

Giới thiệu Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tứ Đại Mĩ Nhân

Mọi ánh mắt đều hướng ra cửa, là Rain:

– Anh Rain cô ta đánh em. – Á đó chạy về phía Rain nắm lấy tay Rain

– Cô buông tôi ra. – Nói xong Rain đẩy cô ta ra sau đó đi về phía Shi và Su

– Mới về đã gây chuyện rồi sao. – Rain cười nhẹ sau đó ôm lấy hai đứa nó. Cả lớp đều ngạc nhiên, còn bà cô thì đứng yên như tượng, về phần Yumi thì đang hóa đá không hiểu chuyện gì đang xảy ra khi thấy Rain vừa cười vừa ôm hai đứa nó.

– Thôi vào chỗ ngồi đi. – Rain buông tụi nó ra rồi nhẹ nhàng nói

– Đây là chỗ của tao mà. – Ken là một trong ba hoàng tử của trường Royal lên tiếng.

– Thôi thì Ken mày ngồi với Shi đi, còn Jun mày ngồi với Su đi. – Rain chỉ tay về phía Ken và Jun.

– Thế anh ngồi với Yumi bạn tụi em nha. – Shi nói rồi chỉ tay về phía Yumi

Yumi nghe tên mình thì giật mình ú ớ:

– O không cần đâu mình qua kia ngồi cũng được. – Yumi xua tay từ chối rồi đứng dậy đi

– Cậu là bạn bọn mình mà. – Su kéo Yumi ngồi xuống

Yumi chỉ biết ngoan ngoãn nghe theo, Rain ngồi xuống bên cạnh Yumi làm cho tim cô nàng đập tung tung. Về phần Ken thì ngồi ngay cửa sổ còn Shi thì ngồi sát ra đầu bàn, Su thì ngược lại cô nàng ngồi phía cửa sổ còn Jun thì ngồi ngay đầu bàn.

Là một trong những truyện teen chạm đến trái tim của nhiều bạn trẻ. Truyện Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tứ Đại Mĩ Nhân nói về cuộc sống tuổi trẻ, lứa tuổi học trò của những cô cậu bắt đầu chớm nở trong tình yêu.

Mời bạn đọc cùng khám phá tựa truyện online hay và thương thức.

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tứ Đại Mĩ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trở Về Việt Nam

Tại trường Royal trường học dành cho các thiếu gia và tiểu thư. Hôm đó là sáng thứ 2, cả trường Royal đang ngồi trong sân trường để sinh hoạt, nói sinh hoạt cho hay chứ toàn ngồi chơi còn ông thầy nói gì họ cũng không q tâm cũng chả ai dám nói gì cả (không mún mất việc đó mà ='). Kết thúc buổi sinh hoạt thì có một chiếc Ferrari chạy vào sân trường, cả trường trở mắt nhìn chiếc xe. Bước xuống xe là hai cô gái đẹp như tiên, cô gái đầu tiên với style đen toàn tập với áo thun và quần bó sát người cộng thêm đôi giày cao gót màu đen toát lên vẻ lạnh lùng và bí ẩn. Cô gái thứ hai với chiếc áo crop top màu xanh dương nhạt với chiếc quần soọc ngắn đôi bata màu xanh dương toát lên vẻ tinh nghịch. Hai cô gái bước đi khiến cho bao chàng trai phải chảy nước miếng (mê gái thấy sợ), xung quang bắt đầu có tiếng xầm xì

HS 1: Đẹp quá ha không biết từ đâu tới

HS 2: Nhìn phát ói

Bla..bla. bla và hàng ngàn lời nói khác. Hai cô gái bước về phía phòng hiệu trưởng. Sau khi hai cô gái đi vào thì sân trường lại có thêm tiếng hú hét om sòm (làm như 2pm về VN vậy =') lúc này có 3 chàng trai đi vào trường, phải nói là diện mạo tựa như hoàng tử trong truyện, đám con gái thay nhau hú hét

HS 1: ANH RAIN.. ANH RAIN

HS 2: ANH KEN.. ANH KEN

HS 3: ANH JUN.. ANH JUN

Đám con gái hét làm sân trường ồn như cái chợ (bó tay ==') sau đó mọi người dần dần rời lên lớp. Lúc này trong phòng hiệu trưởng:

– Bác – Cô gái áo xanh lên tiếng

Thầy hiệu trưởng cười sau đó lên tiếng

– Shi, Su hai đứa tới rồi à

– Vâng ạ – Su (là cái bạn đen toàn tập đó)

– Hai đứa không được quậy phá như 2 năm trước đó – Thầy nghiêm mặt nói

– Dạ vâng – Shi lên tiếng

Nhắc lại việc 2 năm trước, hai cô nàng đã quậy nát căn-teen và cũng đồng thời làm cho bà giám thị phải nhập viện vì trò quậy phá của hai nàng.

– Mà... – Thầy nói tiếp

– Bọn con học lớp nào ạ? – Su ngắt lời thầy

– À .. a2 đó

– Thế bọn con xin phép lên lớp. – Nói xong Su kéo tay Shi chạy ra khỏi phòng

– Nè làm gì mà mày chạy như bay vậy? – Shi nhăn nhó

– Ở lâu cho ông cần nhân hã

–Ồ ha

Lo vừa nói vừa chạy nên hai cô bạn va phải người khác. Đang lồm cồm bò dậy thì Shi chợt nhận ra dưới chân là cặp kính màu đen đã vỡ, Shi vội vã đứng dậy:

– Mình xin lỗi mình không cố ý mình sẽ đền cho bạn. – Shi vội vàng xin lỗi

– À không sao đâu mình vẫn còn một cặp kính nữa. – Nói rồi cô gái ấy lôi trong balo ra một cặp kính màu đen khác.

– Bạn có sao không? – Su lúc này mới lên tiếng

– À mình không sao, mà hai bạn cho mình hỏi lớp a2 ở đâu vậy ??

– Bạn là HS mới hã? – Shi tròn mắt hỏi

–Ừh. – Cô gái đó cười tươi

– Vậy thì đi theo bọn mình. – Su cười nhẹ

Vì bọn nó đã từng học ở đây nên biết rất rõ đường

– Mà bạn tên gì?? – Shi quay sang cô bạn đó

– Àh mình tên Linh cứ gọi mình là Yumi là được rồi – Nói xong cô bạn cười đến híp cả mắt lại

– Ừ còn mình tên Nhi, bạn cứ gọi là Shi nha, còn đây là Thi cứ gọi nó là Su được rồi

– Ừ mà nãy bạn biết tam hoàng tử trường mình không, mình chỉ được thấy anh Rain rồi đẹp trai vô cùng còn hai người kia mình chưa thấy. – Nói tới đây Yumi xịu mặt xuống

Nghe xong Shi và Su cười tủm tỉm. Cuối cùng cũng đến lớp, cô giáo đã đợi tụi nó ở cửa nãy giờ. Thấy tụi nó cô mừng rỡ chào (nịnh đó mà ><) cô dắt ba người vào lớp:

- Cả lớp. - Bà cô hét toáng lên nhưng vẫn không làm lớp im lặng

- Hôm nay chúng ta có 3 HS mới. Các em vào đây - Nói dứt câu bỗng nhiên cả lớp im bất khi thấy sự xuất hiện của bọn nó nói đúng hơn là Shi và Su còn Yumi thì nhìn vào chả có gì đặc biệt với cặp kính đen trên mắt. Nhưng không ai biết rằng sau cặp kính đó là gương mặt hoàn mỹ. Sau khi giới thiệu tụi nó bước xuống lớp với hàng đồng ánh mắt ghen tị có, ngưỡng mộ có, ghét có, bla bla nói chung là đủ mọi thứ. Bọn nó bước về ba chiếc bàn cuối lớp, vừa ngồi xuống bọn nó cảm giác xung quanh không an toàn

- Chuyện gì thế? . - Shi mở tròn mắt ra hỏi
- À cô nghĩ các em đừng ngồi đó - Bà cô áp úng
- Àh. - Su có vẻ đã hiểu chuyện nên kéo tay Shi làm Shi hiểu ra (2 người này có thần giao cách cảm hã trời ><)
- Biết rồi thì tránh ra đi. – Một con nhỏ bàn 2 quay xuống hếch mặt lên nói
- Nhưng tôi thích ngồi – Shi đáp trả
- Cô. – Nói xong nhỏ đó đứng dậy tiến tới bàn Shi tính tát Shi thì đã bị tay Su chặn lại
- Tính tát tôi hã – Shi đứng lên

RÀMMMMMMMMMMMM

Shi đập tay xuống bàn làm chiếc bàn gần như nứt ra. Cô gái đó sợ hãi lùi lại, Shi đưa tay lên tính đánh cô ta thì

- DỪNG LẠI. – Một tiếng hét từ ngoài cửa

Bạn đang đọc truyện *Bốn chàng Hoàng tử Và Tứ Đại Mỹ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: Em Về Rồi

Mọi ánh mắt đều hướng ra cửa, là Rain:

- Anh Rain cô ta đánh em – Á đó chạy về phía Rain nắm lấy tay Rain
- Cô buông tôi ra. – Nói xong Rain đẩy cô ta ra sau đó đi về phía Shi và Su
- Mới về đã gây chuyện rồi sao. – Rain cười nhẹ sau đó ôm lấy hai đứa nó. Cả lớp đều ngạc nhiên, còn bà cô thì đứng yên như tượng, về phần Yumi thì đang hóa đá không hiểu chuyện gì đang xảy ra khi thấy Rain vừa cười vừa ôm hai đứa nó.
- Thôi vào chỗ ngồi đi. – Rain buông tụi nó ra rồi nhẹ nhàng nói
- Đây là chỗ của tao mà. – Ken là một trong ba hoàng tử của trường Royal lên tiếng.
- Thôi thì Ken mày ngồi với Shi đi, còn Jun mày ngồi với Su đi. – Rain chỉ tay về phía Ken và Jun.
- Thế anh ngồi với Yumi bạn tụi em nha. – Shi nói rồi chỉ tay về phía Yumi

Yumi nghe tên mình thì giật mình ú ớ:

- Ơ không cần đâu mình qua kia ngồi cũng được. – Yumi xua tay từ chối rồi đứng dậy đi
- Cậu là bạn bọn mình mà. – Su kéo Yumi ngồi xuống

Yumi chỉ biết ngoan ngoãn nghe theo, Rain ngồi xuống bên cạnh Yumi làm cho tim cô nàng đập tung tung. Về phần Ken thì ngồi ngay cửa sổ còn Shi thì ngồi sát ra đầu bàn, Su thì ngược lại cô nàng ngồi phía cửa sổ còn Jun thì ngồi ngay đầu bàn.

RENGGGGGGG..... RENGGGGGGGGGGG

Tiếng chuông giờ ra chơi vang lên

- Tụi mình xuống canteen đi Shi, Su. – Rain chồm lên bàn trên
- Ừ cũng được, đi thôi Yumi. – Shi quay sang Yumi
- Ơ ơ không cần đâu. – Yumi lắc đầu

– Em là bạn tụi nó mà đi chung với bọn anh đi. – Rain cười nhẹ sau đó quay sang Yumi

– Ồ vâng. – Yumi cuối đầu.

Vừa nói xong thì Yumi đã bị hai người kia lôi xuống canteen. Trong canteen, tụi nó đang là trung tâm chú ý. Dĩ nhiên thôi vì tam hoàng tử đang ngồi với 3 cô gái vừa chuyển vào kia mà ai mà không thắc mắc.

– Bọn em ăn gì. – Rain cười khiến cho cả đám con gái trong canteen xị máu mũi

– Yumi cậu ăn gì. – Shi quay sang hỏi Yumi

– À cho mình một ly sữa được rồi. – Yumi nhẹ nhàng đáp

– Vậy anh lấy một ly sữa cho Yumi, một bò bít tết, một hamburger, hai coca, 4 bịch bánh, 2 phần khoai tây chiên cho em với Su. – Shi vừa dứt lời thì hai tên kia tròn mắt nhìn.

– Hai cô là heo à. – Ken và Jun đồng thanh

– Kệ bọn tôi liên quan gì đến hai người. – Shi nhún mắt trả lời.

– Thôi thôi hai đứa bây đi lấy đồ ăn với kào. Minh tao làm sao bụng hết

Nói xong Rain kéo hai người kia đi. Ba người vừa đi khỏi thì có một đám con gái tiến tới

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mỹ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Rain Là Anh Hai

– Nè ba cô là ai? – Con nhỏ đi đầu bước tới.

Su và Shi vẫn nói chuyện bình thường không quan tâm tới cô ta, riêng Yumi thì im lặng không nói gì.

– Các cô xem tôi là không khí hả? Hay là bị điếc – Cô ta hét lên

– Có vẻ cô nhầm rồi thì phải, chúng tôi rất quan tâm đến không khí. – Su đứng lên

– Có phải chị là Hot Girl LyLy – Yumi chen ngang

– Đúng nếu biết tôi là ai thì biến đi. – Cô ta hét lớn lên

– Tôi không thích – Shi đáp lại khiến cô ta tức giận

CHÁTTT

Su bị LyLy tát vào mặt, làm khuôn mặt hồng của Su ửng đỏ.

– Cô – Shi đứng lên đi tới chỗ cô ta

– Chuyện gì đây. – Rain bước ra

Thấy Su đang che mặt, Rain hốt hoảng chạy tới. Gỡ tay Su ra Rain tức giận quay về phía LyLy

– Cô làm gì đây hả – Rain hét lớn

– Em ... em ... có làm ... gì đâu – LyLy áp ứng

– Cô tát em gái tôi mà bảo không làm gì hả? – Rain giận tới mức mặt đỏ hết cả lên

– Em ... em gái sao ?? – Cô ta hoảng hốt

– Được rồi anh Rain mặc kệ cô ta đi. – Shi nói rồi quay lưng đi

Rain cũng quay lưng đi, lúc này có hai người đang bụng khay đồ ăn mà chết đứng tại chỗ là Ken và Jun:

– Em ... em gái thằng Rain sao ?? – Ken quay sang Jun

– Kao không biết nhưng mà hình như đứng rồi. – Jun nói xong liền cầm khay đồ ăn đi lại bàn Ken cũng bước nhanh theo

Khi tất cả ngồi vào bàn Rain quay sang Su

– Em có sao không ?? – Rain lo lắng

– Em không sao – Su khum mặt xuống bàn

– Thôi ăn đi – Ken đẩy hai khay đồ ăn tới trước mặt Su, Shi và Yumi

Vừa thấy đồ ăn là mắt Su với Shi sáng rực lên, hai người lao vào xử đồng đồ ăn khiến cho Ken và Jun ngạc nhiên.

– Làm gì mà hai anh nhìn dữ vậy? – Shi ngược lên nhìn Ken với Jun.

– Hai người ăn như heo á. – Ken bĩu môi

– Kệ tui. – Shi le lưỡi rồi lại cúi xuống ăn

– Thôi mà hai đứa về rồi tính ở đâu. – Rain can

– Hiện giờ bọn em đang ở khách sạn nhưng mà mama bảo bọn em qua ở cùng anh hai. – Su trả lời

– KHÔNG ĐƯỢC. – Ken và Jun hét lên

– Tại sao không. – Shi ngược lên tròn mắt nhìn

– Nhà đó bọn này cũng đang ở mà. – Jun

– Kệ anh, liên quan gì tới tôi. – Su

– Có bọn nó qua ở thì không cần phải ra ngoài ăn. – Rain

– Ý mày là sao. – Ken

– Bọn nó nấu ăn giỏi lắm. – Rain

– Thế cho vào làm ôsin nhà mình được đấy. – Jun

– Anh... – Su

– Bọn em không vào làm ôsin cho anh đâu. – Shi

– Còn Yumi em ở đâu – Rain quay sang Yumi

– Ở dạ em mới về nước nên ở khách sạn ạ. – Yumi đáp

– Hay qua ở với bọn mình đi. – Shi

– Ở nhưng mà. – Yumi ấp úng

– Không sao đâu em cứ qua đi. – Rain cười nhẹ

– Ở sao cũng được ạ. – Yumi trả lời nhưng chỉ nhìn xuống bàn

Trong đầu Yumi bây giờ chỉ có suy nghĩ về LyLy (chuyện này sau này tg sẽ bật mí)

RENGGGG RENGGGGGGGGGGG

– Thôi vào lớp đi. – Rain đứng lên đi trước

Mọi người đi sau còn mình Shi vẫn đang cố gom đồ ăn

– Đợi em với. – Shi

– Lâu lắm. – Ken

Nói xong Ken quay lại cầm đồ ăn phụ Shi

– Ồ cảm ơn. – Shi

– Không cần cảm ơn, cô nợ tôi một lần. – Ken

Nói xong Ken bỏ đi trước trên tay vẫn còn cầm đồ ăn của Shi.

Ra về, Rain, Ken và Jun mỗi người chở ba cô nàng trên mô tô về khách sạn lấy đồ sau đó về vila của ba chàng. Jun chở Su, Ken chở Shi, Rain thì chở Yumi. Vừa lên xe Ken đã rồ ga khiến Shi hét hồn ôm chặt lấy Ken và hét như điên, khi Shi ôm Ken thì tim Ken đã đập lồi một nhịp, cảm giác mà cậu chưa từng có với bất kì người con gái nào. Về phần Jun thì mặc dù chạy rất nhanh nhưng Su vẫn ngồi bình thản như không có gì xảy ra. Rain thì không dám chạy nhanh vì sợ Yumi sợ. Sau một hồi la hét của Shi thì cũng đã tới nơi, vì nhắm mắt nên Shi không hề biết đã tới nơi mà cứ hét rồi ôm Ken cứng ngắt

– Đủ rồi đó cô la đủ chưa. – Ken

– Ồ tại anh chứ bộ ai mượn anh chạy nhanh như vậy. – Shi

– Thế cô buông tôi ra được chưa. – Ken

Lúc này xin nhìn lại thì mới thấy mình đang ôm Ken.

– Tui...tui không có ý. -Shi

Nói xong Shi liền rút tay lại. Sau khi thu dọn hết hành lý của ba người thì mọi người chuẩn bị quay về nhà. Vừa lên xe Ken lại rồ ga khiến Shi vừa hét vừa ôm Ken cứng ngắt (cô về ông Ken thích thế =='). Suốt một hồi hét thì cũng tới nhà, lần này Shi nhận ra đã tới nơi nên ngay lập tức nhảy xuống xe ôm vali chạy thẳng lên lầu. Lên tới tầng 2 thì Shi thấy một căn phòng màu xaxnh biển nhạt. Shi liền xông thẳng vào không cần biết đó là phòng ai

– Êh đó là phòng tôi. – Ken hốt hải chạy lên vì sợ bị đánh phòng.

– Từ giờ nó sẽ là phòng tôi. – Shi đang nằm trên giường bấm đt mà không hề quan tâm tới Ken

– Thôi còn tới 3 phòng trống cơ mà, tao, mày với thằng Jun qua phòng đó nhường phòng lại cho bọn con gái đi. – Rain

– Nhưng mà.. – Ken

– Nghe chưa, còn giờ thì ra khỏi phòng tôi. – Không để Ken nói hết Shi đã ngắt lời Ken sau đó đẩy Ken ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mi Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Sự Thật Về Yumi

Tối hôm đó

– Chúng ta đi ăn kem đi anh Rain. – Shi nhõng nhẽo

– Cô lúc nào cũng chỉ biết ăn thôi. – Ken biểu môi

– Không liên quan tới anh. – Shi

– Thôi được rồi đi. – Rain

– Mà Yumi đâu. – Su quay sang hỏi Shi.

– Chắc còn trên phòng để tao lên kiu. – Shi

– Tao đi với mày. -Su

Nói xong hai người đi lên lầu, tới phòng Yumi thì cửa không đóng hẳn mà chỉ khép hờ, bên trong Yumi đang nghe điện thoại:

– Ta đã gặp được nó rồi. – Yumi nói chuyện điện thoại với ai đó

– Nó vẫn như xưa luôn ưc hiếp người khác, – Yumi nói tiếp

– Lần này chỉ cảnh cáo nó thôi. – Yumi

– Ở đây ta đã có bạn mới người không cần lo, họ rất tốt với ta nhưng ta không thể cho họ biết ta là ai. À mà ta đã gặp anh Jun rồi, anh ấy sống rất tốt.
– Yumi vẫn nói

– Ô kê ta sẽ tự lo. – Yumi nói xong thì cúp máy.

– Các cậu vào đi đừng đứng đó nữa. – Yumi quay ra cửa nói

Shi, Su đẩy cửa đi vào

– Các cậu nghe hết rồi đúng không? – Yumi

– À ... Bọn tớ không có ý nghe lén cậu nói chuyện đt đâu. – Shi

– Không sao dù gì các cậu cũng đã nghe hết rồi vậy các cậu hãy giữ bí mật cho tớ. – Yumi cười hiền

– Được nhưng cậu phải kể cho bọn tớ nghe mọi chuyện. – Su

– Được thôi, nhưng cậu phải yêu cầu bang Evil không được giết LyLy bây giờ vì tớ cần trả thù cô ta. – Yumi

– Được . – Su

Nói xong Su nhìn sang Shi gật đầu, Shi lấy điện thoại ra điện cho một ai đó

– Lệnh từ Venus hủy bỏ vụ giết LyLy. – Shi

– Không cần biết lí do cứ thực hiện theo lệnh. – Shi nói tiếp

Nói xong Shi tắt đt sau đó quay sang nhìn Yumi.

– Bây giờ thì cậu nói đi. – Shi

– Các cậu có nhận ra thứ này không ?? – Yumi nói rồi rút trong túi ra một sợi dây chuyền có chữ M và một chiếc nhẫn, rồi đưa cho Su

– Đây ... đây là chiếc nhẫn và dây chuyền chỉ có bang chủ của bang Killing mới có mà. – Shi ngạc nhiên

– Đúng vậy. – Yumi khẳng định

– Vậy .. cậu là – Su

– Có thể coi là vậy. – Yumi

– Ý cậu là sao. – Shi

– Thực ra chủ nhân của chiếc nhẫn này là chị tớ Kimi, tiểu thư và là người tiếp quản tập đoàn Killing. – Yumi

– Nhưng tập đoàn Killing đã bị phá sản rất lâu rồi mà. – Shi nhún mày

– Đúng – Lúc này giọng Yumi đã khàn đặc

– Nhưng không ai ngờ 2 con gái của chủ tịch tập đoàn Killing đã nhanh chóng sang Mĩ để tránh sự hãm hại của kẻ thù. – Yumi

– Kẻ thù ư . – Su

– Ừ tập đoàn Killing phá sản do chủ tịch và phu nhân chủ tịch là papa và mama tớ đã bị xác hại. – Lúc này Yumi đã không cầm được nước mắt

– Cái đêm kinh hoàng đó tớ không thể nào quên được, papa tớ về nhà khi người đầy vết thương và máu ôm tớ và chị lần cuối sau đó ông đã ra đi mãi mãi, còn mama thì tớ nghe nói đã không còn có thể về được nữa. – Yumi nức nở

– Sau khi qua Mĩ chị tớ đã thành lập bang Killing để trả thù cho papa và mama, sau khi biết được kẻ chủ mưu chính là tập đoàn Ling thì chị tớ quyết định quay về Việt Nam và vào học trường Royal nơi mà con gái tên chủ tịch tập đoàn Ling đang học. – Yumi

– Vậy người con gái đó là . – Shi ngưng lại

– Ừ là LyLy. – Yumi

– Sau khi qua đây thì chị tớ đã yêu anh Jun và anh Jun cũng đã yêu chị ấy, nhưng LyLy lại yêu anh Jun, cô ta không thể hãm hại chị tớ vì luôn có anh Jun bảo vệ chị ấy. Vô tình cô ta đã biết được bí mật của chị tớ cô ta hăm dọa sẽ kể cho anh Jun nghe nếu như chị ấy không đến gặp cô. – Nước mắt Yumi lại rơi.

– Vì quá yêu anh Jun chị tớ không muốn anh ấy biết về cái con người thật của chị ấy, một người con gái khi mới 15t bàn tay đã nhuộm đầy máu. Hôm đó chị ấy đến gặp LyLy trong nhà kho của trường, nhưng khi vừa mở cửa một lọ axit dạng cực mạnh và đặc đã đổ lên mặt chị tớ, – Yumi

– Khi vào tới bệnh viện thì đã quá trễ, thông tin chị tớ mất được truyền qua Mỹ khiến tớ rất sốc, tớ gần như chết đi, sau một thời gian tớ nhận ra tớ phải sống để trả thù cho papa, mama và chị, tớ quyết tâm học võ và trở thành bang chủ của Killing. Có lẽ tớ không làm được vì tớ rất sợ máu tớ không thể giết ai đó được vì khi thấy máu tớ lại nhớ hình ảnh của papa ngày hôm đó. – Yumi òa khóc

Shi ôm Yumi vào lòng vỗ về

– Bọn tớ sẽ giúp cậu. – Su

– Cảm ơn hai cậu nhiều lắm – Yumi thút thít

– Thôi đi xuống dưới nhà đi, ba người kia đợi lâu lắm rồi đó. – Su

Nói xong ba người đi xuống, hiện tại thì mặt ba tên kia như đang muốn giết người

– Có biết bọn này đợi lâu lắm không hả? – Ken

– Bọn tôi xin lỗi. – Shi

– Em xin lỗi, lỗi là tại em. – Yumi cười nhẹ rồi cúi đầu.

– Thôi bỏ đi, đi ăn thôi. – Rain

Nói xong sáu người bước ra khỏi nhà tới quán kem:

– Ahhh mỗi chân quá, sao không đi xe cho rồi. – Shi than thở.

– Thằng Ken bảo đi bộ cho vui. – Jun

– Vui cái nỗi gì một muốn chiều lun nè. – Shi quay qua lườm Ken.

– Hay Ken mày công nó đi. – Rain cười nham hiểm

– Vậy cũng được á. – Shi ngây thơ

– Ồ mắc gì phải công. – Ken quay mặt đi.

– Tại anh đòi đi bộ nên anh phải công tui. – Nói xong không để Ken nói gì Shi đã nhảy lên lưng Ken.

Ken đành ngậm ngùi cõng Shi tới quán kem. Yumi đang đi sau mọi người và vì mãi nghĩ về chuyện mà Su và Shi nói.

– Cần thận. – Rain hét lên

Yumi ngược mặt thì thấy có một chiếc xe đang lao về phía mình (đang băng qua đường), chân Yumi lúc này không thể di chuyển được nữa, cô đang rất hoảng sợ.

VÚTTTT. Chiếc xe tài chạy qua với tốc rất nhanh, cô mở mắt ra thì thấy mình đang nằm dưới đất và nằm trong vòng tay của ai đó, chính là Rain. Lúc này 4 người kia chạy tới

– Hai người có sao không. – Shi đỡ Yumi ngồi dậy

– Àh mình không sao. – Yumi

– Lần sau em nhớ cần thận hơn. – Rain ngồi dậy

– Anh hai tay anh chảy máu rồi kìa. – Su chỉ vào tay Rain

– Anh không sao. đâu. – Rain nhìn vào tay rồi lắc đầu

– Anh chảy máu rồi sao mà không sao được. – Yumi lo lắng kéo Rain đứng dậy đi vào trong quán kem

Vào quán kem, Yumi lôi trong túi ra một cái túi nhỏ, cô đồ hết mọi thứ bên trong ra nào là băng keo cá nhân, thuốc đỏ, bông băng, ... và nhiều thứ khác

– Trời sao cậu biết trước mà đem hay vậy. – Shi

– À tớ thường hậu đậu với bất cẩn lắm nên đem theo khi nào bị gì thì dùng. – Yumi trả lời nhưng vẫn lo dán vết thương cho Rain. Sau khi rửa vết thương cô nâng dán lên tay Rain một miếng băng keo hình gấu nhìn chỉ là cute.

– Xong rồi. – Yumi nói rồi nhanh tay thu dọn những thứ trên bàn.

– Ăn kem thôi. – Shi vớ ngay cái menu gọi liên hồi

– Ya sao cô giống heo quá vậy. – Ken nhăn mặt

Shi chỉ trề môi rồi bắt đầu ăn kem, hành động khiến tim Ken bỗng nhiên đập nhanh hơn. Ken thầm nghĩ ” Lại là cái cảm giác đó, mình bị tim hay sao hã trời “. Ăn no nê cả bọn ra về và tất nhiên Ken vẫn phải công Shi. Về tới nhà Su nháy mắt với Shi và Yumi ra hiệu lên lầu. Bọn nó kéo nhau lên lầu để lại ba tên con trai dưới nhà. Vào tới phòng:

– Có chuyện gì vậy mậy. – Shi

– Yumi sao cậu biết bọn tớ là Evil. – Su nhìn Yumi

– Thật chất tớ chỉ biết em gái anh Rain chính là chị hai của Evil còn người em gái nuôi thì là chị ba, nhưng tớ không ngờ chính là hai cậu. – Yumi

– Cậu còn biết gì nữa. – Lúc này ánh mắt Shi đã thay đổi

– Anh Rain, anh Ken, anh Jun và còn một người nữa đều là bang chủ của Devil. – Yumi

– Còn một người nữa ư? – Shi thắc mắc

– Ừ và người đó đang ở Mĩ, hình như là để làm nhiệm vụ gì đó. – Yumi

– Còn về Evil. – Su

– Venus chị hai của bang Evil là Su, Angela chị ba của bang Evil là Shi, Elly chị tư của Evil mà theo thông tin của tớ biết thì đang ở Anh. Còn gần đây thì tớ biết được thông tin hai cậu về Việt Nam để giúp Devil đấu với các bang khác nhưng là dưới thân phận của Venus, Maya và Elly chứ không dưới danh nghĩa là em gái từ đó tớ suy ra được anh Rain vẫn chưa biết thân phận của các cậu. – Yumi

– Thế cậu sẽ giữ bí mật cho bọn tớ chứ. – Su

– Tất nhiên vì các cậu là bạn tớ. – Yumi cười híp mắt.

– Ừ thôi về phòng ngủ thôi. – Shi ngáp dài.

– Ừ dậy thôi tớ về phòng nha Su. – Yumi

– Ừ hai cậu ngủ ngon. – Su

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mĩ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Rắc Rối Bắt Đầu

Sáng hôm sau, cả bọn đến trường trước những ánh mắt ghen tị, ghen ghét, ngưỡng mộ... bla... bla nói chung là đủ mọi thứ và cả những tiếng thì thầm về việc LyLy bị đánh (có lẽ ai cũng biết vì sao nhĩ v):

– Minh ra canteen đi. – Shi

– Làm gì. – Ken

– Thì mua bánh lác vào lớp ăn. – Shi

– Ừ mình đi mua đi. – Yumi cũng đồng tình

Hai đứa vào lớp ôm mấy bịch bánh, vừa vào Shi và Yumi đã bắt đầu ăn bánh còn Su thì đang cầm đũa xem gì đó, ba tên kia thì cũng ngồi trong lớp:

– Ê, con Mi nó đi đâu mất rồi. – Su đứng lên

– What, nó đi đâu chứ?? – Shi ngạc nhiên

– Kao không biết papa nó mới gửi tin cho kao là nó đi mất rồi. – Su

– Có khi nào nó sang đây không? – Shi

– Cái gì con bé Mi sang đây hả?? – Rain đang ngủ cũng giật mình dậy khi nghe câu đó.

– Có vẻ là vậy, tại vì papa nó nói nó đi đâu rồi. – Su

– Không thể được. – Rain

– Con bé đó là ai mà mày hốt hoảng vậy. – Jun

– Nếu mày muốn chúng ta trở thành ôsin thì cứ để con bé đó vào nhà. – Rain than thở.

– Là sao. – Ken

– Con bé đó không sợ bất cứ thứ gì cả. – Rain

– Nó về thì có vẻ tốt đó Su chúng ta sẽ có ôsin không công. – Shi cười

Su gật đầu ra vẻ đồng tình

– Cô đang nằm mơ hả. – Ken xen vào

– Tới đó rồi anh biết. – Shi quay mặt đi

– Mi là bạn của hai cậu hả ?? – Yumi giờ này mới lên tiếng

– Ừ. – Shi

Shi đưa tay vào bàn định lấy thêm bánh thì nghe tiếng Yumi la : Aaaaaaaaaaaaa

Rain quay thì đã thấy gương mặt Yumi đầy nước mắt trên tay thì một vết cứa dài

– Đừng đưa tay vào học bàn. – Ken la lớn sau đó nắm tay Shi ngăn không cho cô đưa tay vào học bàn

– Yumi em có sao không. – Rain lo lắng

– Em... em sợ lắm – Yumi vẫn khóc

– Chết rồi cậu ấy sợ máu. – Su nhận ra

– Đưa cô ấy xuống y tế đi. – Jun

Jun vừa nói xong Rain đã bế cô ấy lên chạy thẳng xuống sân trường, vì lớp học của tụi nó ở tầng 3 nên chạy rất xa trong khi đó máu trên tay Yumi không ngừng tuôn ra nước mắt cũng thi nhau rơi.

– Em đừng sợ nữa dựa vào người anh. – Rain nhìn xuống gương mặt đầy nước mắt của Yumi

Yumi ngoan ngoãn dựa đầu vào Rain. Lúc này trên lớp Jun và Su đang thu dọn tập vở cho Rain và Yumi, ở bàn trên thì Shi ngó đầu vào học bàn xem có gì thì la lên:

– Gì vậy. – Su quay lên

- Ôi mẹ ơi lười làm không àh. – Shi
- Cô không sợ hãi ? – Ken ngạc nhiên.
- Sao phải sợ ? – Shi hỏi lại
- Ừ ... thì tui ... thấy đứa con gái nào chả sợ. – Ken đáp ứng
- Trời tui không phải loại con gái thấy gì cũng sợ. – Shi biểu môi
- Hai người buông tay ra rồi thu dọn tập vở đi về, hôm nay không học. – Jun nói rồi bước ra

Lúc này Ken với Shi mới nhận ra, Shi vội rút tay lại mà mặt vẫn đỏ ửng. Thu dọn đồ xong 4 đứa xuống phòng y tế thì thấy Rain đang băng tay cho Yumi:

- Tụi bây xuống rồi hả? – Rain hỏi nhưng vẫn chăm chú giúp Yumi
- Ừ mà y tá đâu sao mày phải làm. – Jun đề cập xuống ghế
- Bà ta làm chậm chạp nên kiao kiu bà ta ra ngoài rồi. – Rain
- Mà sao mọi người xuống đây hết vậy. – Yumi
- Hôm nay về không học nữa. – Jun

- Sao vậy. – Yumi
- Ở đây lác nữa lỡ có chuyện gì nữa sao. – Jun
- Mà trong học bàn có gì vậy. – Rain
- Toàn là lười làm được dán trong học bàn ba đứa con gái. – Ken
- Ừ thôi xong rồi về. – Rain đứng lên

Cả bọn ra về nhưng không ai ngờ rằng có một người đang quan sát hành động của cả bọn. Người đó lấy điện thoại ra:

- Alo chị ơi, đã hoàn thành. – Người đó nhếch mép.
- Ô kê chị. – Nói xong người đó quay lưng đi lên lầu

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mỹ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Sự Trở Về Của Hai Người

Mấy bạn đọc xong để lại cmt nhận xét chuyện nha ^^ tác giả cảm ơn <3

Về tới nhà Su quăng cặp xuống ghế sofa rồi nằm dài ra.

RENGGGG RENGGGG

Tiếng chuông đt Su vang lên:

- ALô, kao nghe. - Su
- Ừh kao đang ở nhà anh hai. - Su nói, Ken và Jun quay qua nhìn còn Rain thì thờ dài như biết ai gọi.
- Vila số 7 đó. - Su

- Quên giới thiệu giới mày đây là Lâm Ái Linh. - Shi chỉ tay về phía Yumi

– Cô là thá gì mà tui phải nghe cô. – Justin

Justin vừa nói dứt câu thì

BỤPP

Mi vung chân đá thẳng vào bụng Justin, Justin khụy xuống sàn tay ôm lấy bụng, Mi tính đá cho Justin một cái nữa thì đã bị Su và Rain cản lại:

– Thôi được rồi Mi mày đánh một lác là có áng mạng đó. – Su

– Đúng rồi đó Mi tha cho nó đi. – Rain cầm tay Mi

Hai tên kia thì ngạc nhiên nhìn Mi vì từ trước đến nay chưa ai dám đánh Justin như vậy. Lúc này Shi và Yumi bước vào, thấy cảnh trước mắt Yumi, Shi rất ngạc nhiên không hiểu chuyện gì cả nhưng khi Shi thấy mất Mi đang lờm cái tên ngồi dưới đất còn Su và anh Rain thì nắm tay Mi, Shi hiểu ra:

– Ai chọc giận chị Mi nhà ta vậy. – Shi cười

-Chuyện gì vậy ? – Yumi

– Cái tên điên này chọc tở nè. – Mi quay mặt đi

– Cô bảo ai điên. – Justin đứng dậy phản kháng

– Ya mày muốn chết hả Justin. – Rain kéo tay Justin ra xa.

– Thôi qua ghế ngồi đi, kao với Yumi đẹp đồ rồi ra. – Shi

Nói xong, Shi với Yumi ra sau bếp dọn đồ, khi quay lên thì thấy Mi và Justin liếc nhau như muốn ăn tươi nuốt sống người đối diện

– Hai người liếc đủ rồi đó. – Su lên tiếng

– Đám này là ai vậy. – Justin quay qua Rain

– Ya anh nói chuyện cho đàng hoàng đi, đám này là sao hả ? – Mi

– Thôi được rồi. – Ken bực bội

– Đây là em kao Hạ Thy Thy gọi nó là Su, đây là Trịnh Ngọc Nhi gọi nó là Shi, còn đây là Tống Gia Hân gọi là Mi. – Rain nói chỉ tay về phía từng đứa

– À mà tên thật của em là gì vậy Yumi. – Rain quay sang Yumi

– À ... tên em là... Phan Ý Linh. – Yumi do dự trả lời rồi cười tươi

Rain cũng không nghi ngờ gì. Nhưng Shi và Su đều có cùng một suy nghĩ, rõ ràng tên của Yumi là Ái Linh và Yumi họ Lâm chứ không phải họ Phan.

– Mà này xong mọi chuyện chưa mà lại về đây. – Rain

Ken, Jun và Justin nhìn Rain chằm chằm rồi chuyển sang tụi nó, Rain hiểu ý

– Tụi bây đừng lo bọn nó biết mà. – Rain cười

Nghe xong ba người kia thấy đã không có gì để lo lắng:

– Đã xong xuôi rồi. – Justin ngã người ra ghế có vẻ rất mệt mỏi

– Kết quả như thế nào. – Jun

– Mày đoán nhầm rồi Jun à, Kimi không phải là bang chủ của Killing. – Justin

Nghe tới đây Yumi giật mình, Su và Shi cũng ngạc nhiên, Mi thì đưa mắt nhìn ba người con gái đang hồi hộp.

– Tại sao. – Jun khum đầu thờ dãi

– Khi Kimi mất bang Killing vẫn hoạt động như thường và thậm chí bang chủ vẫn xuất hiện như bình thường. – Justin

– Ừ vất vớ cho mày rồi. – Jun nói rồi bỏ lên lầu

Những người còn lại cũng không nói gì.

- Thôi em vào bếp làm đồ ăn. – Shi phá tan bầu không khí im lặng rồi bước vào bếp
- Ủr tớ cũng vào làm bánh. – Yumi đi theo Shi
- Cậu lên lầu tắm đi Mi. – Su chỉ lên lầu
- Em cứ lựa phòng nào mà em ăn ý rồi ở đó luôn. – Rain
- Ôkê anh. – Mi nói rồi kéo cái vali lên phòng

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mi Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Sự Thật

Vừa đi xuống cầu thang Mi đã thấy Justin nằm dài trên sofa, Mi nghĩ thầm: “Tên hắc ám, anh hãy đợi đó koi tui quậy anh như thế nào.” Lúc này Shi từ nhà bếp đi lên:

- Mọi người xuống ăn cơm đi. – Shi

Cả bọn kéo xuống nhà bếp, Yumi nhanh tay bày những món ăn ra bàn, trên bàn đầy đủ các món ăn ngon như ở nhà hàng, Justin, Jun và Ken chỉ biết nhìn không tin được:

- Cô mua hồi nào đây? – Ken hỏi Shi
- Mua cái đầu anh, tui nấu đó. – Shi nói rồi quay lưng dọn dẹp
- Ăn có chết không? – Ken
- Nếu anh không ăn thì thôi. – Shi tức giận

Shi giận cũng đúng vì trước giờ món ăn nó nấu nhìn rất ngon miệng còn mùi vị thì có khi còn hơn cả nhà hàng 5 sao, vậy mà tên Ken dám xem thường nó. Thấy Shi như vậy Ken cũng không nói gì mà ngồi xuống ăn, cả bọn cũng đồng loạt ngồi xuống. Một bầu không khí im lặng bao trùm cả bàn ăn:

- Jun này về đây rồi tính đi học lại hả? – Rain phá tan bầu không khí im lặng.
- Ủr chứ không lẽ ở nhà chơi. – Justin
- Còn Mi em về đây rồi có tính đi học không? – Rain quay sang Mi
- Em sẽ vào học chung với hai đứa này. – Mi nói rồi chỉ sang Su và Shi
- Ủr anh sẽ gọi cho bác. – Rain
- Không cần đâu em đã nói rồi. – Mi

Shi đứng lên:

- Em no rồi, em lên sân thượng một chút. – Shi

Shi nói rồi bỏ đi lên lầu, Ken thấy vậy cũng đứng lên đi lên lầu:

- Mà đừng có mà đi theo nó lên sân thượng. – Rain nói
- Tại sao? – Ken nhăn mặt khó hiểu
- Con bé không thích như vậy. – Rain

Ken không trả lời Rain mà đi thẳng lên lầu, vừa lên cầu thang hình ảnh của Shi lúc ôm chặt Ken là hết lại hiện lên trong tâm trí Ken làm Ken bật cười nhưng Ken chợt nhớ hình ảnh lạnh lùng của nó thì lại cảm thấy Shi thật sự khó hiểu, rồi không hiểu như thế nào mà Ken lại đi lên sân thượng. Vừa mở

cửa sân thượng ra Ken đã thấy Shi đứng dựa vào thành lan can ngược mặt nhìn lên bầu trời đêm, càng đi tới gần Ken nghe giọng Shi nói nhỏ:

– Mẹ à ở đó mẹ có lạnh không? Mẹ có nhớ con không? Con và ba rất nhớ mẹ. – Giọng Shi nhỏ dần

– Con sống rất tốt mẹ à trừ việc có một tên luôn ăn hiếp con (chắc mấy bạn cũng biết là ai hen :3)

Ken bước tới gần, nghe có tiếng động Shi vội quay lại:

– Ai cho anh lên đây? – Shi quay lưng lại

– Cô bị sao vậy? – Ken hỏi

– Mặc kệ tui. – Nói xong Shi quay lưng đi xuống

Bóng Shi đã khuất nhưng Ken vẫn đứng đó, Ken không hiểu gì sao Shi lại khóc, gì sao Shi lại nói những lời đó, những câu hỏi cứ quay quanh Ken, Ken thờ dãi rồi đi xuống lầu.

Shi đi vào phòng Su để giải thích về chuyện Yumi. Sau khi nghe hết mọi chuyện Mi gật đầu tỏ vẻ đồng tình với việc giúp Yumi:

– Nhưng nếu mày muốn giúp với thân phận của Evil thì chúng ta cần phải công bố sẽ xác lập Evil và Killing nếu không sẽ bị người khác dị nghị. – Mi

– Kao thấy mày nói cũng đúng, vậy tuần sau chúng ta sẽ mở buổi họp giữa các bang phái để nói về vấn đề này. – Shi

– Ôkê vậy để kao liên lạc với bên mình. – Su

– Cảm ơn các cậu nhiều lắm. – Yumi

– Không có gì, mà cậu về phòng trước đi bọn tớ có chuyện muốn nói riêng. – Su

– Ừ tớ về phòng. – Yumi nói rồi đứng lên đi ra

Su bước tới khóa cửa phòng lại rồi quay vào ngồi cạnh Shi:

– Sao rồi Mi? – Su

– Là công ty EF. – Mi

– Mày tìm hiểu về công ty đó chưa? – Shi

– Kao đã tìm rồi, công ty này không lớn lắm nhưng lại nổi tiếng về những trò hèn hạ. – Mi

– Không lớn vậy tại sao có thể khiến cho papa phải lo lắng ? – Shi

– Nghe nói vì công ty mình có gián điệp. – Mi

– Mày tìm ra gián điệp chưa? – Su

– Vẫn chưa. – Mi

– Haizzz. – Shi thở dài

– Kao nghĩ nên điều tra kĩ về công ty đó. – Su

– Kao đang cố gắng. – Mi

– Mà kao thấy Yumi bị thương, có chuyện gì vậy? – Mi

Shi bắt đầu kể lại mọi chuyện:

– Thì ra là vậy, sáng mai kao sẽ giúp tụi bây bắt đc những đứa làm việc đó. – Mi cười khẩy

– Ôkê thôi kao về phòng ngủ kao buồn ngủ quá rồi. – Shi

– Ừ hai bây ngủ ngon. – Mi nói xong rồi bước ra ngoài

Sáng hôm sau, 6g tại trường Royal trong lớp a2 hiện giờ tối như mực nhưng có một đám con gái lên vào:

– Tụi bây làm nhanh lên, tụi nó mà vào là chết chắc đó. – Một nhồ con gái lên tiếng

– Mày lo gì giờ này bảo đảm tụi nó đang nằm trên giường. – Một đứa khác

PHỤTTTTT

Đèn bỗng nhiên được mở sáng lên, cả cửa sổ cũng được mở toan ra. Mi và cả bọn bước vào:

– Các cô khờ quá rồi đó. – Mi lên tiếng khiến đám con gái đó giật mình

– Tôi không ngờ các cô dám làm chuyện này. – Ken

– Em... bọn em... – Một nhỡ ấp úng

– Các cô im hết cho tôi. – Rain hét lên làm cả đám con gái im bất

Mi bước tới trước mặt đám con gái:

– Đổ hết mọi thứ trong túi ra. – Mi

Cả đám con gái không ai dám nói gì

– Tôi bảo đổ ra. – Mi hét lên làm đám con gái giật mình đổ hết mọi thứ trong túi ra nào là lưỡi lam, mảnh chai, gián chết, chuột chết,... bla bla nói chung là nhiều lắm. Mi cười khẩy:

– Xòe tay phải ra. – Mi nói rồi cúi xuống nhặt một miếng mảnh chai

Cả đám con gái sợ hãi xòe tay ra

ROỆT ROỆT ROỆT ROỆT...

Trên tay đám con gái là một đường cửa rất sâu, thấy Mi như vậy khiến cho Ken, Jun, Justin và Yumi cực kì ngạc nhiên, nhưng đối với ba người còn lại thì rất bình thường vì họ biết đã đụng vào Mi rồi thì kết cục Mi sẽ trả lại gấp mười lần.

Đám con gái nước mắt đầm đìa tính đứng lên đi ra ngoài, thì bị Mi gọi lại:

– Ai cho các cô đi ra, hôm qua ai là người đã gắn mảnh chai ở bàn Yumi. – Mi

Cả đám chỉ tay về phía con nhò tóc đỏ, nhò đó run sợ. Mi bước tới trước mặt nhò đó:

– Nhặt con chuột đó lên. – Mi

Nhò đó ngoan ngoãn nhặt lên.

– Bỏ vào áo. – Mi

Mi nói làm cả bọn cực kì ngạc nhiên, nhò đó thì nước mắt càng chảy nhiều hơn, Mi liền cầm lấy tay cô ta nhét con chuột vào trong áo:

– Tôi cầm cô lấy ra, cô mà lấy ra thì tôi chặt tay cô đó, còn bây giờ thì thu dọn rồi rút đi. – Mi hăm dọa

Cả đám con trai trở mặt nhìn mà không nói được gì, sau khi cả đám con gái dọn dẹp rồi đi ra ngoài thì Mi quay người lại nhìn bọn nó rồi bảo:

– Đi xuống căn-teen ăn sáng đi.

Mi bước đi cả bọn cũng đi theo. Xuống tới căn-teen vì lúc này còn rất sớm nên căn-teen rất vắng nhưng có một bóng người đang đứng từ xa nhìn bọn nó rồi khẽ nhếch môi rồi lấy điện thoại ra điện cho ai đó:

– Alo chị ơi hông rồi bọn nó bị bắt rồi. – Giọng người đó hoảng hốt

– Vậy chị mau về lẹ nha. – Người đó nói xong cúp máy rồi quay lưng bỏ đi.

Các bạn đoán thử xem người nói chuyện điện thoại đó nha đoán đúng au tặng chap tiếp theo ^^

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mi Nhân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Oan Gia Ngõ Hẹp

Cả bọn đi vào căn-teen, vừa vào tới nơi thì Shi đã nằm ườn ra cả bàn rồi ngáp một cái rở to:

- Tự nhiên bắt kao dậy sớm rồi lòi kao đồ trường. – Shi phàn nàn
- Thì dậy sớm mới bắt đc tụi nó. – Mi
- Thì mày với con Su đi là đc rồi. – Shi
- Thôi ăn đi đừng nói nữa. – Rain
- Ủ ăn đi. – Nói xong Shi cầm menu lên gọi liên hồi
- Sao cô ăn nhiều dữ dậy? – Ken
- Kệ tui đâu liên quan tới anh. – Shi
- Thì .. thì cô ăn nhiều mà cô lại ở chung nhà với tui, lỡ ngta nói tui sống chung với heo thì sao. – Ken
- Ngta nói anh chứ đâu phải nói tui, mắc đi tui phải qtâm. – Shi trề môi
- Cô ... cô đúng là... là. – Ken áp úng
- Là dĩ?? – Shi lần tới
- Là... là đồ gấu heo. – Ken la lên

Shi bỗng nhiên im lặng trầm nghĩ: ”Tại sao anh ta biết đc từ gấu heo, kh lẽ anh ta là ... không phải đâu mình lại nghĩ lung tung rồi.”

Về phần Ken thì khi nói câu đó xong cũng giật mình im lặng suy nghĩ. ”Sao tự nhiên mình lại nói ra hai từ này nhĩ, có lẽ con bé này có đôi mắt rất giống cô bé ngày xưa”

Hai người im lặng nhưng cũng đúng lúc đồ ăn mang ra nên lại ăn mà không suy nghĩ gì tới việc ban nãy

Sau khi nghe điện thoại xong LyLy nhếch môi rồi đi lên lớp

Lúc này bọn nó cũng đi lên lớp, vừa vào tới lớp là bọn nó lăn ra ngủ không biết trời trăng gì nữa. Chừng một tiếng sau cả lớp vào lớp, cô giáo cũng bắt đầu đi vào:

- Các em hôm nay chúng ta có HS mới. – Bà cô lên tiếng rồi nhìn quanh lớp rồi dừng lại ở phía bọn nó
- Ủa em vào rồi hả? – Bà cô nhìn Mi
- À vâng cô không cần giới thiệu. – Mi ngược mặt lên nhìn bà cô rồi lại cúi xuống ngủ.

Bà cô lắc đầu quay lên bảng giảng bài (nói giảng cho hay chứ đang đọc thoại thì có ==’).

RENGGGGG RENGGGGG RENGGGGG

Tiếng chuông giờ ra chơi vang lên, cả bọn kéo xuống căn-teen. Vào tới căn-teen thì bọn nó đã bị bao vây bởi hàng ngàn cặp mắt soi mói:

- Nhìn cái gì mà nhìn, không có chuyện gì làm hã. – Mi tức giận, đập bàn đứng dậy

Bị Mi làm cho giật mình, những đứa đó dần dần rời đi duy chỉ có một đám con gái vẫn đứng đó nhìn Mi sau đó tiến tới trước mặt Mi:

- Nè mới vào trường mà sao láo thế. mày là tiểu thư nhà nào có tin nhà mày phá sản ngay lập tức không. – Con nhỏ đi đầu chỉ vào mặt Mi.
- Còn cô tiểu thư nhà nào mà nói chuyện ngang ngược vậy. – Mi nhếch môi

- Chắc có nghe qà về tập đoàn đá quý nhà họ Trịnh rồi đúng không? – Nhỏ hắc tóc ra vẻ tự đắc
- Họ Trịnh sao . – Mi lấy điện thoại ra nhắn tin cho ai đó
- Mi à như vậy thì hơi quá rồi đó. – Rain nãy giờ im lặng cũng đã lên tiếng
- Em đã nói rồi ai động vào em thì em sẽ trả lại gấp 10. – Mi

Ding.. Ding

Tiếng điện thoại của nhỏ ban nãy vang lên:

- Alo con nge nè bác. – Nhỏ đó
- Cái gì bác ... bác nói thật chứ. – Nhỏ hốt hoảng
- Là ai.. ai .. ai làm chuyện này. – Nhỏ khuyu xuống đất
- Tập đoàn thời trang nhà Tống hả? – Khuôn mặt nhỏ đó đầy nước mắt ngược lên nhìn Mi rồi tắt đt
- Giờ cô nhận ra rồi chưa. – Mi cúi người xuống
- Tôi ... tôi xin lỗi cô. – Nhỏ đó ấp úng
- Muộn rồi. – Mi cười khẩy rồi quay lại bàn ngồi

Sau khi Mi quay lưng đi thì nhỏ òa khóc rồi chạy khỏi căn-teen, những đứa còn lại cũng đi theo.

- Quả không hổ danh là tiểu thư của tập đoàn thời trang nhà họ Tống. – Su
- Mà đừng có ghẹo kao nữa, lo kiu đồ ăn đi kìa. – Mi

Mi nói rồi kiu đồ ăn liền hỏi phải nói là kiu gần như là hết menu:

- Giống heo thiệt chứ, – Justin lắc đầu
- Kệ tui. – Mi cóc vào đầu Justin
- Hình như cô khoái đánh người lắm thì phải. – Justin ôm đầu nhăn nhó
- Ai kiu anh ghẹo tui. – Mi
- Đúng là dữ như chằn. – Justin
- Thôi, hai người đừng có cãi nữa. – Yumi và Rain đồng thanh

Riêng nãy giờ có hai người im như hến là Ken và Shi, thấy Shi im lặng không ăn uống gì cả Su quay sang hỏi:

- Mà bị sao đây, mệt hả.
- À kao kh sao đầu kao ra đây một lác. – Shi nói rồi đứng lên rời khỏi căn-teen

Shi vừa đi khỏi thì Mi thờ dài:

- Haizzz con này yếu đuối thế là cùng. – Mi
- Chứ ai như cô dữ như quỷ. – Justin
- Thôi hai người đủ rồi đó. – Jun
- Kao đi dây một lác. – Ken đứng lên

Ken vừa đi khỏi thì Su quay sang Rain:

- Sao anh hai không can anh ta lại? – Su
- Cứ kệ tui nó đi. – Rain

- Nhưng con Shi không thích người khác thấy nó khóc. – Mi cũng nhắm mắt
 - Lỡ thằng Ken thuộc dạng đặc biệt rồi sao. – Rain cười nham hiểm.
-

Mặt khác Ken đang chạy loanh quanh tìm Shi thì thấy Shi đang ngồi ở xích đu mà khóc, Ken lặng lẽ đi ra sau dùng hai tay bịt mắt Shi lại, Shi hoảng hốt :

- Ai đó
 - Im lặng không cần biết cứ khóc đi. – Ken thì thầm
-

Quá khứ:

Một cô bé đang ngồi dưới gốc cây khóc thì có một cậu bé chạy đến:

- Tại sao cậu khóc vậy? – Cậu bé
 - Cậu đi ra chỗ khác đi tớ không thích bị người khác thấy mình khóc. – Cô bé ngước gương mặt đầy nước mắt lên nói
 - Thế làm như đây nè. – Cậu bé nói xong thì đi ra sau lưng cô bé dùng hai tay che mắt cô bé lại rồi thì thầm
 - Bây giờ thì cậu khóc đi, tớ không thấy đâu.
-

Hiện tại:

Cảm xúc đó lại ùa về, Ken vừa nói dứt câu thì Shi òa khóc cứ như là đã chịu uất ức từ rất lâu giờ có dịp bùng nổ. Khóc một hồi thì Shi cũng nín:

- Khóc đủ chưa. – Ken
- Anh là ai vậy? – Shi
- Cô không cần biết bây giờ thì nhắm mắt lại, đếm đến mười rồi mở mắt ra. – Ken

Shi ngoan ngoãn nghe theo, Shi vừa đếm một thì Ken đã cầm đầu chạy về căn-teen. Khi Shi mở mắt ra thì đã không thấy ai.

Mặt khác Ken vừa vào đc tới căn-teen thì mở hời nhể nhại:

- Mà làm gì mà như mà đuổi vậy. – Rain
- À không có gì đâu. – Ken ngồi xuống

Thật ra là Rain hời cho có thôi chứ chuyện gì thì có lẽ ai cũng biết. Chừng 5 phút sau Shi đi vào cũng là lúc tiếng chuông hết giờ ra chơi vang lên, cả bọn đi lên lớp thì Shi kéo tay Su lại:

- Lúc này kao đi ra ngoài tên Ken có đi theo không? – Shi
- Không... không có. – Su áp úng
- Ờ vậy thôi. – Shi

Shi tự nghĩ thầm ” Mình diễn thật làm sao mà là hần ta đc chứ, ngốc thật “. Mà Shi nghĩ nên Shi không chú ý đã bị va đầu vào cây, Shi đưa tay lên ôm trán nhăn nhó khiến cả bọn có một trận cười, nhưng có một người đang lo lắng không biết Shi có bị gì không và đó là ông Ken nhà ta :v, Ken nghĩ thầm: ” Đùng là con heo ngốc mà ”

Thấy nhờ mình mà ai cũng có một trận cười sáng khoái thì Shi hét lên:

- Cười cái gì mà cười, lỡ trúng thôi mà. – Shi nhắm mắt
- Thôi... haha... đi lên lớp ... hahahaha. – Rain vừa cười vừa nói

Khiến cho cả bọn cười lớn hơn nữa, Shi hậm hực bỏ lên lớp trước sau đó cả bọn cũng đi theo

Chương 9: Trở Về U' ?

RENGGGG RENGGGGG

Cuối cùng tiếng chuông ra về cũng vang lên, tụi nó sau khi học xong rời khỏi trường (ngủ không thì có) thì phóng thẳng tới tiệm kem gần trường và cũng như thường lệ tụi nó kiu gần hết kem trong tiệm. Thấy Justin im lặng Jun lên tiếng:

– Mà sao vậy Justin?

– Kao không sao, chỉ là hơi không khỏe một chút. – Justin thở dài.

– Hôm nay là ngày đó hả? – Rain lên tiếng

Ken và Jun lấy điện thoại ra xem ngày rồi cũng im lặng. Thấy không ai nói gì Mi lên tiếng:

– Mọi người bị gì mà căng thẳng quá vậy?

– Không gì đâu, thôi em ăn kem đi. – Rain

Cả bọn cắm đầu vào ăn.

Trong khi đó, ở nhà LyLy đang đi qua đi lại để tìm mọi cách trả thì tụi nó (Mi, Shi, Su với Yumi) thì bỗng nhiên

DINH DONG

LyLy phóng ra mở cửa, có hai người con gái đang kéo vali đằng sau liền đi vào nhà, thấy hai người đo LyLy mừng rỡ:

– Hai chị về em mừng quá. – LyLy

– Là đứa nào mà làm em lo lắng vậy, phải cầu cứu tới bọn chị. – Kiều Hà một trong hai con nhỏ ban nãy lên tiếng

– Có 4 đứa, một đứa là em ruột của anh Rain còn ba đứa còn lại chỉ là bạn thôi. – LyLy kể lại

– Tiếp tục đi. – Kiều Linh em của Kiều Hà

LyLy kể lại toàn bộ mọi sự việc cho hai chị em nghe:

– Em yên tâm đi chị đã có cách để cho bốn đứa đó phải biến khỏi đây. – Kiều Hà nhếch môi

– Có hai chị là em yên tâm rồi nhưng mà chị dùng cách gì? – LyLy thắc mắc

– Chị đã điều tra đc một bí mật của anh Justin. – Kiều Linh lên tiếng

– Thật sao chị, vậy thì tốt quá rồi. – LyLy hớn hờ

– Nhưng chị cần em chuẩn bị một vài thứ cho chị để cho một người sẽ giúp chúng ta- Kiều Hà

– Vâng ạ gì cũng đc ạ chỉ cần đuổi bọn nó khỏi đây là đc rồi. – LyLy

Tác giả xin giới thiệu về hai nhân vật mới: Kiều Hà và Kiều Linh là hai chị em sinh đôi và cũng là chị họ của LyLy gương mặt đều thuộc dạng HOT GIRL nhưng tâm địa thì độc ác, Kiều Hà thì yêu Rain say đắm còn Kiều Linh thì lại yêu Ken

Sau khi ăn uống no nê bọn nó kéo nhau về nhà, trên đường đi cả bọn đều cười nói vui vẻ chỉ riêng Justin lâu lâu mới lên tiếng, khiến cho Mi cũng im lặng

vì không ai ghẹo để Mi cười cả. Còn Shi và Ken thì cứ cãi nhau không ngừng.

Cả bọn đang cười nói thì bỗng nhiên Mi ngừng lại ở một cái cây bên đường, cả bọn cũng đứng theo. Dưới gốc cây có một cái hộp nhỏ, bên trong có một con chó nhỏ lông trắng nhưng vì bụi bám đầy nên nhìn chú chó rất bẩn. Mi bế chú chó ra khỏi hộp rồi quay ra nói với cả bọn:

– Chúng ta đem nó về nhà nuôi nhé. – Mi xoa đầu con cún

– Ừ cũng đc. – Rain

Về tới nhà, Mi bế con cún vào nhà vệ sinh tắm rửa cho nó. Sau khi đi tắm rửa chú cún sạch sẽ và đáng yêu hơn hẳn, Mi cũng đi lên phòng tắm rửa. Tắm xong Mi đi lên sân thượng để hong gió thì thấy Justin đang ở đó, Mi bước tới bên cạnh Justin:

– Anh buồn hả? – Mi nhẹ nhàng hỏi

– Tôi không sao. – Justin cúi mặt xuống

– Anh vui lên đi, cho anh này. – Nói xong Mi bỏ vào tay Justin một cây kẹo mút rồi đi xuống

Justin nhìn theo bóng dáng Mi nghĩ thầm ” Cô bé này cũng đáng yêu quá chứ ” rồi nhoẻn miệng, đút cây kẹo vào túi rồi cũng đi xuống

Dưới lầu cả bọn đang ăn com vui vẻ, chú cún mà Mi nhặt về chạy tới chân Ken cọ đầu vào chân Ken, Ken hoảng sợ vội rút chân lên, thấy vậy Shi cười phá lên:

– Haha thì ra là anh sợ chó. – Shi vừa cười vừa chỉ vào con cún dưới chân Ken

– Tui... tui... tui không có sợ. – Ken gân cổ lên cãi lại trong khi hai chân thì rút lên ghế

– Anh không sợ thật sao. – Shi cười gian

Nói xong Shi đi tới chỗ Ken:

– Cô.. cô tính làm gì? – Ken hoảng hốt

Shi cúi xuống bế con cún lên đặt vào ngực Ken làm Ken hét lên với volume cực kì “nhỏ”:

– Anh làm gì mà la lớn dữ vậy hả? – Shi vừa bịt tai vừa hét vào mặt Ken

– Còn cô làm cái gì vậy hả? – Ken hét lại

– Thôi đi rồi hai người mà hét nữa là bệnh viện sẽ phải tiếp nhận thêm bệnh nhân để chữa bệnh thủng màng nhĩ đó. – Rain vừa bịt tai vừa nói

– Cô đem nó xuống đi. – Ken nhìn con cún đang nằm trong lòng mình

– Anh tự đem đi. – Shi nói rồi quay về chỗ ngồi tiếp tục ăn

Ken ngồi vật động nhìn con cún mà không biết phải làm sao:

– Jun mày lấy nó ra dùm kao đi. – Ken quay sang Jun ngồi bên cạnh năn nỉ

– Không liên quan tới kao. – Jun gấp thức ăn cho vào miệng rồi quay mặt sang hướng khác

– Rain à. – Ken lại quay sang Rain

– Kao không biết gì cả đừng kiu kao. – Rain cầm cúi ăn

– Justin đẹp trai, dễ thương giúp kao đi. – Ken quay sang nịnh nọt Justin

– Kao có quen mày không? – Justin tròn mắt hỏi Ken

– Tụi bây đi làm. – Ken tức mún lời mất ra

– Yumi dễ thương hiền lành, xinh đẹp, giỏi giang giúp anh đi không? – Lần này Ken quay sang Yumi nài nỉ

– Đừng quan tâm tới nó Yumi, em ăn đi. – Không để Yumi trả lời Rain đã vội đi đút cho Yumi ăn

ỒỒỒỒỒỒỒỒỒ

Cả bọn ở lên khi Rain đút Yumi, Yumi ngượng ngùng cúi mặt xuống bàn, còn Rain thì im lặng nhìn Yumi trong lòng Rain bỗng dưng có một cảm xúc rất

lạ, cảm xúc mà trước đây Rain chưa từng có với bất kì người con gái nào.

– Hai người gê gớm thật. – Su lắc đầu

– Đừng quan tâm tới nó Yumi, em ăn đêm. – Shi nhại giọng Rain rồi quay qua đút cho Mi, Mi cũng hùa theo để cho Shi đút rồi làm vẻ ngại ngùng giống Yumi lúc này làm cho cả bọn phá lên cười:

– Không ... không có gì đâu mà, mọi người đừng như vậy. – Yumi ngược mặt lên giả thích nhưng nhỏ không biết mặt mình hiện giờ như trái cà chua.

Mọi người phì cười về biểu hiện của Yumi, sau khi ăn xong cả bọn đi lên lầu ngủ. Dù ở phòng khác nhau nhưng Yumi và Rain đều suy nghĩ về người còn lại, Rain thì nhớ lại Yumi lúc này làm cho Rain bất giác cười mỉm, Yumi thì nghĩ về Rain tại sao lúc này lại đút cho nó ăn chứ.

Sáng hôm sau cả bọn đến trường, vừa vào tới lớp thì ở cửa lớp đã có một đám con gái vây quanh, cũng đúng thôi vì hiếm khi bốn chàng hoàng tử của trường Royal mới ở trong lớp cùng nhau như thế này cơ mà. Bà cô cũng rất vất vả để vào đc lớp:

– Chào các em hôm nay chúng ta có học sinh mới. – Bà cô đồng dục nói

– Em vào đây. – Bà cô nhìn ra cửa rồi ngoắc tay

Một cô bé mái tóc màu nâu nhạt, da trắng bước vào cả lớp ồ lên duy chỉ có 8 đứa là không chú ý đến (chắc mấy bn cũng biết ài)

– Chào các bạn mình tên là Dương Ái Mi. – Cô bé cất giọng nói

Vừa nghe tới cái tên Dương Ái Mi thì 4 người con trai đồng loạt đứng lên rồi ngạc nhiên toàn tập, 4 đứa kia cũng đứng dậy theo:

– Chuyện gì vậy ? – Mi tò mò

– Là cô ấy đúng là cô ấy rồi. – Justin lẩm bẩm

Cổ gái đó nhìn về hướng Justin khẽ gọi:

– Anh Justin

Các bạn cmt nhận xét truyện nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mi Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Nhói

Cả bọn nhìn về người con gái trước mặt, tại nó (Su, Shi, Mi và Yumi) thì chả hiểu gì con bọn kia (Rain, Ken, Jun, Justin) thì đều cười mỉm, cô bé đó bước tới bên cạnh Justin:

– Em về rồi đây. – Cô gái cười nhẹ.

– Cô ngồi xích vào trong coi. – Justin quay qua Mi

– Ô anh dô duyên bàn chỉ có hai người thôi mà. – Mi hếch mặt lên

– Nhưng tui muốn cô ấy ngồi đây. – Justin ngoan cố

– Thế anh đi ra ngoài cho cô ấy dô đây. – Mi ngoan cố hơn

– Được rồi anh, em qua kia ngồi cũng đc. – Cô gái nhỏ nhẹ rồi tính đi thì Justin vội kéo tay cô ấy lại

– Thôi em ngồi đây với anh đi, chịu khó ngồi cạnh con heo lai khổng long là đc rồi. – Justin đẩy cặp của mình vào gần cạnh nó rồi kéo cô gái đó ngồi xuống.

– Anh nói ai là heo lai khổng long. – Mi tức giận đập bàn đứng lên

Bình thường khi Justin nói vậy Mi cũng sẽ không phản ứng tới như vậy nhưng không hiểu giờ bây giờ Mi rất khó chịu và thực sự muốn đập cho Justin một cái, Shi thấy tình hình không ổn cho lắm thì vội kéo Mi ngồi xuống:

– Mặc kệ hắn ta đi. – Shi cố gắng làm cho Mi hạ hỏa

Mi tức giận quay mặt ra cửa sổ rồi gắn headphone vào tay nghe nhạc, nói là nghe nhạc chứ thật Mi chỉ đeo vào tai thôi chứ có bật nhạc đâu, Mi làm vậy để nghe xem Justin và cô gái đó nói gì. Một hồi lâu cô gái đó lên tiếng:

– Sao anh cứ nhìn em quài vậy. – Giọng cô gái đó nhỏ nhẹ

– Anh thích ngắm em như thế này. – Justin nhỏ nhẹ với cô gái đó

Thực sự nếu là trước đây thì Mi đã ối tại chỗ vì những lời sến súa đó, nhưng không hiểu sao bây giờ Mi cảm thấy tim nhói lên rất khó chịu chỉ muốn quay sang đám vào băng mặt tên Justin một cái nhưng nếu làm vậy thì chẳng phải tự tố cáo về việc nó đang nghe lén chứ, nó vẫn im lặng.

RENGGG RENGGG

Cái tiếng chuông thần thánh vang lên Mi vội rút tai nghe ra dọn dẹp rồi quay xuống sau:

– Xuống căn-teen ăn nha Su kao đói quá. – Mi nhăn mặt làm ra vẻ đói bụng nhìn Su

Mọi khi nếu Mi nói như vậy thì Justin sẽ lên tiếng nói nó là heo rồi hai đứa sẽ dí nhau xuống tới căn-teen, nhưng hôm nay lại khác Justin không thèm nhìn Mi lấy một cái khiến Mi bỗng cảm thấy hụt hẫng, cả bọn cùng kéo xuống căn-teen, thì Su kéo tay Mi nói nhỏ:

– Này nghe nhạc không khí hay không? – Su trêu chọc

– Ồ ... ý .. ý mày là sao? – Mi áp úng

– Kao chơi với mày rất lâu rồi không lẽ ngu tới mức không hiểu mày đang nghĩ gì? – Nói xong Su bỏ đi lên trước với Shi

Vào tới căn-teen cả đám đang cười đùa vui vẻ thì Justin cùng cô gái đó đi vào rồi ngồi xuống:

– Mấy đứa tự giới thiệu đi chứ. – Rain thấy tình hình căng thẳng thì vội lên tiếng. Yumi có vẻ hiểu ý Rain nên nhanh chóng giới thiệu:

– Mình là Lâm Ái Linh cứ gọi mình là Yumi. – Yumi cười hiền lành

– Trọng Thy Thy, Su. – Su lạnh lùng

– Trương Ngọc Nhi, Shi. – Shi cũng lạnh lùng không kém

– Tống Gia Hân, Mi – Mi lạnh lùng hẳn

– Mình là Dương Ái Mi cứ gọi mình là Ái Ái, rất vui được làm bạn với các cậu. – Ái Ái cười nhẹ

Ba đứa nó im lặng thật ra là Mi thì không thích cô ta còn về phần Su và Shi thì cảm thấy có cái gì đó lạ ở cô ta, Yumi thấy vậy vội lên tiếng:

– À rất vui được làm bạn với bạn. – Yumi cũng cười đáp trả nhưng Yumi cười đẹp hơn rất nhiều

– À thôi ... thôi kiu đồ ăn đi. – Jun

– À ờ heo ăn gì không? – Ken quay sang Shi

– Tui không phải heo với lại no rồi không ăn. – Shi quay mặt đi chỗ khác

– Heo hôm nay cô bị gì vậy? – Ken nói với giọng lo lắng

– Không có bị gì hết. – Shi bực tức

Thật ra là nó hơi chóng mặt một chút nhưng Ken cứ lải nhải làm nó chóng mặt hơn nữa.

Cuối cùng đồ ăn cũng ra tới, Justin dứt cho Ái Ái ăn Mi đang ăn mì thì thật sự muốn ối ra tại chỗ nhưng mà Mi lại là đứa rất ưa sạch sẽ nên nó cố gắng nuốt vào:

– Mà Ái nè suốt hai năm qua em ở đâu vậy? – Jun lên tiếng

– Sau khi xảy ra chuyện đó, gương mặt em bị hồng một nửa nên đã phải sang nước ngoài để phẫu thuật vì có khả năng sẽ thất bại nên em đã im lặng rồi khỏi đây. – Giọng Ái Ái nhỏ dần

– Em ngốc quá. – Justin vuốt tóc nhõ lần này người không chịu đc cảnh sến súa đó là Shi, Shi đang uống nước thành ra phun thẳng vào người xấu số trước mặt và đó là Ken (số ông này nhỏ ghê). Shi vội lấy khăn giấy lau mặt cho Ken

– Tui xin lỗi, tui không cố ý. – Shi rớt rít xin lỗi

– Thôi không sao đâu. – Ken nhỏ nhẹ

Shi trở mặt ngạc nhiên nhìn Ken:

– Anh có bị gì không vậy? – Shi đưa tay lên sờ trán Ken – Đầu có nóng đâu. – Shi nói tiếp

– Hay là anh bị đứt dây thần kinh nào trong đầu, để tui dắt anh đi khám. – Shi

– Cô mới là bị điên đó, tại hôm nay Ái về này tui vui không có trách cô thôi. – Ken

Nghe tới đây Shi bỗng cảm thấy khó chịu: “Rốt cuộc cô ta là ai mà mọi người đều vui mừng vậy chứ “, Shi nghĩ thầm rồi bùng ly nước lên tạt thẳng vào mặt Ken

– Tui xin lỗi nha tui không cố ý. – Shi giả vờ vô (số) tội nhìn Ken

Ken nóng sôi máu, thì có một tiếng gọi:

– Anh Rain/Anh Ken. – Kiều Hà và Kiều Linh bước tới

Kiều Linh kéo ghế tính chen vào ngồi cạnh Ken, cô ta đặt ghế xuống tính ngồi xuống thì ” BỊCH ” cô ta ngồi thẳng xuống đất, vì Shi nó đã nhanh tay à không nhanh chân kéo cái ghế ra thế là Kiều Linh bị bẽ mặt trong căn-teen, Kiều Hà nhanh chóng chạy lại đẩy Yumi ra, vì cô ta đẩy mạnh nên Yumi đã bị ngã xuống đất. Rain nhanh chóng cúi người xuống đỡ Yumi dậy, Kiều Hà tức lắm nhưng cũng chẳng làm gì đc. Kiều Linh thì khi thấy Yumi té đc Rain đỡ dậy thì quay sang Ken:

– Anh Ken đỡ em dậy. – Kiều Linh nói bằng giọng ổng ọ

Khi nghe cô ta ổng ọ Shi thật sự muốn đập vào mặt cô ta một cái cho chừa cái thói dẹo trai (Chị này giữ qá)

Ken tính đưa tay ra đỡ thì Shi nhanh tay gạt tay Ken ra rồi chìa tay mình ra:

– Để mình giúp bạn nha. – Shi cười niềm nở

Kiều Linh hậm hực để Shi kéo dậy, Shi kéo Kiều Linh gần đứng dậy đc thì buông tay ra thành ra cô ta té thêm một lần, Kiều Linh mặt đỏ tức giận, tự đứng dậy rồi ngồi cạnh Ken ổng ọ:

– Cô làm ơn tha cho tui đi, sao cứ bám theo tui hoài dậy. – Ken nhăn nhó

– Anh nói gì kì dậy hả? – Kiều Linh ổng ọ

PHUTTTTT

Cô ta vừa nói dứt câu thì Shi phun thẳng nc’ vào mặt cô ta, lần này là Shi cố tình. Cô mặt đỏ tía tai nhưng không làm gì đc, Ken và tất cả mọi người đều phụt cười.

RENGGG RENGGGG

Tiếng chuông hết giờ ra chơi vang lên, cả bọn đi lên lớp Kiều Hà thì kéo tay Rain đi lúc đó thực sự Yumi rất khó chịu không hiểu vì sao, Rain đẩy Kiều Hà ra rồi quay xuống kéo Yumi đi. Kiều Hà tức giận giậm chân bỏ đi. Kiều Linh thì tất nhiên cứ bám lấy Ken mặc dù Ken rất khó chịu nhưng vẫn để yên cho cô ta nắm tay nhưng lâu lâu lại ngó ra sao xem biểu hiện của Shi (vậy là anh Ken nhà ta thử thách tính kiên nhẫn của Shi nè). Shi thì trong lòng tức tối muốn phi thẳng tới đập vào mặt Ken. Còn Justin và Ái thì tình tứ vừa đi vừa giỡn, Mi cảm thấy trong lòng đau nhói, khó thở Mi thầm nghĩ: ” Lại là cảm giác này, không lẽ... không được một lần là quá đủ rồi. ” Mi lắc đầu xua tan cái suy nghĩ trong đầu đi.

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mĩ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Sai Lầm

Kết thúc giờ học bọn nó trở về nhà. Mỗi đứa mang trong đầu suy nghĩ riêng

Shi :” Cái cô Kiều Linh đó là ai mà cứ bám theo tên đầu heo kia suốt thế không biết? ”

Su :” Chuyện công ty không biết sao rồi mình có cảm giác lạ quá ”

Mi :” Cô gái (Ái) đó là ai chứ, tại sao tên Justin có vẻ lạ ”

Yumi :” Kiều Hà là ai vậy nhỉ? ”

Ken :” Hay mình dùng Kiều Linh để gạt Shi nhỉ? ” – Ken nghĩ rồi cười nham hiểm

Rain :” Không biết Yumi có nghĩ bậy bạ gì không nữa ”

Justin :” Chắc Ái Ái trong thời gian qua sống rất cực khổ ”

Jun :” Buồn ngủ quá ” (Cái tên này thiệt tình)

Mỗi người một ý nghĩ bỏ đi tắm. Shi chuẩn bị đồ ăn cho mọi người, con cún thì vẫn cứ chạy vòng vòng trong bếp, cả bọn ăn xong thì lên lầu để ngủ chỉ còn Shi ở lại cho con cún ăn, Ken thấy Shi vuốt ve nó thì mỉm cười rồi nói:

– Cô không sợ nó cắn hả?

– Nó là chó con răng còn chưa mọc hết thì làm sao mà cắn. – Shi chu mỏ trả lời

– Sao cô biết đc, lỡ nó cắn rồi sao? – Ken

– Chỉ có anh mới sợ nó thôi, nó dth* như vậy cơ mà. – Shi vuốt ve bộ lông của chú cún

Ken ngồi xuống nhìn con cún rồi đưa tay định vuốt vào bộ lông của nó, con cún ngược lên nhìn Ken, Ken vội vàng rút tay lại, hành động của Ken làm Shi phá lên cười:

– Anh đưa tay đây. – Shi

– Làm gì? – Ken

– Thì cứ đưa đi. – Shi nhăn mặt

Ken ngoan ngoãn nghe thôi, Ken vừa chìa tay ra thì Shi đã nhanh chóng nắm lấy tay Ken làm Ken giật mình rồi nhẹ nhẹ đặt tay lên lưng con cún, Ken nhẹ nhàng vuốt lông con cún

– À hừm. – Su và Jun đồng thanh

Không biết khi nào mà hai người đó đã đứng ngay cầu thang:

– Hai người xuống đây khi nào vậy? – Shi ngạc nhiên

– Xuống từ lúc nắm tay đó. – Jun trêu chọc

– Không ... không phải như hai người nghĩ đâu. – Shi xua tay giải thích

– Ừ thì không phải. – Su cười

– Thôi mệt quá đi ngủ. – Ken mặt đỏ ửng đứng lên đi lên lầu

Shi cũng nhanh chân đi lên phòng ngủ

Nén nữa đêm thì chợt cúp điện, giờ này cả bọn đã ngủ say nhưng Su thì lại khác nó rất tỉnh ngủ khi nhận biết đc cúp điện, nó hoảng sợ ôm lấy con gấu bông to dùng đi ra hành lang. Nó đi tìm phòng của Rain, vì lúc nhớ mỗi lần cúp điện nó lại đi sang ngủ với Rain, nó đường đường đầu đội ... mũ chân đạp ... giày không sợ trời không sợ đất nhưng nó sợ ma =='. Nó đang lò mò tìm phòng Rain, tay nó chạm phải một cánh cửa nó đẩy cửa đi vào:

– Anh hai oi. – Su kiu khẽ

Im phăng phắt, nó nhìn ra cửa thì đúng là màu cửa của Rain thì nó đi vào, nằm lên giường vì người trên giường nằm xoay mặt vào trong nên nó cũng không biết là ai trong đầu chỉ nghĩ đó là Rain rồi nằm ngủ ngon lành.

Sáng hôm sau, cả bọn tỉnh dậy vì hôm nay là chủ nhật nên bọn nó dự định là đi cắm trại nên dậy từ rất sớm. Mi đi xuống nhà đội những đứa còn lại, vừa ngồi xuống ghế thì

KING CONG

Tiếng chuông cửa vang lên, Mi đi ra mở cửa thì thấy Ái Ái mặc một chiếc đầm trắng, đeo túi xách nhỏ đứng trước cửa:

– Chào Mi. – Ái cười nhẹ

– Ủ chào. – Mi lạnh lùng quay đi

Ái Ái đi vào nhà, Rain đi xuống thấy Ái Ái thì ngạc nhiên:

– Ủa em cũng đi nữa hã Ái. – Rain bước xuống lầu.

– Dạ hồi tối anh Justin có điện bảo em đi cùng. – Ái nhẹ nhàng

Cả bọn bước xuống nhưng vẫn không thấy Jun và Su đâu, bỗng nhiên

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ.....

Cả bọn chạy lên lầu, tiếng hét vọng ra từ phòng Jun, mọi người chạy vào thì thấy Su đang ngồi trên giường Jun hét:

– Chuyện gì vậy? – Rain hoảng sợ

– Kao cũng không biết nữa sáng đây thì thấy em mày ở trong phòng kao. – Jun

– Chuyện gì vậy Su. – Shi chạy vào

– Hồi tôi cúp điện káo chạy sang phòng anh hai nhưng không hiểu tại sao káo lại ở đây nữa

– À rồi anh hiểu rồi, thật ra anh đã đối phòng với thằng Jun rồi. – Rain nhẹ nhàng

Lúc này thì cả bon đã hiểu ra, Su thì ngượng chín cả mặt ai đòi lại vào phòng một tên con trai mà ngũ chú

– Thôi thay đồ đi rồi tụi mình đi. – Yumi đứng ngoài cửa lên tiếng

Su ngó ra cửa thì thấy Ái đang đứng:

– Sao ... lại. – Su nhẵn mặt ngập ngừng

Shi gạt đầu ra hiệu, Su hiểu ra cũng đứng dậy ôm con gấu đi về phòng nhưng cũng không quên quay lại lườm Jun một cái.

Sau khi Jun và Su chuẩn bị xong, thì cả bọn lên xe đi cắm trại

Bọn nó đến nơi, nhưng có một điều là không ai nói gì chỉ im lặng duy chỉ có Justin và Ái thì cứ cười đùa suốt, Mi thì không thể nói đc gì, không hiểu sao nó đau lắm, Shi, Su và Yumi thấy Mi như vậy cũng im lặng không nói gì vì bọn nó điều hiểu Ái Ái có gì đó rất lạ và cảm giác của Mi lúc này.

Bọn nó trải tấm thảm lên nên cỏ rồi bắt đầu ăn, gần chỗ tụi nó ăn có một con suối trong xanh có cả cá nữa. Nên khi ăn xong đứa nào cũng thay nhau đọc nước. Mi thì chỉ đưa chân xuống dưới nước. Bọn nó bắt được rất nhiều cá, nên phân chia đi kiếm củi như sau: Rain vs Yumi và Ken vs Shi thì đi kiếm củi, Jun vs Su thì lo dọn dẹp đồ ăn, Justin vs Ái vs Mi thì lo làm sạch cá. Mi nhận việc ra suối lấy nước, nhưng Mi không biết rằng Ái đã đi theo sau lưng Mi từ lúc nào :

— Nè. — Ái lên tiếng

Mi quay người lại thấy Ái thì cũng không nói gì, rồi tiếp tục múc nước:

– Nè tôi nói gì cô không nghe hả? – Ái kéo tay Mi

– Tai sao tôi phải nghe cô. – Mi cười khẩy

– Cô ... thôi đi cô không muốn nghe cũng không sao, nhưng cô cần biết điều này, anh Justin là của tôi cô đừng hòng đụng tới. – Ái lớn giọng

– Thì ra cuối cùng cũng lòi cái bản mặt hồ ly của cô ra. – Mi

– Cô cứ chờ đó. – Ái nói xong thì hét lên rồi nhảy xuống suối. Mi thần thò

Nghe tiếng hét Justin, Su và Jun chạy tới, thì thấy Ái đang vùng vẫy dưới nước, Justin vội vàng nhảy xuống còn hai người kia thì đứng ngơ ra. Sau khi được đưa lên bờ thì Ái òa khóc, Justin ôm cô ta vào lòng:

– Có chuyện gì xảy ra. – Justin quay sang Mi nạt

Mi im lặng, vì nó biết giải thích cũng chẳng được gì và nó không thích giải thích với bất kỳ ai

– Có chuyện gì đây. – Su lúc này đã lên tiếng

– Hức ... hức em chỉ muốn giúp bạn ấy, nhưng bạn ấy không chịu còn xô em xuống hồ nữa. – Ái thút thút (giả tạo để sợ làm đau mắt ối *ợc ợc*)

Mi như hiểu ra ý của câu nói ban nãy của Ái:

– Sao cô làm vậy hả Mi? – Justin hét lớn

– Anh muốn nghĩ sao thì nghĩ. – Mi nhún vai bất cần

Đi nó hiểu giải thích cũng không có ý nghĩa gì. Nó quay sang nhìn Su, lúc này thì đám kia cũng về tới:

– Có chuyện gì vậy? – Rain hét nhìn Mi rồi nhìn sang Justin

Justin không nói gì mà đỡ Ái đứng dậy đi về chỗ tắm rửa rồi lau tóc cho Ái. Mi cười chua chát:

– Để anh lại đó xem xem Ái có sao không. – Rain nói rồi kéo tay Ken và Jun đi

– Có chuyện gì đây Mi? – Khi Rain đi khỏi thì Yumi bước tới chỗ Mi

Mi nhếch mép kể lại toàn bộ câu chuyện cho Su, Shi và Yumi nghe. Nghe xong mọi chuyện Su tức giận chạy lại chỗ Ái:

– Ái cô đứng lên tui có chuyện muốn nói. – Su cố gắng bình tĩnh để nói

– Có chuyện gì đây Su. – Ái trưng ra nụ cười giả tạo rồi đứng dậy tới trước mặt Su

BỐP

Su tát thẳng vào mặt Ái, Ái té xuống đất nước mắt rung rung:

– Cậu ... làm gì đây? – Ái đưa tay che mặt rung rung khóc

– Cái thứ hồ ly tinh như cô phải bị đánh cho dũa sao cô diễn giỏi quá đây, sao không đi làm diễn viên đi. – Su hét lên

– Su e làm gì đây. – Rain đứng lên cản Su lại

– Anh Rain để cho Su nó đánh đi anh. – Yumi tức giận bước tới kéo Rain ra

Rain tròn mắt ngạc nhiên Yumi mà như thế sao:

– Mình ... mình có làm gì đâu. – Ái lúc này đã khóc

– Cô còn dám nói là không có hả? Cái thứ hồ ly tinh như cô sống chỉ cho chặt đất đây? – Shi bước tới

– Đủ rồi, Ái làm gì mà mọi người đối xử với Ái như vậy người có lỗi là Mi cơ mà. – Justin ôm Ái vào lòng

– Anh vẫn còn tin cô ta sao. – Yumi nhìn Justin

– Đủ rồi, không cần như vậy đâu Su, Shi, Yumi. – Mi bước lên mặt lạnh như tiền

– Mi cậu có sao không? – Yumi bước tới bên cạnh Mi

– Tổ không sao đâu. – Mi cười nể với Yumi

– Cô hãy đợi đó. – Su trừng mắt nhìn Ái rồi quay lưng bỏ đi.

– Nè mọi người đi đâu đây. – Ken lên tiếng

– Đi về chứ đi đâu. – Shi quay lại nạt Ken

– Kao cũng về, tụi mày về không. – Jun đứng lên

– Kao về. – Rain/Ken đồng thanh

– Mà ờ đây chơi với Ái đi tụi kao về trước. – Jun nhìn Justin nói rồi quay lưng đi

Justin gật đầu nhưng trong tâm trí rồi bởi Justin trầm nghĩ ” Người có lỗi là Mi chứ không phải Ái tại sao mọi người lại như vậy chứ ? ”

Cả bọn lên xe đi về, chạy được một đoạn Jun lên tiếng:

– Lúc này Ái tự nhảy xuống suối đứng không? – Jun

– Sao anh biết? – Mi ngạc nhiên

– Lúc này khi Ái đi theo em thì anh tính đi theo giúp hai đứa thì thấy đc hết mọi chuyện. – Jun

– Dậy sao lúc này mà kh nói. – Ken

– Mà nghĩ thẳng Jun nói ra rồi thẳng Justin có tin hay không? – Rain quay qua Ken

– Có vẻ như Ái đã thay đổi. – Jun chống tay lên cằm suy nghĩ

– Mà cô ta là đi của anh Justin dậy. – Su

– Ái ngày xưa là bạn thời thơ ấu của Justin hai người chơi với nhau tới lớn. – Jun nói tới đây thì ngừng lại

– Rồi sao nữa anh nói tiếp đi. – Su hỏi Jun

– Sau đó trong một lần đi núi Ái bị té xuống một vách đá nhỏ khi có người đến cứu thì Ái đã bất tỉnh gương mặt đầy máu, khi vào viện và tỉnh lại thì Ái đột nhiên biến mất không ai biết lí do cho tới hôm nay. – Jun nói rồi thở dài

Mi này giờ chỉ im lặng nghe mà không nói gì, vì nó không muốn cảm giác đó lặp lại một lần nữa

END FIC

Dạo này au ra chap trễ tại đi au đi học suốt từ sáng tới tối nên mỗi ngày viết một chút nên up chậm mong mấy bạn vẫn ủng hộ truyện nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mỹ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cuộc Thi Và Rắc Rối

Sáng hôm sau, cả bọn đến lớp ai cũng tươi như “bông”, vừa vào tới căn-teen Kiều Hà, Kiều Linh và Ái đã chạy lại chen vào để ngồi kế mấy đứa con trai, làm cho bốn đứa con gái cực kì cực kì khó chịu, bọn nó ai cũng nhăn mặt. Ái ngồi cạnh Justin cười nói vui vẻ, mà Justin và Ái không hay biết đó là có 7 con mắt i lộn 7 con người 16 con mắt (Yumi đeo mắt kiếng) đang nhìn hai người, tụi Rain, Ken, Jun thì muốn nhìn kĩ những thay đổi ở Ái, đúng lúc này bỗng dưng Kiều Linh chen vào ôm lấy tay Ken vì mãi lo nhìn Ái nên Ken không hề hay biết cũng như không hề biết có một con người đang muốn xé xác Ken ra (chắc mấy bạn cũng biết ai mà haz =))))), Shi nghĩ thầm :”Ken tôi cho anh ba giây để đẩy con đó ra đó không thì đừng trách” Shi nghĩ thầm rồi bắt đầu đếm nhẩm

1

2

3

RẦM

Cái bàn bay lên (mọi người biết ai làm mà phải không :3) Shi đứng dậy đi ra khỏi căn-teen, Yumi, Mi và Su cũng đi theo, ra tới sân trường:

– Mà sao vậy? – Su kéo tay Shi lại

– Không sao đâu hơi bực một chút. – Shi nhăn mặt

– Mà ghen phải không? – Mi bước tới cười trêu ghẹo Shi

– Kao không có ghen, cái tên Ken đó là gì mà phải ghen chứ hần ta muốn làm gì thì làm đâu liên quan tới tao. – Nghe Mi nói thế Shi giật mình phản kháng

– Kao đâu có nói là ghen tại ông Ken đâu tự mà nói đó nha, có tật giật mình hả? – Mi cười

– Cái con này, dám lừa tao hả? – Shi trừng mắt với Mi

– Vậy là những gì con Mi nói là thiệt hả? – Su cười hóm hờ

– Kao ... kao – Shi áp úng mặt dần dần đỏ lên

– Vậy là thiệt rồi hahahahahaha. – Mi phá lên cười

– Thôi hai cậu đừng ghẹo Shi nữa . phụt hahahahaha – Lần này Yumi cũng không nhịn được

Thế là tụi nó trở thành sự chú ý của cả trường:

– Thôi vào lớp luôn đi lác xuống ăn sao, giờ mà vô trong căn-teen thế nào cũng bị tra hỏi cho coi. – Su kéo ba đứa kia đi vào lớp

Trong khi đó, ở căn-teen sau khi Shi đi ra ngoài thì cả bọn tròn mắt:

– Shi ... nó ... nó bị gì vậy? – Jun lấp bắp

– Kao cũng không biết nữa, đáng sợ thật đấy – Justin cũng ngạc nhiên không kém

– Trước giờ nó chưa từng như vậy mà. – Rain thắc mắc nghĩ ngợi

Lúc đó thì Ken nghĩ thầm.” Không lẽ Shi ghen? ” Ken nghĩ rồi cười thầm

Cuối cùng đám con trai cũng lên lớp, vừa vào lớp đã thấy mặt Shi hằm hằm còn ba đứa kia thì đang cố nhịn cười, thấy ba đứa con gái đang nhịn cười:

– Máy em có chuyện gì vậy? – Rain

– Không... không... có muahahahahahaha. – Mi nói nhưng không nhịn được cười làm cho hai người kia cũng cười theo, mặt Shi ngày càng đỏ lên

– Ra cho tôi vô. – Ken khều khều Shi

– Leo vô đi. – Shi tức giận

– Sao mà leo. – Ken

– Không biết. – Shi

– Thôi Shi ra cho nó vô đi em. – Rain thấy tình hình không ổn liền giải vây

Shi khi nghe Rain nói thì cũng ngoan ngoãn đi ra nhưng cũng không quên liếc xéo Ken một cái làm Ken rùng mình.

Ken vừa vào chỗ cũng là lúc giáo viên vào lớp:

– Các em im lặng cô có một thông báo. – Cô giáo hét lên nhưng chẳng ai im lặng

– Cuộc thi vua và nữ hoàng hằng năm sắp diễn ra vào tháng sau. – Bà cô nói tới đây thì cả lớp im phăng phắc

Bà cô gật đầu hài lòng:

– Nhưng năm nay sẽ thêm một thể loại nữa đó là cuộc thi cặp đôi, hai người được chọn thì sẽ thi luân phiên thi này. Lớp nào chiến thắng sẽ được đi biển chơi trong vòng 5 ngày.

Bà cô vừa dứt lời thì cả lớp lại ồn ào:

– Thế ai sẽ thi vậy cô? – Một thằng con trai đứng lên hỏi

– À các em có ai muốn thi hay là đề cử ai không? – Bà cô nhìn quanh lớp

Shi bỗng giờ tay lên:

- Thừa cô em đề cử Yumi và anh Rain. – Nói rồi Shi ngồi xuống quay xuống nhìn Rain và Yumi đang mở to mắt cười hiền
- Yumi và Rain hai em có ý kiến gì không?
- Thừa cô em... – Yumi
- Bọn em đồng ý tham gia. – Yumi chưa nói dứt câu thì Rain đã đồng ý

Yumi qua Rain mở to mắt ngạc nhiên

- Vậy hai em sẽ tự chuẩn bị nhé phần thi đầu tiên là thời trang, thứ hai là tài năng và cuối cùng là thi cặp đôi, còn các em còn lại cũng cố gắng giúp hai bạn nhé. – Bà cô
- Còn bây giờ thì chúng ta học bài mới. – Bà cô nói tiếp rồi quay lên bảng chép bài

Lúc này cả lớp đang ồn ào bàn tán về cuộc thi chẳng ai thêm quan tâm tới bài học.

Lúc này Yumi vẫn mở to mắt nhìn Rain như người ngoài hành tinh:

- Sao anh lại đồng ý. – Yumi
- Thi thi cho vui mà, với lại thằng được đi chơi 5 ngày đó vì lớp thôi mà. – Rain bình thản
- Nhưng em không muốn thi, anh thi với Mĩ, Shi hay Su đi mà. – Yumi nài nỉ
- Nhưng anh thích thi với em. – Rain cười nham hiểm

Cả bọn Ồ lên làm mặt Yumi đỏ như trái cà chua, Rain thì cười rồi nhìn Yumi.

Ra chơi, bọn nó lại kéo nhau xuống căn-teen vừa vào tới bọn nó đã thấy Kiều Linh, Kiều Hà và Ái ngồi ở cái bàn tụi nó hay ngồi, Shi tính quay lưng đi thì bị Ken kéo lại:

- Đi đâu đó. – Ken nhìn Shi lạnh lùng
- Không thích ở đây thì đi chứ sao. – Shi hậm hực
- Vô trong ngồi. – Ken
- Không thích. – Shi hét lên

Lúc này Kiều Linh chạy tới kéo Ken vào:

- Anh Ken mặc kệ cô ta đi. – Kiều Linh trưng bộ mặt giả tạo ra làm cho Shi muốn đâm vào mặt cô ta một phát (au cũng muốn đâm dơ mặt Kiều Linh ghê ><)

Ken nở nụ cười nham hiểm rồi buông tay Shi ra:

- Ừ cô không vào vậy thì thôi tui vào với Kiều Linh. – Ken

Shi tức điên cuồng, quay lưng đi ra nhà kho của sân trường. Hành động của Shi làm Ken ngạc nhiên, Ken cứ tưởng Shi sẽ đi vào nhưng không ngờ Shi lại bỏ đi, Ken vội chạy theo.

Ra tới nhà kho Shi bức tức hét toáng lên, bỗng nhiên trong bụi cây xuất hiện 5 tên con trai xăm hổ báo đi ra:

- Nè cô em, là ai mà tới đây phá đám giấc ngủ của tụi này. – Một tên bước tới trước mặt Shi
- Tôi không biết, tôi xin lỗi. – Shi cúi đầu
- Xin lỗi là xong hả em? Ở đây chơi với tụi anh đi. – Nói rồi tên đó nắm lấy tay Shi xô Shi xuống đất
- Dừng lại. – Ken lúc này tới nơi kịp lúc
- Ken. – Shi thấy Ken liền ngược mặt lên
- Đây là thằng nào mà dám phá đám tụi kào. – Tên đó hắc hàm

- Tụi mày không phải người trường này. – Ken bình thản
- Đúng tụi kao là người ngoài trường thích vào đây đó rồi sao. – Một tên đằng sau lên tiếng
- À thế sao. – Ken nói rồi bước tới đỡ Shi đứng lên đi
- Nè đứng lại ai cho mày đưa cô ta đi. – Tên đó tức giận
- Chứ tụi mày muốn gì. – Ken bình thản trả lời
- Muốn gì hả? Kao muốn con nhỏ đó ở lại đây. – Tên đó nhìn Ken sau đó chỉ qua Shi
- Nếu kao nói không thì sao. – Ken
- Mày... tụi bây đánh nó cho kao. – Tên đó hét lên

Sau đó, tên đó và 4 tên còn lại lao vào Ken, Ken nở nụ cười ác quỷ rồi đẩy Shi ra sau, Ken lao vào đánh lại tụi nó, chỉ 15' sau 5 tên đó đã nằm rạp dưới đất.

Shi chạy tới cầm lấy tay Ken:

- Anh bị chảy máu rồi nè. – Shi lo lắng
- Không sao đâu. – Ken dứt tay lại dùng tay kia che vết thương lại.
- Như vậy mà nói không sao hả. – Shi chỉ lên vết bầm trên mặt Ken rồi đánh vào vai Ken.
- Uí da đau. – Ken ôm lấy vai
- Ô tui xin lỗi, tui không cố ý. – Shi luống cuống
- Tui đùa thôi không sao đâu. – Ken cười
- Ya anh có biết tui lo không hả mà còn đùa nữa? – Shi tức giận bỏ đi
- Thôi mà đừng có giận tui. – Ken kéo tay Shi lại năn nỉ
- Đi vào căn-teen đi. – Ken nói tiếp rồi lôi Shi đi

Ken và Shi vừa vào căn-teen thì Jun đã hỏi:

- Mặt mày sao vậy? – Jun chỉ tay lên mặt Ken
- À không sao đâu. – Ken đưa tay lên che vết bầm lại
- Tay mày còn chảy máu nữa kia vậy mà nói không sao hả? Mày đánh nhau với ai đúng không? – Rain

Ken im lặng

- Anh Rain là tại em. – Shi cúi mặt
- Thôi hai người ngồi xuống đi mà có chuyện gì vậy. – Su

Shi ngồi xuống rồi bắt đầu kể lại mọi chuyện

- Thứ người như cô đi chung chỉ khiến người khác gặp xui xẻo thôi. – Kiều Linh đá xoáy Shi
- Cô nói gì hả? – Shi tức giận
- Thôi Shi, ngồi xuống đi coi như không nghe gì đi, cô ta đâu có được quan trọng. – Su đáp trả

Shi ngồi xuống rồi quay sang Yumi:

- Yumi nè cậu có mang theo đồ sát trùng vết thương không?
- À có. – Yumi nói rồi lấy ra trong túi một cái bọc nhỏ

Shi nhanh tay lấy hết thứ trong bọc ra rồi quay sang Ken:

– Đưa tay ra.

– Làm gì? – Ken “giả nai”

– Đưa ra đây. – Shi nhăn mặt

Ken đưa tay ra, Shi cầm chai thuốc đỏ quay sang Yumi:

– Làm như thế nào vậy Yumi.

– Cậu chế vào bông tẩm một vài giọt rồi thoa lên vết thương là được. – Yumi giải thích (cái này au cũng không biết đúng không tại đó giờ au không có làm :v)

Shi chăm chú nghe từng lời Yumi nói:

– Cô không biết thì thôi đi, để tui làm. – Nói rồi Kiều Linh dứt chai thuốc từ tay Shi

Shi đang điên lên thì, Ken giựt chai thuốc lại rồi đưa cho Shi:

– Cô làm tui bị thương nên cô phải lo cho tui. – Ken

Shi nghe vậy thì thấy vui vui trong lòng còn Kiều Linh đang tức muốn xi khói:

– Mọi người ăn gì không? Chứ sắp hết giờ rồi đó. – Jun đứng lên

– À anh mua dùm em một ly sữa nha. – Yumi

– Mua khoai tây. – Su

– Lấy cho kao một chai nước. – Rain

– Kao giống thằng Rain. – Justin

– Em một ly sữa. – Ái

– Lấy cho em nước sôi nha. – Kiều Hà/Kiều Linh đồng thanh

– Hai người có tay chân mà. – Jun lạnh lùng

– Còn Shi em ăn hay uống gì không? – Jun quay sang Shi

Shi im lặng chăm chú bôi thuốc cho Ken

– Shi. – Mi hét lên

– Ồ ... hã.. mọi người nói gì? – Shi giật mình ú ớ

– Anh hỏi em có ăn hay uống gì không? – Jun

– À không. – Shi nói rồi lại tiếp tục bôi xuống

– Để em đi với anh. – Ái đứng lên đi theo Jun

Năm phút sau, Jun cầm trên tay đủ thứ đồ, Ái chỉ cầm hộ ly sữa của mình. Đi gần tới bàn thì Ái vấp té tạt thẳng nguyên ly sữa vào người Mi:

– Ồ mình xin lỗi, xin lỗi nha mình không cố ý. – Ái hoảng hốt

– Cô cố tình chứ còn gì nữa mà giả vờ. – Shi lúc này bức tức đứng lên

– Mình ... mình không cố ý. – Ái rung rung

– Thôi đi Ái chỉ lỡ thôi mà, em có cần làm vậy không Shi? – Justin bênh vực

– Cô ta cố tình thì có. – Su cũng tức giận đứng lên

– Thôi thôi đủ rồi, dù gì cũng lỡ rồi. – Rain kéo tay Shi với Su ngồi xuống

- Mi có sao không? – Yumi quay sang Mi
- À không sao mình vào nhà vệ sinh một lát. – Mi nói rồi đứng lên đi
- Kao đi với mày. – Su đứng
- Kao đi nữa. – Shi cũng dọn dẹp những chai thuốc trên bàn rồi nhanh chân chạy theo
- Mình đi nữa. – Yumi cũng chạy theo

Vừa vào tới nhà vệ sinh thì Mi ngồi thụp xuống đất ôm lấy cánh tay nghiêng chặt răng:

- Trời ơi cậu sao vậy sao tay lại đỏ như vậy. – Yumi lo lắng
- Mình không sao đâu chỉ hơi rát một chút. – Mi vẫn ôm lấy tay
- Con nhỏ đó thiệt là quá đáng mà. – Shi vẫn còn tức giận
- Thôi đủ rồi không sao đâu. – Mi can ngăn
- Mày bị như vậy mà còn nói không sao? – Su cũng tức giận
- Phải dạy cho con đó một bài học mới được. – Shi nói rồi nhìn qua Su (hai bạn này hồ bảo quá hà ==’)

Su gật đầu rồi Shi và Su đi ra căn-teen. Shi vào ngồi rồi quay sang liếc Ái, Ken quay sang:

- Mi sao rồi. – Ken khều khều Shi
- À nó chỉ bị phỏng nhẹ thôi, chưa chết được đâu. – Shi nhấn mạnh rồi quay sang liếc xéo Ái

Su trên tay cầm ly sữa đi từ đằng sau Ái rồi tạt thẳng vào người Ái. Justin hét hồn quay sang thì Ái đã té xuống đất và bắt đầu khóc:

- Nè em làm gì vậy hả ? – Justin tức giận đỡ Ái dậy
- Em xin lỗi nha em không cố ý. – Su nói rồi nhìn Ái “hối lỗi”
- Em cố tình thì có. – Justin
- Ủa vậy em cũng có thể nói lúc nãy Ái cố tình vậy. – Shi đứng lên
- Hức.. hức... mình ... mình không cố ý thật mà. – Ái vừa khóc vừa nói
- Được rồi cô gái, diễn đủ rồi đây là sữa nguội mà có cần phải làm quá như vậy không? – Su khoanh tay trước ngực nhìn Ái

Nghe xong mọi người xúm lại đụng vào vũng sữa trên mặt đất thì thấy nguội như nước lạnh:

- Ngươi mà. – Rain quay sang nhìn Ái
 - Diễn quá lố rồi đó. – Shi nhếch mép nhìn Ái
- Ái bị vạch trần trước mặt mọi người thì hoảng hốt nhìn Justin cầu cứu:
- Tại.. tại em ...em hoảng quá nên vậy. – Ái ấp úng
 - Hoảng quá hả, hoảng tới nỗi khóc luôn đó mà. – Shi đá xoáy Ái
 - Thôi, thôi Mi nó sao rồi, đi coi nó có sao không? – Rain

Nói xong Rain đẩy cả bọn đi, chỉ còn Justin và Ái ngồi đó.

Cả bọn đi theo Mi về lớp, trên đường đi thì bỗng nhiên Jun lên tiếng:

- Thật ra, lúc nãy.. – Jun lấp lửng
- Lúc nãy như thế nào? – Su hỏi thúc Jun
- Là Ái cố tình. – Jun

– Chuyện này hiển nhiên quá mà. – Shi

– Mà sao mày biết ? – Ken

– Tụi bây còn nhớ việc Ái không thể dùng thức ăn hoặc đồ uống nóng không? – Jun

Rain với Ken như ngộ ra tròn mắt nhìn nhau:

– Nhưng mà lúc này Ái cố tình bảo người bán lấy một ly sữa thật nóng. – Jun nói tiếp

Mi lúc này vẫn im lặng, thấy vậy Su lo lắng:

– Mày có sao không?

– À sao không sao đâu. – Mi gượng cười

– Thôi vào lớp đi, tớ có đem theo thuốc trị phỏng nè. – Yumi

– Sao cái gì cậu cũng có hết vậy? – Shi ngạc nhiên

– Tại những chuyện như vậy thường xuyên xảy ra với tớ lắm. – Yumi cười

Vào tới lớp, Yumi vừa bôi thuốc cho Mi xong thì Justin đi vào. Yumi nhanh chóng đứng lên nhường chỗ:

– Cô có sao không? – Justin quay mặt ra ngồi

– Không. – Mi lạnh lùng trả lời rồi nằm ra bàn ngủ.

End chap ^^

Bạn đang đọc truyện *Bốn chàng Hoàng tử Và Tứ Đại Mi Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Chờ Đợi

Tối đó, bọn nó về nhà, ai cũng mệt mỏi. Su vừa vào đã nằm dài ra ghế:

– Cô lên phòng đi nhường chỗ này cho tui đi. – Jun năn nỉ Su

– Không, anh lên phòng đi, chỗ này của tui. – Su hét lên

– Thôi, mày lên phòng đi Jun, cho Su nó nằm đó xiu đi. – Rain

– Mày lúc nào cũng bênh em gái mày hết. – Jun nhăn nhó

– Chứ không lẽ bênh mày. – Rain đáp lại

– Ai nói là nó chỉ bênh em gái, còn một người ngoại lệ nữa mà. – Ken bước vào cười nham hiểm

Cả bọn phá lên cười, lúc này Yumi bước vào chả hiểu gì cả:

– Mọi người có chuyện gì mà vui thế? – Yumi

– Yumi nè tớ hỏi này nhé. – Su mặt gian

– Ừ cậu hỏi đi. – Yumi ngây thơ

– Cậu chỉ được trả lời có hoặc không thôi nha. – Su

– Ừ. – Yumi

- Cậu có sợ chuột không? – Su hỏi
- Có.
- Cậu có xem bọn tớ là bạn không? – Su vẫn tiếp tục
- Có
- Cậu có thoải mái khi sống ở đây không?
- Có
- Thế cậu có thích anh Rain không? – Su quay sang Rain
- Có. – Yumi hồn nhiên
- Woa. – Cả bọn đồng thanh

– Ế không... không có mà. – Yumi giờ mới nhận ra

Hahahahahaha cả bọn phá lên cười làm cho Yumi ngượng như muốn kiểm cái lỗ nào đó mà chui xuống. Rain thì chỉ nhìn Yumi rồi mỉm cười:

– Thôi, mọi người lên tắm rồi xuống ăn cơm đi. – Shi giải vây cho Yumi

– Đúng đó, mọi người đi đi. – Yumi

Cả bọn nghe theo Shi đi lên lầu tắm. Chừng nửa tiếng sau cả bọn lần lượt xuống lầu nhưng không thấy Ken đâu:

– Tên đầu heo kia đâu rồi. – Shi vừa đặt thức ăn lên bàn vừa nói

– Nó nói nó mệt nên nó không xuống nó kiu chúng ta ăn trước đi. – Rain đi từ trên lầu xuống

– Ồ vậy mọi người ăn đi. – Shi nhanh chóng ngồi xuống

Shi thực ra là người thì đang ở đây còn hồn thì đang trên mây, lâu lâu lại nhìn lên lầu:

– Muốn lên thì lên đi, đâu cần phải vậy? – Su trêu ghẹo Shi

– Không ... không có. – Shi đỏ mặt

– Em lên với nó đi, không thì nó chết trên đó cũng không ai biết đó. – Rain thêm vào

-Kệ hần ta, hần ta chết cũng có liên quan gì tới em. – Shi cãi bướng

– Ừ không liên quan thì ngồi đó ăn đi. – Rain

Shi cùng mọi người ăn xong thì Mi lên tiếng:

– Bây giờ không thấy hần xuống hay mày lên coi đi Shi lỡ có chuyện gì sao?

– Đúng đó đi đi Shi. – Yumi cũng phụ họa

– Là mọi người kiu nên tui mới đi đó nha. – Shi đỏ mặt đi lên lầu

– Ừ biết rồi đi đi. – Mi đẩy Shi lên

Shi đứng trước cửa phòng Ken rồi nhưng không dám gõ cửa, Shi trầm nghĩ: "Lỡ mình gõ cửa rồi hần ta không cho mình vào rồi sao? Lúc đó chắc kìm cái lỗ mà chui xuống qá, thôi kệ liều đại vậy"

Cộc ... Cộc ... Cộc

– Ai đó. – Tiếng Ken thều thào mệt mỏi

– À ... tui ..tui nè. – Shi áp ứng

– Shi hả? Vô đi tui không có khóa cửa

Shi mở cửa đi vào:

– Anh có sao không? – Shi xoay người khép cửa lại rồi bước đến cạnh giường Ken đang nằm

– Không sao đâu, chỉ nhức đầu xú thôi. – Ken

Shi đưa tay lên sờ trán Ken:

– Sao nóng dữ vậy? Anh sốt rồi hả? – Shi lo lắng

– Không sao đâu. – Ken giọng càng ngày càng yếu

– Để tui về phòng lấy cặp đo nhiệt độ. – Shi nói rồi nhanh chóng đi ra ngoài

Chỉ 2' sau Shi đã quay lại trên tay cầm cặp đo nhiệt độ nhanh chóng ngồi xuống giường cạnh Ken:

– Anh há miệng ra đi. – Shi lấy que đo nhiệt ra (Au cũng không biết gọi như vậy có đúng không nữa)

– Tui không sao đâu. – Ken ương bướng

– Tui bảo anh há ra, MAU LÊN. – Shi hét lên

Ken giật mình há miệng ra Shi nhanh tay nhét que đo nhiệt độ vào miệng Ken:

– Tui là người bệnh mà cô không nhẹ nhàng được sao? – Ken

– Ai kiu anh không nghe lời tui. – Shi hậm hực

Chỉ 5' sau khi Shi lấy que đo nhiệt ra thì hoảng hồn:

– Trời ơi 39 độ, vậy mà anh nói không sao hả? – Shi tức giận

Ken bắt đầu đổ mồ hôi nhiều hơn:

– Anh Rain ơi. – Shi chạy ra cầu thang hét toáng lên

– Chuyện gì? Chuyện gì? Sao? – Rain cùng cả bọn chạy lên

– Hắn ta bị sốt cao quá, anh đưa hắn ta đi bệnh viện đi. – Shi hoang mang

– Được rồi để anh đưa nó đi. – Rain, Jun đi vào phòng

– Justin mày xuống lấy xe đi. – Rain nói với Justin

Justin dơ tay làm kí hiệu oke

5' sau cả bọn đã được Ken tới bệnh viện. Ken được đưa vào phòng VIP của bệnh viện được bác sĩ và y tá chăm sóc riêng (giàu quá trời). Bác sĩ vừa ra khỏi phòng của Ken thì mọi người đã xúm lại hỏi thăm:

– Anh ta có sao không bác sĩ? – Shi là đứa mở miệng đầu tiên

– À không sao đâu, chỉ cần ở bệnh viện nghỉ ngơi khoảng 2 3 ngày là được, còn bây giờ thì mọi người có thể vào trong. – Bác sĩ nói rồi đi

Shi nhanh chóng đi vào trong. Cả bọn nhìn theo cười nham hiểm:

– Vậy mà bảo không thích. – Mi lên tiếng

Cả bọn phá lên cười rồi đi vào trong:

– Trời ơi, kao chỉ bị sốt nhẹ thôi. Tụi bây có cần phải đưa kao vô bệnh viện không hả? – Ken cầu nhàu

– Mày sốt tới 39 độ mà bảo nhẹ hả? – Jun lên tiếng

Ken cãi không lại nên im lặng

– Để kao xin cho mày nghỉ học. – Rain

– Thôi kao muốn đi học. – Ken

– Sao vậy? Kao nhớ mày lười lắm mà, sao tự nhiên siêng đột xuất vậy? – Justin ngạc nhiên

Ken nhìn Rain rồi nhìn sang 4 đứa con gái:

– À 4 đứa ra ngoài đi tụi anh có chuyện muốn nói. – Rain quay sang tụi nó

Bốn đứa gật đầu rồi ra ngoài:

– Sao có chuyện gì mày nói đi. – Rain

– Không gặp con gấu heo kia, buồn lắm nên kao đi học. – Ken quay mặt vào tường

À thì ra là vậy hahahahahahaha. – Jun nói rồi phá lên cười Rain và Justin cũng cười theo

– Tụi bây đừng có cười nữa coi. – Ken xấu hổ

– Thôi không cười nữa, mà mày thích nó thiệt hả? – Rain ngưng cười

– Ủ. – Ken

– Thế tỏ tình đi. – Jun hớn hờ

– Kao... – Ken trả lời

– Không được đâu. – Rain ngắt lời Ken

– Sao vậy. – Justin thắc mắc

– Nó có một nỗi khổ riêng và nó cần phải chờ đợi một người. – Rain dựa lưng vào tường

Ken im lặng, trong lòng Ken hiện tại rất rối bời:

– Mày đừng buồn, kao nghĩ mày cứ cố gắng đi vì người mà con bé mong chờ hiện tại không biết đang ở đâu. – Rain an ủi

– Ủ. – Ken trả lời

– Thôi bọn kao ra ngoài mua đồ ăn cho mày. – Justin nói rồi quay qua nhìn hai người kia rồi cả ba người ra ngoài

Lúc này ngoài cửa bọn nó khi thấy ba người kia đi ra thì hỏi:

– Anh ta có sao không anh hai? – Su lên tiếng

– Nó không sao, bây giờ tụi mình đi mua đồ ăn cho nó đi. – Rain

– Ủ. – Su gật đầu

– À mà Shi em ở lại với nó đi. – Rain quay lại nhìn Shi

– Hả? Tại sao lại là em, để Yumi ở lại đi, em đâu có biết chăm sóc người khác đâu. – Shi tròn mắt cãi lại

– Không được, không để Yumi lại được, Yumi phải đi với anh. – Rain nói rồi nắm tay kéo Yumi đi thế là cả đám kia cũng chạy theo để Shi lại một mình, Shi đành ngậm ngùi đi vô phòng thì thấy Ken đang ngủ

Shi bước tới ngồi bên cạnh giường của Ken rồi ngắm Ken, Shi thầm nghĩ: "Hắn ta cũng đẹp quá nhỉ, lông mi cong mà còn dài nữa, mũi thì cao, da thì trắng không có mụn luôn chứ, ghen tị thiệt, mà hắn là con trai đang trong tuổi này thì cũng phải có mụn chứ, phải tìm mới được." Đang bận bịu tìm mụn của Ken nên Shi không hề hay biết người mà Shi đang xăm xoi đã thức từ lúc nào nhưng mà vẫn nhắm mắt xem Shi làm gì. Shi chợt đưa tay lên định chạm vào mặt Ken thì khựng lại rồi tự nói với mình "Không sao đâu đụng một cái thôi mà." Shi nghĩ xong rồi đưa tay gần lại, khi tay Shi và khuôn mặt chỉ cách nhau 1cm thì Ken mở mắt ra lên tiếng:

– Làm gì vậy?

– À ... không không ... tại ... tại có gì trên mặt anh nên tui muốn phूं đi dùm thôi mà. – Shi rút tay lại rồi ấp úng trả lời

Khóe môi Ken chợt cong lên khi thấy đáng vẻ ngại ngùng của Shi.

Lúc này khi Rain cùng những người khác vừa xuống tới căn-teen thì Mi lên tiếng:

– Hai người nắm tay đủ rồi đó. – Mi nói rồi cười một cách ranh ma

Rain với Yumi khi nghe xong câu Mi vừa nói thì giật mình nhìn xuống tay của mình, hai tay của hai người lúc này đan vào nhau mười ngón tay siết chặt tay người kia như sợ người kia chạy mất vậy. Hai người đỏ mặt, Yumi lập tức rút tay ra làm cho Rain có một cảm giác hụt hẫng nhưng cũng quay mặt đi chỗ khác để mọi người không thấy cái mặt đang đỏ như trái cà chua của mình.

5 phút sau cả bọn cũng đã mua đồ ăn rồi kéo lên phòng, vừa mở cửa phòng ra thì cả bọn thấy Shi đứng ngoài ban công nhìn lên trời, còn Ken thì cứ tùm tùm cười như thằng điên:

– Hai người bị sao vậy? – Su thắc mắc liền lên tiếng hỏi

– Mọi người về rồi hả? – Shi nghe tiếng Su thì quay người lại nhanh chóng bước vào

– Sao mặt mày đỏ vậy, sốt hả? – Thấy mặt Shi đỏ như trái cà chua thì hỏi rồi đưa tay lên sờ trán Shi

– Không ... không có. – Shi xua tay

– Chứ sao vậy ... hay là. – Mi nói rồi liếc mắt qua Ken cười gian

– Không liên quan à nha. – Ken lập tức chối

– Tui có nói gì đâu. – Mi quay mặt sang Shi rồi cười

– Thôi thôi mà có chuyện gì vậy? – Rain cũng không khỏi tò mò

– Kao không biết đừng có hỏi kao. – Ken cười gian

– Chuyện gì vậy Shi. – Rain quay sang Shi

– Không có gì hết mọi người đừng hỏi nữa, bây giờ đưa đồ ăn cho em. – Shi nhăn mặt quay sang Rain

Rain đưa đồ ăn cho Shi, khi vừa cầm được bịch đồ ăn thì Shi lao vào ăn mà không thèm quan tâm tới người khác. Cả bọn ăn xong thì cũng đã 9g30 thì Rain lên tiếng:

– Thôi về cho thằng Ken nó nghỉ.

– Thôi kao muốn về, không ở đây đâu. – Ken ngồi dậy

– Không được mày phải ở đây lỡ về nhà rồi có gì rồi sao? – Jun cắn

– Mà ở đây chán lắm. – Ken nhăn nhó

– Vậy thì ... Shi em ở đây với nó nha. – Jun quay sang Shi

– Sao lại là em tại sao anh không ở chứ? – Shi nói gần như là hét lên

– Tại anh còn bài tập chưa làm, mai phải nộp rồi. – Justin phụ họa

(Cho au hỏi là mấy anh siêng học khi nào thế ==>)

– Vậy thì Yumi ở lại đi. – Shi quay sang Yumi

– Không được không để Yumi ở đây với tên này được. – Rain nghe xong liền kéo Yumi ra sau lưng

– Vậy Su, mày ở lại đi. – Shi quay sang cầu cứu Su

– Kao không thích ở mấy chỗ này. – Su từ chối thẳng thừng

– Chứ không phải cô sợ ma hả. – Jun quay sang ghẹo Su

– Anh ... hử. – Su tức giận quay mặt sang chỗ khác

– Mi ở lại đi mà. – Shi quay sang năn nỉ Mi

– Không. – Mi vừa lắc đầu vừa nói

Shi lúc này mếu máo muốn khóc nhưng lại nghĩ khi khóc sẽ bị mọi người chọc ghẹo nên thôi, Shi âm ức nhưng cũng đành phải ở lại, trước khi đi về Su cũng không quên ghẹo Shi:

– Ồ lại vui về nha.

Thấy Shi mặt nhăn như khi ăn ớt thì Ken không thể nào nhịn cười được:

– Cười cái gì mà cười, vui lắm hả? – Shi tức muốn xì khói khi thấy cái tên trước mặt mình cười như được mùa

– Vui chứ sao không hahahaha. – Ken vừa nói vừa cười khiến cho Shi tức muốn điên lên chỉ tiếc là không thể đâm vào mặt tên kia một cái thôi (bình tĩnh lại chụy Shi ơi :3)

– Tại anh mà tui phải ở đây đó, giờ thì không biết ngủ ở đâu nữa. – Shi càng ngày càng tức

– Chuyện đó là của cô, tui đi ngủ bye. – Nói xong Ken chui vô chăn nhắm mắt lại ngủ

Shi tức điên lên, bây giờ thật sự là rất muốn quăng Ken ra khỏi bệnh viện (hồ báo quá trời làm au cũng sợ :v)

Shi kéo một cái ghế tới cạnh giường Ken, thân dưới thì ngồi trên ghế, thân trên thì nằm lên giường Ken rồi ngủ ngon lành. Ken mở mắt ra nhìn Shi rồi cũng nhắm mắt ngủ.

Sáng hôm sau, Ken thức dậy thì thấy Shi nắm tay mình, bắt giác khóe mi Ken cong lên thành một nụ cười tuyệt hảo, Ken đưa tay vuốt lên tóc Shi:

– Anh sẽ đợi, đợi một ngày em nói yêu anh và nắm chặt tay anh như thế này. – Ken nhìn Shi chăm chú rồi nhìn sang bàn tay Shi đang nắm chặt tay mình.

End fic ~

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mỹ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tổ Tình Và Nhiệm Vụ

Shi dần hé mắt ra thì thấy khuôn mặt của cái người mà cô cực kì ghét đập vào mặt míh rồi nhanh chóng liếc xuống tay thì Shi hét toáng lên, cũng hên là Ken nhanh chóng bịt miệng Shi lại trước khi cả cái bệnh viện này thức dậy:

– Cô im lặng xú đi là cô nắm tay tui chứ tui không có lỗi nha. – Ken vừa nói rồi buông tay không bịt miệng Shi nữa

Nghe xong Shi nhìn xuống, rụt tay lại rồi nói:

– Tui ... tui không biết ... tại ... tại. – Shi ấp úng, trong đầu thì đang tìm một cái lý do chính đáng để giải thích.

– Không có gì đâu. – Ken nói rồi đứng lên bước vào toilet làm vệ sinh cá nhân, Shi ngồi đó thần thờ nhìn theo thầm nghĩ “Hắn ta bị sao vậy? Thường ngày nếu như vậy là đã ghẹo mình điên lên rồi mà, thôi kệ như vậy cũng đỡ phải mệt”, Shi trong đầu thì nghĩ nhưng con tim thì lại muốn biết lý do. Shi đang đầu tranh tư tưởng thì Ken bước ra:

– Sao vậy nhức đầu hả? – Ken bước tới bên cạnh Shi, nhìn chăm chú vào cái con người đang ôm đầu lắc qua lắc lại.

– À không có ... không có gì đâu. – Shi nói rồi bước vào toilet

15’ sau đám kia cũng vào tới:

– Sao rồi khỏe chưa? – Jun vỗ vai Ken

– Khỏe như trâu đây nè. – Ken lấy tay thụt vào bụng Jun

CÁCH

– Ủa mọi người tới rồi hả? – Shi bước ra

– Ư em ăn gì không anh đi mua cho. – Rain

– Ưm .. em ăn dokbokki. – Shi suy nghĩ rồi trả lời

- Hình như gần đây có cửa hàng bán bánh gạo thì phải? – Rain suy nghĩ
- Vậy thì đi mua cho em đi. – Shi hỏi
- Được rồi. – Rain lắc đầu thờ dãi, có đứa em gái ham ăn ham uống cũng khổ
- Yumi cậu đi với anh ấy đi. – Mi lên tiếng
- À ừ ừ. – Yumi trả lời rồi nhanh chóng chạy theo Rain

Trên đường đi:

- Em lạnh hả? – Rain hồi khi thấy Yumi cứ thổi hơi vào tay chà rồi áp vào mặt
- À tại lúc này em quên đem áo khoác. – Yumi nói mà răng va vào nhau lập cập khiến cho Rain bật cười

Rain cởi áo khoác của mình ra rồi choàng lên người Yumi, ban đầu Yumi có hơi giật mình sau đó quay sang nhìn Rain với ánh mắt ngạc nhiên:

- Anh không sao đâu. – Rain như hiểu ý Yumi
- Thật là anh không lạnh chứ. – Yumi chạm vào tay Rain để kiểm tra xem có lạnh không
- Như vậy là rất ấm nè. – Nói rồi Rain đan tay vào tay Yumi

Yumi thoáng đỏ mặt nhưng vẫn để im mà không rút ra. Vào tới tiệm bán thức ăn, Rain vẫn khư khư nắm tay Yumi rồi gọi đồ ăn. Cô bán hàng khi thấy vẻ đẹp của Rain thì cứ nhìn chăm chăm vào Rain như mất hồn khiến Rain phải hươ hươ tay để gọi cô bán hàng, làm cho Yumi cực kì khó chịu nhưng vẫn cố kìm nén nhẫn nhịn:

- Trả anh này. – Yumi cởi chiếc áo khoác ra trả cho Rain khi ngồi đợi thức ăn
- Em sao vậy? – Rain tròn mắt nhìn Yumi
- Em không sao, áo của anh dài quá thôi. – Vì dáng người Yumi hơi thấp so với Rain nhưng vì tức vụ ban nãy nên mới làm vậy
- Thiệt không đó hay anh làm gì sai sao? – Rain hồi lại
- Không có, anh không có làm gì sai cả. – Yumi không thèm nhìn Rain lấy một cái
- Em nói dối, em đang giận anh. – Rain nói rồi bẹo má Yumi
- Aaaa đau em – Yumi nhăn mặt

Đúng lúc này thức ăn được mang ra, là cô nhân viên bán hàng ban nãy. Khi đưa đồ ăn cho Rain cô nhân viên cố tình chạm tay vào tay Rain làm cho Yumi muốn bay vào đục vô mặt cô ta một cái (Yumi à hình tượng au gầy dựng cho Yumi là hình tượng hiền lành, ngây thơ mà T.T)

Trên đường về Yumi cũng không nói tiếng nào, một phần vì lạnh khiến môi tê cứng lại, một phần vì giận Rain:

- Em lạnh hả? – Rain sờ má Yumi
- Không có. – Yumi quay đầu không cho Rain chạm vào mặt mình

Rain mỉm cười với tính trẻ con hiện tại của Yumi, rồi nhanh chóng nắm lấy tay Yumi, Yumi cố gắng rút tay ra nhưng không được, Yumi càng cố thì Rain càng nắm chặt hơn.

Hai người vừa về tới thì Shi đã phàn nàn:

- Hai người làm gì đi lâu dữ vậy. em đói muốn xỉu rồi đây nè. – Shi miệng thì nói mà tay thì nhanh chóng mở hộp thức ăn ra

Cả đám phì cười khi thấy Shi như vậy:

- Thôi bây giờ về nhà được chưa? – Ken lên tiếng
- Cũng được để kào ra ngoài làm giấy xuất viện cho mày. – Justin đứng lên đi ra ngoài

Vừa về tới cổng nhà, thì thấy Kiều Linh, Kiều Hà đã đứng ở cổng chờ sẵn, Shi có phần khó chịu nhưng cũng không nói gì rồi đứng nhìn xem Kiều Linh chuẩn bị làm gì, vừa thấy Ken Kiều Linh đã chạy tới nắm lấy tay Ken:

- Anh đi đâu từ hôm qua tới nay vậy, làm em tìm anh suốt. – Kiều Linh nhìn Ken

– Tôi đi đâu không liên quan tới cô, buông ra đi. – Ken mặt lạnh với Kiều Linh

Shi trong lòng bỗng cảm thấy vui khi Ken làm vậy, Shi lắc đầu xua đi cái ý nghĩ đó rồi bước vào nhà.

Về phần Kiều Hà thì vừa thấy Rain là nhào tới ôm chầm lấy Rain, mặc cho Rain cố gắng đẩy ra. Yumi thấy cảnh đó thì cũng bước nhanh vào nhà.

Vừa vào tới nhà Shi đã phóng lên phòng không để bọn kia kịp nói gì. Shi lẩn qua lẩn lại suy nghĩ :” Mình bị sao vậy, không lẽ mình thích hắn ta sao. Aaaa không được, mà nghĩ lại thì hắn ta cũng tốt bụng đó chứ, cũng biết quan tâm mình, aaaa không suy nghĩ nữa đi ngủ “; Shi chồm chồm lại rồi cố gắng không nghĩ đến nữa.

Shi và Yumi vào nhà được vài phút thì Su và Mi cũng đuổi được hai người kia về

Về phần Yumi thì từ lúc từ bệnh viện trở về đã không thèm nói chuyện với Rain mặc cho Rain có cố gắng tới đâu cũng một mực bỏ lên phòng. Vào tới phòng Yumi khóa cửa lại rồi ngồi bệt xuống đất rồi bắt đầu suy nghĩ lung tung về mọi thứ.

(Lúc này Yumi au chuyển thành nó, Rain thành anh nghe cho hay nha)

Nó biết mình đã thích anh nhưng nó cũng hiểu xung quanh anh có rất nhiều cô gái xinh đẹp mà nó không thể sánh bằng (ừ uôi Yumi mà không bằng chắc con au này đi xách dép cho mấy người đó quá =’). Nó thấy hai bên má mình có một cảm giác nóng ấm, nó đưa tay lên chạm vào thì ra là nước mắt, nó đã khóc hiện tại nó đau lắm, nó không muốn cái tình cảm này giống như của chị nó, nó muốn được bên cạnh anh, cùng anh sống những ngày bình yên. Nó rất sợ nếu nó nói ra với anh, anh có chấp nhận nó và cái thứ tình cảm này hay không, có rất nhiều suy nghĩ trong đầu nó. Nó suy nghĩ một hồi rồi ngủ gật ngay cửa luôn.

Tối đến, khi mọi người chuẩn bị ăn tối cũng không thấy Yumi đâu, Shi lo lắng quay sang Su:

– Ê Yumi có sao không mậy, từ lúc ở bệnh viện về kao cứ thấy Yumi im lặng suốt.

– Kao cũng không biết nữa, chắc Yumi mệt. – Su ngồi xuống ghế

– Chắc một lát Yumi xuống chứ gì. – Mi đi xuống

– Ừ vậy mọi người ăn đi. – Shi dọn thức ăn lên bàn

15’ sau Yumi cũng lết xuống lầu. Mọi người ai cũng ngạc nhiên khi thấy Yumi như vậy: Quần áo thì xộc xệch, tóc thì xõa ngang lưng, mắt thì sưng húp lên, Yumi luôn là người rất quan tâm tới cách ăn mặc nhưng hôm nay lại như vậy khiến mọi người đều lo lắng. Yumi ngồi xuống bàn ăn nhưng vẫn không nói với mọi người câu nào, Jun thấy vậy liền lên tiếng:

– Yumi em có sao không?

Mọi người đều nhìn về phía Yumi chờ câu trả lời, nhưng Yumi chỉ đáp lại bằng một cái lắc đầu kèm theo là một nụ cười gượng gạo.

Ăn được vài miếng cơm thì Yumi đứng lên đi lên lầu. Yumi vừa đi lên thì Rain cũng đứng lên đi theo khiến cho cả bọn ngơ ngác nhìn nhau.

Rain đi lên mở cửa phòng Yumi ra thì không thấy ai, suy nghĩ một hồi rồi Rain đi nhanh lên sân thượng. Vừa mở cửa sân thượng ra thì Rain thấy Yumi đang ngồi bệt xuống đất ngược mặt lên trời, Rain tiến lại gần. Nhận ra có người bước tới Yumi nhanh chóng đứng dậy rồi chùi nước mắt thật nhanh:

– Em khóc à? – Rain bước tới chạm tay vào mặt Yumi

– Không ... không có. – Yumi lùi lại

– Có chuyện gì với em vậy nói cho anh biết đi. Hay là ai ăn hiếp Yumi của anh. – Rain bước sát Yumi

Nghe hai chữ “của anh” khiến cho Yumi bật khóc, Yumi không hiểu từ khi nào Rain nghĩ Yumi là của mình trong khi Rain không hề có tình cảm với Yumi (Sao biết ngta kh có tình cảm chứ :3). Rain thì khi thấy Yumi khóc thì lúng túng chỉ biết ôm Yumi vào lòng rồi vỗ đầu an ủi:

– Yumi ngoan đừng khóc nữa. Anh có chuyện muốn nói với em

Yumi cũng ngừng khóc, khi thấy Yumi nín Rain buông Yumi ra rồi nhìn thẳng vào mắt Yumi:

– Anh thích em. – Rain nói

Yumi khi nghe xong lập tức bị hóa đá đứng cứng đờ, Rain thấy vậy hươ hươ tay trước mặt Yumi:

– Em nghe anh nói không vậy? – Rain lay mạnh Yumi

– Ồ .. dạ ... hả? – Yumi không tin những gì mình vừa nghe thấy

– Haizzz ANH NÓI ANH THÍCH EM, ANH MUỐN EM LÀM BẠN GÁI ANH. – Rain hét lên

Yumi lúng túng bịt miệng Rain lại:

– Anh điên hả? – Yumi nhăn mặt

– Tại anh sợ em không nghe thôi mà. – Rain cười lấy tay vuốt mấy sợi tóc trên mặt Yumi rồi kéo mặt Yumi lại gần

Vì dáng người Yumi khá nhỏ bé nên Rain mặc dù đã khom đầu xuống nhưng Yumi vẫn phải nhón lên mới có thể đứng bằng Rain. Rain cúi mặt xuống thấp hơn, lúc này mặt Rain và mặt Yumi chỉ cách nhau có 3cm, hai người có thể nghe được tiếng thở đều đều của nhau, Yumi chớp chớp mắt nhìn Rain:

– Em trả lời đi chứ, đồng ý hay không? – Rain nói

– Ồ ... e... – Yumi lúng túng không biết phải trả lời như thế nào

– Nhanh lên anh không thích phải chờ đợi. – Rain tiến gần hơn môi hai người gần chạm nhau

– Em ... em. – Yumi lúng túng trong lòng thì rất muốn nhưng không hiểu sao miệng thì không thể nói ra được

Rain vẫn nhìn chăm chăm vào mặt Yumi chờ đợi câu trả lời, Yumi nhìn Rain rồi gật đầu sau đó nhắm mắt lại không dám nhìn vào Rain. Khi vừa nhắm mắt lại thì Yumi thấy có gì đó trên môi mình mềm mềm, Yumi dần dần mở mắt ra thì thấy Rain đang hôn mình, bây giờ Yumi mới nhận thức được cái thứ mềm mềm trên môi là môi của Rain, Yumi không phản kháng mà lại nhắm mắt đáp trả Rain.

5' sau khi hai người gần như chết vì thiếu oxy thì Rain mới dứt khỏi môi Yumi:

– Sao lúc nãy em khóc? – Rain hỏi câu này làm Yumi đứng hình không biết phải trả lời như thế nào

– Em...em... – Yumi cố gắng tìm một câu trả lời cho hợp lí

– Thôi, em không muốn nói thì thôi nhưng mà nhớ những gì em vừa nói đó. – Rain nói rồi xoa đầu Yumi

Yumi gật đầu:

– Vậy thôi anh xuống trước, em mau xuống ở đây lạnh lắm. – Rain nói rồi quay lưng đi xuống dưới

Yumi khẽ mỉm cười: "Có thể anh sẽ không thể yêu thương và quan tâm em như lúc này nếu anh biết thực sự em là ai và thân thể của em, nhưng em sẽ trân trọng những giây phút như thế này", rồi Yumi cũng nhanh chân đi xuống. Vừa xuống khỏi sân thượng Yumi điện thoại Yumi reng lên, Yumi lấy đt ra là tin nhắn từ Shi "Cậu vào phòng tố gấp", Yumi đọc tin nhắn xong thì nhanh chân chạy xuống phòng Shi.

Vừa mở cửa phòng thì Yumi đã thấy Shi, Su và Mi:

– Chuyện gì vậy Shi? – Yumi lên tiếng khi thấy 3 người nhìn chăm chăm mình

– Nhìn cậu tươi tỉnh hơn lúc nãy rồi nhỉ? – Shi lên tiếng

– Ừ tâm trạng mình tốt hơn lúc nãy nhiều rồi. – Yumi cười nhẹ

– Thôi vào vấn đề chính đi. – Mi lên tiếng

– Yumi này cuộc thi của trường chúng ta nhất định phải thắng. – Su nói bằng một giọng nghiêm túc

– Tại sao? – Yumi vẫn không hiểu, rõ ràng Su đâu có quan tâm tới cái giải thưởng đó

– Ngày mà chúng ta được tới biển, chúng ta cần phải giao dịch thêm vũ khí. Nếu như vô cớ mà chúng ta đi thì bốn người kia sẽ nghi ngờ, nên chúng ta bắt buộc phải làm như vậy. – Su giải thích

– Okay, tớ hiểu rồi. Tớ sẽ cố gắng. – Yumi hiểu ra thì nhanh chóng đồng ý

– Nhưng mà có một việc, đó là tớ nghe nói có nhiều nhóm khác sẽ cản trở chúng ta không để chúng ta thực hiện giao dịch đó. – Shi lên tiếng

– Có Devil không? – Su hỏi lại

– Không, chỉ có các nhóm nữ thôi. Nhưng điều káo lo là chúng ta sẽ phải động tay động chân mà Yumi thì... – Shi nói tới đó rồi ngừng lại

– Đừng lo káo có cách để giúp Yumi rồi. – Mi lên tiếng

– Cách gì? – Shi/Su/Yumi đồng thanh

– Kao đã xem xét rồi, Yumi chỉ là mắc chứng ám ảnh về máu, chỉ cần làm quen với máu là xong thôi. – Mi giải thích cho ba nàng kia hiểu

– Okay vậy được rồi. – Su gật đầu

– Bây giờ mình xuống dưới lầu đi, kao có chuyện muốn nói với cả nhà. – Mi cười gian tà

Ba người cũng chẳng biết gì mà chỉ đi theo. Vừa xuống tới đã thấy 4 người con trai ngồi đó:

– Mấy đứa xuống rồi hả? Anh có chuyện muốn nói. – Rain lên tiếng nhưng mà mắt thì đang dán chặt vào mặt Yumi. Yumi nhìn Rain như muốn hỏi xem Rain có việc gì muốn nói.

– Em cũng có cái này cho mọi người xem. – Mi bước tới ngồi xuống ghế

– Vậy em nói trước đi. – Rain nói

Shi, Su và Yumi cũng nhanh chóng ngồi xuống. Bảy người kia thì đang chăm chú nhìn xem Mi đang muốn cho xem cái gì. Mi nhanh chóng bật TV lên:

– Phim gì hả? – Shi lên tiếng hỏi

– Cũng có thể được gọi là vậy? – Mi cười ranh mãnh

– Mọi người cứ xem đi, hơi ngắn xú. – Mi nói tiếp

Cả bảy người kia chăm chú xem còn Mi thì đang liếc qua Rain và Yumi.

Màn hình hiện lên cảnh một sân thượng có một nam và một nữ trên đó, cả bọn chăm chú nhìn vào:

– Hình như chỗ này quen quen. – Jun nhăn mặt cố nhớ lại

– Hai người đó là ai vậy sao không thấy rõ mặt? – Justin cũng thắc mắc

– Mọi người cứ bình tĩnh khúc cuối thì cũng sẽ biết nhân vật là ai mà. – Mi nói mà liếc liếc qua hai con người đang đóng băng bên kia.

”Em nghe anh nói không vậy?” – Tiếng trong bộ phim vang lên

(Trong dấu ”” là lời từ trong màn hình nha)

”Ồ ... dạ ... hả ? ”

”Haizzz ANH NÓI ANH THÍCH EM, ANH MUỐN EM LÀM BẠN GÁI ANH ”

Ồ Ồ Ồ Ồ

Cả bọn ồ lên làm hai người kia giựt mình

”Nhanh lên anh không thích phải chờ đợi “. Khi thấy người kia tiếng sát lại thì Shi lên tiếng

– Chuẩn bị hôn sao?

– Mày cứ koi đi. – Mi

Shi lại chăm chú koi

”Em ... em ”

Và tiếp theo sau đó là cảnh HÔN khiến cả bọn Ồ lên một cách dữ dội làm cho hai người kia đỏ cả mặt.

Kết thúc TV hiện lên một dòng chữ : ”RAIN VS YUMI ” to đùng làm cho ánh mắt cả bọn đổ dồn vào hai người họ:

– Hai người vậy mà không nói cho em nghe. – Shi bĩu môi

– Anh tính nói đó mà Mi nó đã cho mọi người xem rồi. – Rain nói nhưng mà mặt thì đỏ như trái cà chua

– Lần đầu tiên kao thấy mày đi tỏ tình đó. – Ken tỏ vẻ ngạc nhiên

– Kệ kao mày. – Rain nói

– Không nói chuyện nữa, kao lên lầu. – Rain đứng lên đi nhưng cũng không quên kéo Yumi theo

Cả bọn Ò lên thích thú.

End chap ~

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tứ Đại Mĩ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Nhiệm Vụ Đầu Tiên

Sáng hôm sau, Justin bước xuống lầu nhìn quanh rồi bước vào bếp lấy nước thì thấy một mẫu giấy nhỏ được dán trên tủ lạnh, Justin khum người nhìn vào mẫu giấy, trên giấy có ghi một dòng chữ “Hôm nay tụi em có việc, tụi em không có ở nhà nên mọi người tự lo đồ ăn nhé. Ký tên: Su, Shi, Yumi, Mi”

Đúng lúc đó Ken bước xuống thấy Justin đang chăm chú nhìn vào tờ giấy trên tủ lạnh thì lên tiếng:

- Chuyện gì vậy?
- Đi hết rồi. – Justin trả lời
- Ai đi? Mà đi đâu? – Ken thắc mắc
- Nè đọc đi. – Justin gỡ tờ giấy trên tủ lạnh ra đưa cho Ken xem

Ken đọc rồi thở dài:

- Haiz bữa nay tính rù cả đám đi chơi mà giờ thành vậy rồi. – Ken dứt chai nước từ tay Justin

Đúng lúc đó, Jun và Rain đi xuống:

- Chuyện gì vậy? – Rain
- Tờ giấy đó hai bây đọc đi. – Ken lên tiếng

Đọc xong Jun lên tiếng:

- Ê hay tụi mình cũng đi đâu đó chơi đi.
- Đi đâu? – Justin hỏi
- Ủm... đi bar đi. – Jun
- Giờ này lên đó vắng tanh chứ có gì đâu mà chơi. – Ken lắc đầu
- Lên bar của Evil đi lỡ gặp được Evil rồi sao? – Jun
- Evil dễ cho mày gặp sao? – Rain giờ này mới lên tiếng
- Đâu biết được, lên thử cũng có mắt gì đâu. – Jun cố gắng lôi kéo cả bọn đi
- Thôi đi, kào biết ý của mày mà. Mày muốn gặp Killing thì nói đại đi bày đặt. – Ken bĩu môi
- Ờ thì sao cũng được đi mau đi. – Jun hỏi cả bọn

Trong khi đó, Su, Shi, Mi và Yumi đang tiến vào một công ty lớn. Mi bước tới quầy tiếp tân:

- Cho tôi gặp Phó chủ tịch. – Mi nói với cô nhân viên ở quầy tiếp tân
- Cô có hẹn trước không? – Cô nhân viên nhìn Mi một lượt từ trên xuống dưới rồi khum mặt xuống

– Không. – Mi trả lời

– Vậy thì tôi không cho cô gặp được – Cô nhân viên nhìn tui nó

– Tôi chỉ cần cô gọi điện cho Phó chủ tịch bảo có Mi đến. – Mi nhắc lại nhưng giọng đanh đá hơn lúc đầu

– Tôi không thích, mà cô là ai? Là bồ nhí của Phó chủ tịch hả? Mấy người lăng lơ như mấy cô không xứng với phó chủ tịch chúng tôi, mà Phó chủ tịch có vị hôn thê rồi nên phiền các cô về cho. – Cô nhân viên cười khinh tui nó rồi tiếp tục làm việc.

Lần này đã đạt tới giới hạn của Mi, Mi đập tay xuống bàn cứ tưởng như cái bàn pha lên sắp bễ làm đôi (Au: Sức mạnh khủng thiết >>):

– Cô chuẩn bị nghỉ việc cho tôi. – Mi nói

Nói rồi Mi bước tới chiếc thang máy được mạ vàng nằm cạnh chiếc thang máy thông thường rồi quẹt một chiếc thẻ lên khe cửa. Cánh cửa mở toan trước sự ngỡ ngàng của mọi người.

Cô nhân viên ban nãy chỉ biết tròn mắt ngạc nhiên vì chiếc thang máy đó chỉ có duy nhất chủ tịch công ty này mới có thể sử dụng.

Trong khi đó, cả bọn vừa vào thang máy thì Yumi lên tiếng:

– Sao lúc nãy chúng ta không lên thẳng mà phải làm phiền tới cô nhân viên kia?

– Vì thang máy này chỉ có chủ tịch công ty mới có thể sử dụng. Nếu chúng ta sử dụng sẽ bị mọi người chú ý. – Shi giải thích

– Nói vậy thì Mi là .. – Yumi nhìn sang Mi

– Là chủ tịch công ty này. – Su lên tiếng

Ting

Lúc đó thang máy vừa lên tới lầu. Mi bước ra cả bọn cũng đi theo. Vào tới một căn phòng lớn, có bóng người ngồi quay lưng lại phía cửa. Mi bước tới đập bàn:

– Vĩnh Kiệt anh đuổi ngay cô nhân viên ở quầy tiếp tân cho tôi. – Mi tức giận

– Chuyện gì mà khiến chủ tịch tức giận vậy? – Người đó quay lại

– Cô ta chứi bọn này là đồ lăng lơ. – Shi lên tiếng

– À thôi được rồi. – Nói rồi người đó nhấc điện thoại gọi cho ai đó bảo:” Kêu nhân viên ở quầy tiếp tân mai không cần đến làm nữa ”

– Mà mọi người tới đây làm gì? Còn cô gái này là .. – Vĩnh Kiệt nhìn sang Yumi

– Là ban chủ Killing. – Su nói rồi ngồi xuống ghế

– Ban chủ Killing không phải cô ấy. – Vĩnh Kiệt nheo mày

– Là em gái. – Shi lên tiếng, lúc này thì cả bọn đã ngồi trước mặt Vĩnh Kiệt

– À .. Còn vụ sát nhập Killing là sao? – Vĩnh Kiệt lại thắc mắc

Shi bắt đầu kể lại mọi chuyện:

– À vậy là Mi nhờ tôi chuẩn bị căn phòng đó để chữa bệnh sợ máu cho Yumi phải không? – Vĩnh Kiệt nhìn Mi

– Ừ chuẩn bị xong chưa. – Mi đáp lại

– Xong rồi. Đi thôi – Vĩnh Kiệt đứng lên

Vĩnh Kiệt đi lại cạnh kệ sách rồi lấy ra một cuốn sách lập tức bức tường bên cạnh mở ra. Ba người kia và Vĩnh Kiệt đi vào trước sự ngỡ ngàng của Yumi:

– Nè vào lẹ đi Yumi, làm gì mà đứng đó vậy? – Shi hỏi Yumi

– À ... ờ tở vào liền. – Yumi chạy theo

Cả bọn đi tới một căn phòng có cánh cửa được sơn màu nâu nhạt, Vĩnh Kiệt quay sang:

– Tới rồi.

– Yumi cậu vào đi. – Mi quay sang nói với Yumi

– À .. ờ mà chỉ có mình tớ vào thôi sao? – Yumi ngập ngừng

– Trong căn phòng này sẽ giúp cậu không sợ máu nữa để chuẩn bị cho nhiệm vụ đầu tiên. – Mi giải thích

– Tớ phải ở trong bao lâu? – Yumi

– Khi nào thấy ổn tớ sẽ mở cửa. Mà khi vào trong rồi hãy nghĩ đến những người cậu yêu thương, những người cậu muốn vì họ mà trả thù. – Mi nghiêm túc nhìn Yumi

– Được. – Yumi lo lắng

– Cậu đừng lo lắng. Sau khi bọn tớ rời khỏi đây cậu hãy uống viên thuốc này vào. – Shi tiến tới vỗ vai Yumi rồi chìa ra một viên thuốc.

– Các cậu đi đâu. – Yumi lo sợ

– Bọn tớ sẽ ở gần đây thôi. – Su lên tiếng

– Thôi bọn tớ đi đây, vào trong rồi thì cậu bật công tắc đèn và nhớ những đi tớ nói. – Mi đưa cho Yumi chai nước rồi cùng cả bọn bước đi

Khi bốn người kia vừa đi khỏi, Yumi lấy hết can đảm uống viên thuốc rồi xoay nắm cửa bước vào trong.

Trong khi đó, bốn người kia đang ở trong một căn phòng, ngồi trước một chiếc ti vi lớn:

– Làm vậy có sao không? Yumi mà có chuyện gì là mình không yên với anh Rain đâu đó. – Shi nhìn Mi

– Không sao đâu. Cậu ấy không phải là mắc chứng sợ máu mà chỉ là máu liên quan tới quá khứ đau khổ của cậu ấy nên cậu ấy sợ, à không phải nói là ghét nó. – Mi giải thích

– Mà viên thuốc lúc này là gì vậy. – Vĩnh Kiệt lên tiếng

– Là thuốc gây ảo giác. – Shi

– Chi vậy? – Vĩnh Kiệt thắc mắc

– Để cậu ấy nghĩ tới gia đình cậu ấy sẽ làm giảm bớt nỗi lo của cậu ấy. – Mi lần nữa giải thích

– À. – Lúc này thì Vĩnh Kiệt mới hiểu ra

– Mà lúc này nghe cô nhân viên kia nói cậu có vị hôn thê là ai vậy? – Su lên tiếng

– Hiện giờ thì tôi không nói được, sau này mọi người cũng sẽ biết thôi. – Vĩnh Kiệt cười.

Trong lúc đó, Yumi vừa bước vào phòng đã mò mẫm công tắc.

Bụp

Bóng đèn được mở.

Yumi bắt đầu hoảng loạn, trước mắt Yumi hiện tại là căn phòng đầy máu tươi và cả xác chết (Au:Qe =='). Yumi ngồi xuống nền nhà bắt đầu khóc, Yumi hiện tại cực kì hoảng sợ sau đó bỗng nghe thấy một tiếng nói quen thuộc cất lên, Yumi ngước mặt lên nhìn:

– Chị! Là chị đúng không? – Yumi đứng lên nhìn người trước mặt

– Ừ chị đây, em đừng khóc, đừng sợ nữa. Em phải cố gắng lên, em phải trả thù cho chị và ba nữa. – Kimi (mấy bạn có thể coi lại chap 4) đưa tay vuốt mặt Yumi

– Nhưng em sợ lắm. – Yumi nức nở

– Em cố gắng lên, những thứ này không có gì đáng sợ cả. – Nói rồi Kimi mờ dần rồi tan biến

– Chị đừng đi mà. – Yumi khóc rất nhiều

Yumi ngồi xuống nhìn lại mọi thứ trong phòng rồi thầm nghĩ :” Đúng mình phải mạnh mẽ, mình không được sợ, mình phải trả thù cho mọi người ”

– Yumi à. Trong căn phòng có một lọ thuốc nhỏ được giấu cậu tìm được lọ thuốc của phòng sẽ mở ra. – Yumi đang suy nghĩ thì bị cắt ngang bởi một giọng nói có lẽ là Shi.

Nghe xong Yumi đứng lên bắt đầu tìm lọ thuốc, Yumi lật hết mọi thứ lên để tìm lọ thuốc và cũng đã ngừng khóc.

Trong khi đó bên phòng của Vĩnh Kiệt:

– Nè là thuốc gì vậy? – Vĩnh Kiệt thắc mắc

– Chỉ là một lọ thuốc thông thường, lọ thuốc đó được mắc với công tắc mở cửa chỉ cần lấy lọ thuốc ra là cửa sẽ mở. – Shi giải thích

– Ô mà hai người nên cẩn thận về nhiệm vụ lần này đi. – Vĩnh Kiệt nhắc nhở

– Tại sao? – Su ngạc nhiên

– Bọn cảnh sát đã dò la ra được một chút thông tin rồi đó. – Vĩnh Kiệt nghiêm mặt

– Thế chúng ta phải chuẩn bị kĩ càng hơn, vì lần này có vũ khí chuẩn bị cho Killing nữa. – Shi quay sang Su

– Ừ nhưng quan trọng là phải thắng cuộc thi này. – Su gật đầu

– Kao đã gọi cho chị Jessica rồi. Có thể mai chị ấy sẽ về nước giúp chúng ta. – Shi nhìn Su

– Ừ thế thì không phải lo. – Mi vừa nói xong thì cửa phòng bật mở Yumi bước vào

– Cậu tìm được rồi sao? – Shi đứng lên

– Ừ tớ cũng đã hết sợ rồi. – Yumi nói có phần mệt mỏi

– Thôi cậu vào trong tắm rửa đi rồi chúng ta quay về biệt thự. – Mi chỉ vào phía trong

– Ừ. – Shi dìu Yumi đi vào phòng tắm

15' sau Yumi bước ra có phần tươi tỉnh hơn lúc nãy nhưng vẫn không thể che giấu được sự mệt mỏi

– Thôi bọn này về đây. – Su đứng lên đi ra cửa

Trên đường về cả bọn im lặng không nói gì. Yumi thì ngủ thiếp đi do quá mệt. Tới trước cửa nhà Shi vào trước gọi Rain:

– Anh Rain ơi. – Shi hét toáng lên

– Có chuyện gì vậy? – Rain chạy ra

– Anh đỡ Yumi vào nhà dùm em. – Su bước ra khỏi xe đi vào nhà

– Máy đưa đi đâu mà giờ này mới về vậy. – Ken bước ra, Jun và Justin cũng đi theo

Rain ra xe bế Yumi vào nhà (Ôi lãng mạn quá =)))).

Shi bước vào nhà thì bị Ken kéo tay lại:

– Sáng giờ đi đâu vậy?

– Đi đâu không liên quan tới anh. – Shi hất tay Ken ra rồi bỏ vào nhà

Justin tính lên tiếng hỏi Mi thì Mi đã nhanh chân bước vào nhà khiến cho Justin đành im lặng rồi cũng vào nhà. Jun thấy cả bọn vào nhà hết cũng nhanh chân chạy theo.

Cả bọn không biết mọi việc này giờ đã bị một người thu tất cả mọi việc vào trong tầm mắt.

Bé Yumi lên phòng xong, Rain đất chặn lại cho Yumi rồi bước xuống phòng khách thì thấy Su, Shi và Yumi đã ngồi đó:

– Anh hai này, ngày mai chị Jessica sẽ về đây đó. – Su thấy Rain bước tới nên lên tiếng

– Ừ mà để làm gì? – Rain thắc mắc

– Giúp bọn em chuẩn bị cho cuộc thi sắp tới. – Shi vừa ăn vừa giải thích

- Anh tưởng bọn em không quan tâm tới chứ. – Rain ngồi xuống
- Lúc trước thì không, bây giờ thì có. Thôi em lên phòng đây. – Thấy Justin bước xuống Mi vội trả lời rồi đứng lên đi lên phòng
- Bọn em cũng lên phòng đây. – Shi với Su cũng đứng lên
- Ừ bọn em ngủ sớm đi mai còn đi học. – Rain nhìn tụi nó đi lên

Lâu rồi au không ra chap mấy bạn có quên au không T.T từ giờ hứa sẽ ra chap mới đây đủ =)))

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mĩ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Quá Khứ

Sáng hôm sau, cả bọn đến trường như bình thường nhưng hôm nay bọn nó quyết định đi bằng mô tô chứ kh phải xe ô tô như thường ngày. Jun, Justin, Ken và Rain vừa dắt xe ra khỏi nhà thì nghe tiếng mô tô từ phía sau chạy lên là hai chiếc mô tô màu trắng. Người ngồi trên xe gờ nón bảo hiểm ra thì 4 người con trai gần như là muốn lột cả mặt ra ngoài:

- Học xong bọn em có việc nên sẽ không về cùng mọi người. – Su lên tiếng
- Chuyện của bọn em thế sao Yumi cũng phải đi cùng? – Rain thắc mắc
- Yumi là bạn tụi e. – Shi ngồi sau Su lò đầu ra lên tiếng
- Thôi Yumi cậu sang xe anh Rain đi, chiều rồi đi với bọn tớ cũng được. – Mi như hiểu ý Rain nên lên tiếng
- Ồ ờ. – Yumi trả lời leo xuống xe Mi rồi chạy sang Rain
- Chỉ có Mi hiểu anh thôi. – Rain cười

Nói xong Rain đội lại nón bảo hiểm cho Yumi rồi cả bọn phóng xe tới trường

Bọn nó vào trường trước ánh mắt của mọi người trong trường, ngưỡng mộ có, ghen tị có, ghét có, ... Và cũng như thường lệ bốn chàng hoàng tử của trường lại được vây kín. Yumi đang đứng gần Rain nên cũng bị chen ép, đẩy qua đẩy lại. Mi thấy vậy liền nắm vai Yumi lôi ra khỏi đám đông. Đúng lúc đó, Kiều Linh và Kiều Hà từ đâu chạy tới làm cho đám đông thấy vậy liền giải tán.

Kiều Hà chạy tới nắm tay Rain ông ẹo thì Rain hất tay ả ra quay sang nắm tay Yumi đi vào căn-teen, Kiều Hà tức điên nhưng vẫn không làm gì được đành ngậm ngùi đi vào căn-teen. Kiều Linh thì chạy lại bám lấy Ken, Ken xoay qua xoay lại tìm Shi thì thấy Shi đã đi trước cùng với Mi và Su thì thờ dãi rồi cũng bước vào căn-teen. Jun, Justin cũng đi vào căn-teen

Su, Shi, Mi, Yumi và Rain đã ngồi trong căn-teen thì Kiều Hà vào tới:

- Cô tránh ra chỗ khác. – Kiều Hà nhìn Yumi lúc này mấy người khác cũng vào tới
- Không thích. – Yumi nhấn mạnh từng chữ. 4 người con trai ngạc nhiên nhìn Yumi còn 4 người kia như đã biết trước chuyện này thì vẫn im lặng
- Cô... – Kiều Hà tức tới nổi mặt đỏ hết lên
- Tội sao. – Yumi nhìn Kiều Hà
- Thôi, đi lấy đồ ăn đùng cái nữa Yumi. – Shi đứng lên
- Ừ. – Yumi cũng đứng lên
- Cô ngồi xuống đi tụi đi lấy cho. – Ken nắm tay Shi lại

– Không cần. – Shi hít tay Ken ra rồi nhanh chóng cùng Yumi đi về phía căn-teen

Thấy Yumi đứng lên Kiều Hà nhanh chóng ngồi xuống chỗ Mi. Jun, Justin, Ken và Kiều Linh cũng ngồi xuống. Ken ngồi cạnh chỗ trống của Shi.

Rain không quan tâm tới Kiều Hà mà quay sang Su:

– Hôm qua 4 đứa đi đâu vậy?

– Tụi em chỉ đi dạo thôi. – Su lảng tránh ánh mắt của Rain

– Em đang gạt anh hai đó hả? – Rain nghiêm mặt

– Thật đó anh Rain tụi em chỉ đi dạo thôi. – Mi lên tiếng giải vây cho Su

– Thế sao Shi với Yumi thay đổi hoàn toàn vậy? – Rain thắc mắc

– Em không biết. – Su chối, thật ra về Yumi thì Su biết chứ nhưng về Shi thì Su vẫn chưa chắc chắn

Đúng lúc đó Yumi và Shi về tới, Shi thấy Ken ngồi cạnh chỗ mình thì Shi đặt đồ ăn xuống bàn, lấy hộp sữa của mình rồi bước ra ngoài. Yumi thấy Kiều Hà ngồi chỗ của mình thì cũng không nói gì mà đi sang ngồi với Su.

Ken sau khi thấy Shi đi ra ngoài thì cũng đứng lên đi theo. Ra tới sân trường Ken thấy Shi ngồi trên một chiếc xích đu trắng. Ken vòng qua sau lưng tính dọa Shi thì thấy trên tay Shi cầm một vật như sợi dây chuyền. Ken im lặng nhìn Shi từ đằng sau, bỗng nhiên Shi cất tiếng:

– Cậu đang ở đâu vậy? Cậu về đi, tình cảm tớ dành cho cậu không biết còn như trước nữa không? Cậu mau về để tớ dành mọi tình cảm cho cậu đi. Cậu đã hứa với tớ sẽ quay lại mà, sẽ kết hôn với tớ, sẽ bảo vệ tớ mà. Tại sao chứ đã 10 năm rồi đó, cậu còn nhớ tớ không? Hay đã có người khác rồi. Ở đây cũng có người quan tâm tớ như cậu nhưng mà cậu biết không nếu cậu không trở về tớ chắc sẽ yêu thương người đó mất. – Shi đưa tay lên quệt đi những giọt nước mắt đang lăn trên má.

Sau khi nhìn kĩ sợi dây chuyền thì Ken ngạc nhiên, một suy nghĩ chợt chạy trong đầu Ken:” Sợi dây chuyền đó là .. không .. không thể nào trùng hợp như vậy được “, Ken lắc đầu xua đi cái suy nghĩ đó rồi quay lưng đi vào căn-teen. Ken vừa vào tới cũng là lúc tiếng chuông vào học reng lên nên cả bọn cũng lên lớp.

Trên đường lên lớp thì Su bảo Mi lên trước đi cùng Shi rồi quay sang hỏi Yumi:

– Nay cậu biết sao Shi nó vậy không?

– Lúc nãy Shi nói không muốn gần gũi với Ken vì không muốn thay đổi tình cảm gì đó, tớ cũng kh hiểu nữa. – Yumi

– À .. thì ra là vậy. – Su hiểu ra

– Mà thay đổi tình cảm là sao tớ không hiểu? – Yumi thắc mắc

– Khoảng 10 năm trước thì phải, Shi nó cùng ba mẹ sống ở đây. Rồi sau đó có một thằng nhóc chuyển tới cạnh nhà nó. Nó và thằng nhóc đó có thể gọi là thanh mai trúc mã. Khoảng 1 năm sau thì gia đình thằng nhóc đó chuyển sang Mĩ sống trước khi đi thằng nhóc có tặng cho nó một sợi dây chuyền, là một sợi dây chuyền hình chìa khóa nghe nói là thằng nhóc đó là hình ổ khóa, chỉ có chiếc chìa khóa trên sợi dây chuyền của nó mới có thể mở được dây chuyền của thằng nhóc. Rồi 2 năm sau đó cũng sang Mĩ và gặp được tớ. Nó vẫn luôn tin vào cái lời hứa khi đó, vẫn chờ thằng nhóc đó mà không hề đặt tình cảm vào ai. Chắc nó cũng hiểu Ken sắp làm thay đổi tình cảm của nó nên nó mới tránh xa Ken ra. – Su giải thích cho Yumi hiểu

– Thì ra là vậy. – Yumi hiểu ra cũng không nói gì nữa

– Thôi đi lẹ lên mọi người đi trước hết rồi. – Su kéo tay Yumi chạy lên trước

Nhưng hai người không ngờ có một người đi phía sau đã nghe được toàn bộ câu chuyện.

Lên tới lớp thì mọi người đã thấy Ái ngồi trong lớp ở chỗ Mi. Shi nhìn thấy rồi kéo tay Mi đi sang một cái bàn khác ngồi cùng. Mọi người đều ngạc nhiên về hành động của Shi, thường ngày là Ái không yên với Shi rồi nhưng Su với Yumi chỉ thờ dài lắc đầu.

Rain cũng không nói gì mà kéo Yumi vào chỗ ngồi. Lúc này có một người đang đau đầu suy nghĩ vì chuyện lúc nãy.

Shi ngồi vào bàn đeo tai nghe chuẩn bị ngủ thì “Ring. . Ring”. Shi mở mắt nhìn tin nhắn vừa nhận được là của Ken, mở tin nhắn chỉ có vồn vện một câu:” Ra chơi lên sân thượng gặp tớ một chút “. Đọc xong tin nhắn Shi cũng nhắm mắt lại nhưng không ngủ mà suy nghĩ một chút về tin nhắn rồi cũng thiếp đi. Trong mơ Shi thấy hai đứa trẻ, một trai một gái đang ngồi dưới tán cây đang chơi đùa cùng nhau.

~ Flash back ~

– Đây gấu heo à, đừng ăn kẹo nữa mà. – Cậu nhóc nhăn mặt

– Ngon mà. – Cô bé ngồi đối diện quơ quơ cây kẹo

– Ăn nữa sẽ sún răng đó. – Cậu bé giựt cây kẹo từ tay cô bé rồi đưa lên cao

– Đây trả cho tớ đi mà. – Cô bé vì thấp hơn cậu bé cả một cái đầu nên giờ tay nhón lên cách mấy cũng không tới

Bỗng nhiên “Bịch”. Cô bé ngã nhào tới phía trước. Sau 3s định hình mở mắt ra thì môi hai người đang đặt lên nhau. Cô bé nhanh chóng ngồi dậy thoáng đỏ mặt. Cậu nhóc vẫn bình thản ngồi dậy sau đó còn đi lại gần cô bé đang đỏ mặt:

– A môi gấu heo ngọt thật nha. – Cậu bé cười khúc khích khi nhìn cô bé kia mặt đỏ lựng lên

– Aaa không chơi với cậu nữa đâu, cậu đáng ghét. – Nói xong cô bé quay mặt vào trong ra vẻ giận dỗi

– Thôi thôi tớ xin lỗi, mà tớ có này tặng gấu heo này. – Nói rồi cậu bé lấy trong túi ra một sợi dây chuyền hình chìa khóa rồi đeo vào cho cô bé

– Đây là gì vậy? – Cô bé tròn mắt nhìn cậu bé đứng trước mặt

– Tớ sắp rời khỏi đây rồi. Tớ sẽ sang Mỹ cùng bố mẹ cho nên vật này tớ cũng có một cái, sau này gặp lại tớ sẽ biết cậu là gấu heo của tớ. – Nói xong cậu bé ngồi xuống xoa đầu cô bé sắp khóc tới nơi

– Không được, cậu không được đi mà. – Cô bé mắt ngấn nước nhìn cậu bé

– Tớ đi sẽ về mà. Tớ không có đi luôn đâu mà sợ. Nhìn này tớ cũng có dây chuyền giống cậu này. – Nói xong cậu bé kéo sợi dây chuyền đang đeo trên cổ ra cho cô bé thấy

– Nhưng của cậu là hình ổ khóa mà. – Cô bé thút thít

– Nhìn này. – Nói xong cậu bé cầm mặt dây chuyền hình chìa khóa của cô bé đặt lên chỗ trống trên mặt dây chuyền của cậu thì ổ khóa bật ra bên trong là hình cô bé đang ngồi ăn kẹo rất đáng yêu. Sau đó đóng lại rồi nhìn cô bé đang ngạc nhiên.

– Gấu heo ngoan ở đây không có tớ không được ăn kẹo nhiều nữa, phải nghe lời ba mẹ có biết không? – Cậu bé nhìn vào cô bé nhỏ nhắn trước mặt mình. Mặc dù bằng tuổi nhau nhưng cậu bé hoàn toàn chừng chặc hơn so với cô bé ngồi trước mặt.

Cô bé gạt đầu nhưng nước mắt vẫn chảy không ngừng. Cậu bé cười dùng áo của mình lau nước mắt cho cô bé:

– Sau này khi gặp lại tớ sẽ kết hôn với gấu heo có được không? – Cậu bé nhìn cô bé một lần nữa

– Được. – Cô bé không khóc nữa mà nhìn lại cậu bé

– Được rồi đừng dụi mắt nữa, mắt sẽ đỏ lên đấy. – Cậu bé nắm lấy tay cô bé trước mắt ngăn không cho dụi mắt nữa

~ End Flash Back ~

Shi mở mắt, vội lau nhanh giọt nước mắt đã xuất hiện trên má từ lúc nào. Mi thấy Shi mở mắt thì lên tiếng:

– Xuống căn-teen.

– Mày xuống trước đi, lác kao xuống. – Shi tháo tai phone ra

– Ủ vậy lác nhớ xuống. – Mi nói rồi cũng đứng lên

Thấy mọi người đã ra khỏi lớp, Shi cũng đứng lên đi về phía sân thượng. Lên tới sân thượng đã thấy Ken đứng đó:

– Có chuyện gì? – Shi lên tiếng

– Cô .. có phải có một sợi dây chuyền hình chìa khóa không? – Ken ngập ngừng

– Đúng thì sao? – Shi hơi ngạc nhiên nhưng vẫn cố bình tĩnh để trả lời

– Cho .. cho tôi mượn được không? – Ken chìa tay ra

– Đây là thứ anh muốn mượn là được hả? – Shi nói rồi toan quay lưng đi thì bị một vật trước mặt làm ngạc nhiên

Là một sợi dây chuyền hình ổ khóa nằm trong tay Ken:

– Sao .. sao .. không thể .. anh .. anh lụm được ở đâu thế? – Shi đang cố gắng tự nhủ với bản thân đó chỉ là một sợi dây giống thôi.

– Đây là của tôi. Tôi muốn mượn dây chuyền của cô để kiểm tra. – Ken giải thích

Shi ngáp ngừng rồi cũng rút trong túi ra sợi dây chuyền đưa cho Ken. Ken lập tức nhận lấy và nhanh chóng đặt lên chỗ trống trên mặt dây chuyền của mình. Lập tức mặt dây chuyền của Ken bật ra bên trong là hình cô bé đáng yêu ngày xưa đang ăn kẹo. Shi ngạc nhiên bước tới nhìn vào hình ảnh bên trong chiếc mặt dây chuyền ổ khóa. Shi ngậm chặt miệng ngăn không cho những tiếng nức bật ra, nước mắt đã rơi từ lúc nào rồi. Người cô tìm kiếm, ngày ngày mong nhớ đang ở đây, ở trước mặt. Ken bước tới, ôm con người nhỏ bé trước mặt vào lòng:

- Đừng khóc nữa mà. – Ken vuốt nhẹ tóc Shi
- Cậu là đồ độc ác, độc ác nhất thế giới. Tại sao bây giờ mới xuất hiện chứ? – Shi vừa nói vừa đánh vào lưng cái người đang ôm mình.
- Tớ xin lỗi là tớ sai, tớ đáng chết gấu heo đánh tớ chết cũng được, chỉ cần đừng khóc nữa có được không. – Ken ôm chặt hơn

Shi nín khóc cũng dừng đánh Ken lại, rồi vòng tay qua ôm lại Ken. Ken thấy vậy mỉm cười rồi nói:

- Bây giờ xuống căn-teen được không? Mặc công để tụi nó lo nữa. – Ken nhẹ nhàng vuốt tóc Shi

Shi gật đầu rồi cùng Ken đi xuống. Xuống tới căn-teen thì thấy Kiều Hà, Kiều Linh và Ái đã ngồi đó, làm cho Shi có phần khó chịu:

- Xuống rồi đó hả? – Jun thấy Ken và Shi đi tới thì lên tiếng. Kiều Linh nghe vậy liền chạy tới bám lấy Ken:
- Anh Ken, anh đi đâu này giờ vậy? – Kiều Linh dờ cái giọng ồng ẹo ra
- Tôi đi đâu có liên quan tới đâu không? – Ken nói rồi hất tay Kiều Linh ra rồi quay lại kéo Shi đi vào bàn. Cả bọn ồ lên:
- Đây hai người có chuyện gì vậy? – Ken với Shi vừa ngồi xuống thì Su đã lên tiếng trêu ghẹo.
- Tuyên bố luôn là từ ngày hôm nay bọn này là người yêu. – Shi tính mở miệng giải thích thì bị câu nói của Ken làm cho im bật, Shi trong lòng đang náo loạn ”Trời ơi tại sao lại nói vậy trước mặt tụi nó chứ ”
- Ghê thật, không phải mày chờ thằng nhóc gì đó hả Shi? – Mi ngạc nhiên cực kì lên tiếng hỏi
- Thằng nhóc đó ở đây này. – Ken gõ gõ bàn

Lần này thật sự là tụi nó trợn mắt ngạc nhiên đến nỗi sắp rớt mắt ra ngoài:

- Thật đó hả? – Rain nhìn sang Shi

Shi chỉ lặng lẽ gật đầu, cả bọn ồ lên:

- Vậy là có couple mới nha. – Justin cười
- Thằng Ken vậy mà ghê nhỉ. – Jun gật đầu ra vẻ đồng tình
- Không ngờ trái đất tròn thật. – Rain cũng góp lời
- Chuyện tình 10 năm lăm ly bi đát cuối cùng cũng có kết quả rồi, cảm động hết sức. – Su giả vờ khóc
- 10 năm rồi cũng gặp lại, thật là hạnh phúc. – Mi cũng hùa theo Su
- Tình cảm từ một thằng nhóc 10 năm chuyển sang cho Ken rồi. – Yumi lần này cũng tham gia.

Cả bọn phá lên cười trong khi mặt hai nhân vật chính đã chuyển sang màu đen như đất nồi (Au: =))))

À quên có một người mặt đỏ lên mà đỏ kiểu tức giận đó, người đó là Kiều Linh. Nghe loảng thoảng nãy giờ thì cô ta cũng hiểu là Shi với Ken thành couple rồi đó. Kiều Linh tức giận bỏ đi. Ái và Kiều Hà nãy giờ cũng ngạc nhiên nhưng không dám mở lời. Đúng lúc tiếng chuông vào lớp reng thế là cả bọn kéo nhau về lớp, mà trước khi đi cũng không quên mua một đồng bánh đem lên lớp.

Vào tới lớp, Shi tính sang bàn Mi thì bị Ken lôi ngược lại:

- Vào đây ngồi này. – Ken nói với Shi
- Nhưng .. nhưng mà .. – Shi cứ ấp úng
- Couple cứ ngồi chung với nhau đi, không sao đâu. – Mi lên tiếng
- Thật sự là mày không sao chứ. – Shi hỏi lại
- Ừ ư sao không sao mà. – Mi nói

Nghe xong Shi cũng vào ngồi với Ken, vừa vào Shi đã bắt đầu lấy bánh ra ăn:

– Lại ăn nữa. – Ken cười

– Ngon mà. – Shi vừa trả lời vừa ăn

– Ăn nhiều không sợ sún răng hả? – Ken bắt đầu trêu ghẹo

– Nhìn này, ăn từ lúc nhỏ vẫn không bị gì nè. – Shi nói rồi nhe răng ra làm cho Ken bật cười

– Đây hai cái con người bàn trên im lặng cho người khác ngủ được không hả? – Jun/Su đồng thanh

– Quao hai người nha. – Ken quay sang trêu chọc

– Quay lên quay lên đi. – Su xua đuổi

Shi bật cười, hôm nay có lẽ là ngày hạnh phúc nhất.

Ra về, Su, Shi, Yuni và Mi dắt xe ra đi trước trong khi bốn người kia chỉ mới vừa xuống tới bãi xe:

– Bốn người đó đi đâu vậy? – Jun thắc mắc

– Đi thăm một người quan trọng. – Rain trả lời

– Thế mày không đi hả? – Justin hỏi

– Ừ. – Rain trả lời rồi nhanh chóng lấy xe ra

Trong khi đó, bốn người kia dừng chân tại một ngôi mộ trên đồi nhỏ. Su cuối người đặt lên đó một bó hoa màu trắng. Ba người còn lại đứng nhìn từng hành động của Su:

– Thiên Minh à, anh sống ở đó tốt không? Ở đó có lạnh không? Không có em anh phải tự chăm sóc bản thân được không? – Nói tới đây Su vội im lặng không biết từ khi nào trên mặt đã đầy nước mắt. Đứng ở đó im lặng một lúc cả bọn cũng ra về. Trên đường về Yuni lên tiếng:

– Người lúc này Su gọi tên là ai vậy? – Yuni hỏi Mi

– Là người yêu của nó nhưng mà không còn trên đời này nữa. – Mi trả lời

– Tại sao vậy? – Yuni thắc mắc

– Ngày trước Devil thật ra là của anh Rain và Thiên Minh sau đó trong một lần đánh nhau Thiên Minh không cẩn thận mà bị bắn. Vì bị bắn ngay tim nên khi đưa vào bệnh viện không thể cứu được nữa. – Mi kể cho Yuni nghe

– Ô. Vậy Evil được thành lập là để trả thù việc này sao? – Yuni hỏi

– Sao cậu biết? – Mi ngạc nhiên

– Tổ chỉ biết Evil được thành lập ban đầu mục đích là trả thù việc gì đấy. – Yuni trả lời

– Cậu biết nhiều nhi. – Mi cười

– Vì tổ cũng vì mục đích trả thù mới bước vào thế giới này mà. – Yuni cũng cười nhưng là một nụ cười có cái gì đó chua xót

Cả bọn về tới nhà, đã thấy mấy người kia trong bếp:

– Mọi người làm gì vậy? – Shi ngạc nhiên

– À muốn nấu cho mấy đứa một bữa thôi mà. – Rain trả lời rồi cũng tiếp tục công việc

– Ya đứng lại coi. – Tiếng từ trên lầu vọng xuống

Là Ken đang rượt con cún từ trên lầu xuống, con cún thấy Shi liền chạy lại dụi đầu vào chân Shi. Shi bế nó lên tay:

– Đây sao anh lại rượt nó như vậy? Lỡ nó té từ trên lầu xuống rồi sao? – Shi trách móc Ken

– Tại nó phá đồ của anh mà. – Ken mếu máo

– Đây hai người sao đổi cách xưng hô lạ thế. – Su lên tiếng chọc ghẹo

– Ủ thì .. thì .. – Shi đáp ứng

– Thì sao hả? – Su lần tới

– Thôi mệt quá, đi tắm. – Shi bỏ lên lầu trên tay vẫn ôm con cún

Cả bọn phì cười rồi cũng nhanh chóng lên phòng.

~ End Chap ~

Chap này mấy bạn nam ít xuất hiện nhi T.T mà không sao truyện còn dài mà > hè rồi nên Nhi sẽ up chap đều đều cho mấy bạn :))) mấy bạn đọc xong cmt cho Nhi biết cảm nghĩ nha :3 up giữa đêm vậy không biết có bạn nào đọc không nữa :v =)))

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Bốn chàng Hoàng tử và Tứ đại mỹ nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Chị Hai Về

Ăn uống xong, cả bọn về phòng thì Shi bế con cún lên sân thượng. Một lúc sau, Ken cũng lên sân thượng với Shi:

– Lại nhớ mẹ sao? – Ken ngồi xuống cạnh Shi

Shi gật đầu

– Đừng có buồn nữa mà. – Ken vuốt tóc Shi

– Ủ. – Shi trả lời

– À mà lúc nữa sẽ có một người tới đây anh đừng có mà kìm chuyện, còn đáng sợ hơn cả Mi nữa đó. – Shi quay sang Ken nói tiếp

– Ai thế? – Ken hơi ngạc nhiên

– Khi nào tới anh sẽ biết. – Shi cười

– Ủ thôi xuống dưới đi ở đây bắt đầu lạnh rồi. – Ken kéo Shi đứng lên

Cùng lúc đó.

KING CONG KING CONG

– Ra mở cửa đi kìa. – Justin nằm dài trên sofa kêu Jun

– Sao mày không đi? – Jun phản bác

– Mày đi đi. – Justin

Jun đứng lên đi mà miệng thì vẫn còn cảm râm. Ra tới cửa thấy một cô gái đứng trước cửa:

– Cô tìm ai? – Jun hỏi người trước mặt

– Ô ô người đẹp kìm ai thế? – Cô gái kia tính trả lời thì Justin từ đâu nhảy ra

– Tránh ra. – Cô gái lên tiếng

– Tôi thấy cô quen quen. – Jun chau mày suy nghĩ

– Thì sao? Tôi bảo tránh ra. – Cô gái lạnh lùng lên tiếng

– Đẹp mà đánh đá thế. – Justin lên tiếng

BUPP

Cô gái đó vung chân đá thẳng vào ... (mấy bạn tự hiểu nha :3). Nghe có tiếng ngoài cửa Rain chạy ra thì thấy cảnh tượng trước mắt, Justin thì ngồi sụp dưới đất, Jun thì hóa đá kể bên và quan trọng là cái người đang đứng trước cửa:

– Ch... Chị. – Rain áp úng

– Không để chị vào nhà sao? – Cô gái đó nhìn Rain

– A.. dạ chị vào đi. – Rain nói rồi chạy ra đẩy hành lí vào. Đi ngang chỗ Justin và Jun còn đá Justin một cái:

– Mày vào nhà gọi mọi người xuống nhanh lên. Còn mày xách đồ vô phụ kao.

Justin khó nhọc đứng dậy đi vào nhà. Jun cũng cùng Rain đem hành lí của cô gái đó vào nhà. Cô gái đó vừa bước vào đúng lúc Shi và Ken từ trên lầu đi xuống:

– A chị, chị về sao không báo tụi em ra đón. – Shi chạy tới ôm chầm lấy cô gái đó

– Phiền mấy đứa lắm. Mà hai đứa kia đâu rồi? – Cô gái đó vòng tay ôm lại Shi

– À bọn nó đang trên phòng để em lên kêu tụi nó xuống. – Shi nói rồi đi lên lầu. Đi ngang Ken Shi cũng không quen cảnh báo Ken:

– Anh đừng có mà chọc chị ấy đó. – Shi nói rồi nhanh chóng chạy lên lầu

– A chào chị. – Shi vừa cảnh báo xong thì Ken nhanh chóng chào người đang đứng đó

– Nhóc là bạn trai con bé Shi hả? – Cô gái đó nhìn Ken

– À.. dạ. – Ken toát mồ hôi khi nghe cái giọng lạnh lùng đó

– Ừm cũng được đó. – Cô gái đó gật đầu

– Để hành lí của chị ở đây vậy tính cho chị ngủ ở đây hả? – Cô gái quay sang Rain

– Ờ dạ không để em đem lên phòng cho chị. – Rain nói rồi nhanh chóng kêu Ken đem hành lí lên lầu phụ mình, Ken cũng nhanh chóng đem lên. Lúc này Jun với Justin hóa đá tại chỗ, không tin được chuyện đang xảy ra trước mắt. Lúc này 4 người con gái đi xuống:

– Chị. – Su/Mi đồng thanh chạy tới ôm cô gái đó. Yumi đi đằng sau cũng cuối chào

– Ô cô bé này đáng yêu thế. – Cô gái đó buông Mi và Su ra sau đó đi thẳng tới chỗ Yumi. Cô gái xoay Yumi mấy vòng rồi tắm tấc:

– A đáng cũng chuẩn đó nha, bạn mấy đứa hả? – Cô gái đó quay sang 3 người kia

– Vâng, cũng là bạn gái anh Rain đó chị. – Mi trả lời

– Woa thật sao? – Cô gái đó ngạc nhiên

– Thôi nói chuyện đủ rồi, vào ăn cơm đi. – Rain từ trên lầu đi xuống lên tiếng

Cả bọn kéo nhau vào bàn ăn:

– Hình như chị là nhà thiết kế kiêm người mẫu Jessica đúng không? – Jun thắc mắc

– Oa nhóc thông minh đó. – Jessica ngược mặt nhìn Jun

– Thiết sao? – Justin/Ken đồng thanh

– Ừ, đúng rồi đó. – Rain trả lời

– Sao nhóc biết thế? – Jessica hỏi Jun

– À công ty nhà em từng hợp tác với chị nên em có gặp chị rồi. – Jun trả lời

– Hợp tác rồi sao? Công ty nhà em tên gì thế? – Jessica thắc mắc

– Là công ty đá quý nhà họ Gia. – Jun trả lời

– À à chị nhớ rồi. – Jessica gật đầu

– Mà nè Rain trường em sắp tổ chức một cuộc thi phải không? – Jessica quay sang Rain

– À vâng. – Rain đang ăn cũng ngước mặt lên

– Chị có thiết kế mới và muốn bọn em làm người mẫu đợt này và sẽ trình diễn tại đêm thi đó, okay không? – Ánh mắt Jessica lướt qua cả bọn

– Em thì sao cũng được. – Shi gật đầu

– Em cũng vậy. – Su cũng đồng ý

– Nói chung là tất cả bọn em sẽ tham gia. – Rain lên tiếng thay cho mấy đứa kia

– Mà em đó nha Mi kì này mà bỏ đi giống như lần trước là không yên với hai đầu đó. – Jessica quay sang Mi

– Em biết rồi mà hai. – Mi gật đầu

– Ủ ngày mai mấy đứa đi shopping với chị. – Jessica nhìn sang 4 người con gái

Trò chuyện một lát cả bọn cũng ăn xong, từng người một về phòng của mình.

Nửa đêm, ai cũng đang ngủ thì lại cúp điện. Lần này cũng vậy Su lại là người tỉnh giấc, Su vò đầu bực bội thì cũng lết xuống giường ôm con gấu bông đi ra ngoài. Vì lần trước đã nhầm lẫn nên lần này đã biết chắc chắn phòng của Rain mà đi tới. Vừa tới phòng Rain thì đã thấy Rain ở trước cửa:

– Anh hai sao lại ra ngoài vậy? – Su ngạc nhiên

– Anh tính sang phòng em, xem em có ngủ được không? Chứ vào nhầm phòng người khác nữa thì khổ. – Rain ghẹo Su

– Anh hai thật là. – Su nhăn mặt

– Thôi em vào phòng đi. – Rain mở cửa phòng

Vừa vào tới phòng Rain thì đã thấy Jun trải một tấm nệm nằm ở dưới đất:

– Sao anh ta ở đây vậy? – Su quay sang hỏi Rain

– À tại không chuẩn bị phòng cho chị Jessica kịp nên thằng Jun nhường phòng sang đây ngủ với anh. – Rain giải thích

– À. – Su gật đầu rồi leo lên giường

– Em nằm bên ngoài hả? – Rain hỏi khi thấy Su không nằm dịch vào trong

– Ủ vậy ngủ đi. – Thấy Su gật đầu Rain cũng nằm xuống ngủ

Hôm sau, Jun thức giấc vì cái cảm giác tê cánh tay trái của mình, Jun cố cử động cánh tay trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê, không thể nào nhấc cánh tay lên được vì như có một vật gì đè lên Jun lùi ra sau một chút để nhìn kĩ thì là Su, Jun thấy vậy cũng nằm im đó nhìn Su. “ Cũng đẹp đó chứ. Lông mi dài, mũi cao, môi còn hồng hồng nữa chứ. A mình nghĩ cái gì thế này? ” Jun lắc đầu để xua đi cái suy nghĩ trong đầu rồi lại tiếp tục suy nghĩ. “ Mà chắc không biết đầu nhĩ ? “, Jun xích mặt lại gần mặt Su, khuôn mặt hai người chỉ cách nhau chút xíu thôi, gần tới mức có thể nghe được tiếng thở của người đối diện thì đột nhiên:

– Dậy mau. – Ken từ ngoài đi vào

Thấy có người nên Jun nhắm mắt và giả vờ ngủ trong khi đang nằm sát mặt Su.

– Dậy ngay cái thằng kia. – Ken nói rồi đá Jun một cái

Và nhờ cú đá của Ken mà người Jun vô tình bị đẩy về phía trước một chút và môi hai người chạm vào nhau, cũng nhờ vậy mà Su mở mắt ra hai người trợn mắt nhìn nhau chằm chằm:

– À thôi kao xuống dưới trước. – Ken chạy ra khỏi phòng

Su vội ngồi bật dậy, cũng hên vì là nệm nên vì lùi mà va vào cũng không sao:

- Tôi .. tôi xin lỗi .. hôm .. hôm qua .. tôi ngủ .. trên .. trên giường mà, tay .. tay anh .. đau lắm .. hả? – Su lấp bắp khi thấy Jun xoa cánh tay
- Không sao, chút nữa sẽ hết. – Jun ngược lên nhìn Su
- À .. à .. chuyện .. chuyện lúc nãy .. là .. là .. là do tôi .. nên .. nên .. tôi xin lỗi. – Su cúi đầu xuống
- Này mới hôn có một cái mà cô đã lấp bắp như thế rồi hả? – Jun cười mỉm (Sướng=))))
- À không .. không có. – Su xua tay rồi nhanh chóng ôm con gấu bông chạy sang phòng mình

Một lúc sau cũng tập trung đông đủ mọi người. Cả bọn kéo nhau vào trung tâm thương mại cực lớn:

- Bây giờ chia nhau ra đi mua đồ nha. – Mi quay sang mọi người
- Ừ cũng được, vậy Ken với Shi, Yumi đi với anh còn Mi, Su đi với chị Jessica đi, rồi hai thằng này đi chung. – Rain phân chia
- Không cần đâu chị đi một mình được rồi, để Su với Mi chia đi với hai nhóc này đi. – Jessica vừa nói vừa nhìn về phía Jun và Justin
- Vậy ... Jun này đi với Su đi, còn Justin này đi với Mi đi. – Rain phân chia lại
- Ừ cũng được. – Jun gật đầu
- Vậy mọi người muốn mua gì thì mua tối trưa thì tập trung ở KFC bên kia. – Rain nói

Sau đó mỗi người đi một hướng. Jun và Su đi vòng quanh một hồi:

- Ê mua cái này đi. – Jun cầm cái mặt nạ ma đưa cho Su
- Anh đi mà mua tôi không có mua cái thứ kinh dị đó đâu. – Su cầm quăng vào người Jun rồi đi trước
- Chứ không phải sợ hả? – Jun chạy lên ghẹo Su
- Anh .. anh .. tôi nói là tôi không sợ nghe chưa. – Su tức giận đâm vào vai Jun
- Đau .. không sợ vậy sao hôm trước mò vào phòng tôi còn hôm qua thì lại mò vào phòng thằng Rain. – Jun thích thú nhìn mặt Su tức giận
- Anh .. phòng anh tôi thì tôi vào. – Su tức điên
- Chứ không phải sợ ma nên mới mò vào hả?- Jun tiếp tục ghẹo Su
- Tôi không nói chuyện với anh nữa. – Su bỏ đi trước
- Này đợi tôi nữa. – Jun chạy theo

Trong khi đó bên phía Justin và Mi. Hai người vẫn im lặng, đi một hồi thì Mi va phải một người:

- Tôi xin lỗi. – Mi nhìn người vừa mới bị va phải
- Ồ không phải Tổng Gia Hân đây sao. – Người đó ngược nhìn Mi
- Anh .. nhầm người rồi. – Mi thoáng ngạc nhiên khi thấy người đó nhưng rồi cũng nhanh chóng khôi phục vẻ lạnh lùng ban đầu
- Làm sao nhầm được. Tổng Gia Hân thường gọi là Mi, là tiểu thư của tập đoàn thời trang nhà họ Tổng, chị hai là Tổng Gia Vy là nhà thiết kế kiêm người mẫu hàng đầu quốc tế nghệ danh là Jessica Jung. Tôi nói có đúng không? – Người đó nhếch mép nhìn Mi
- Anh .. – Mi lúc này thật sự muốn đẩy hắn ra rồi nhanh chóng rời khỏi nơi này nhưng tay chân đều không nghe lời nữa mà cứ đứng yên tại đó.
- Có chuyện gì vậy? – Justin thấy Mi có vẻ không ổn nên lên tiếng
- Ồ bạn trai sao? – Người đó nghiêng đầu nhìn Justin rồi lại nhìn sang Mi

Mi im lặng cúi đầu. Justin thấy vậy liền kéo tay Mi đi.

Đi được một đoạn Justin ngừng lại, ngồi xuống hàng ghế:

- Ngồi xuống đi, sao lại khóc? – Justin kéo Mi ngồi xuống

Mi lắc đầu đưa tay lau nước mắt trên mặt đi

– Hắn ta là ai thế? Người yêu cũ sao? – Justin hỏi

Mi vẫn lắc đầu

– Chứ sao lại khóc? – Justin vẫn tiếp tục hỏi

Mi lại lắc đầu

– Cô không biết làm gì ngoài lắc đầu nữa hả? – Justin mất kiên nhẫn

Mi (lại) lắc đầu

– Thôi cứ bình tĩnh lại đi. – Justin bỏ cuộc

– Xin lỗi để anh thấy tôi trong bộ dạng này. – Chừng vài phút sau khi bình tĩnh lại Mi lên tiếng

– Mà tên đó là ai? – Justin quay sang Mi

– Ừm.. là một người quen trước đây. – Mi suy nghĩ

– Thế sao lại khóc? – Justin hỏi

– Tôi kể một câu chuyện anh muốn nghe không? – Mi hỏi lại Justin

– Ừ kể đi. – Justin gật đầu

– Có một cô bé, cô bé này không hề xinh đẹp, cô bé có một ngoại hình cực kì tệ, cân nặng của cô bé lên tới 81kg khi chỉ mới học cấp 2. Ngôi trường cô bé đang theo học có một tên hot boy, mặc dù là hot boy nhưng hắn ta cực kì tốt bụng với mọi người. Cô bé đó và tên hot boy học cùng một lớp mà lại còn ngồi cạnh nhau. Tên đó giúp cô bé đó rất nhiều chuyện, rồi cô bé bắt đầu có tình cảm với tên đó. Rồi tới một ngày cô bé cũng quyết định tỏ tình với hắn, anh biết hắn nói gì không? Hắn bảo cô bé đó không xứng với hắn, những gì hắn đối xử với cô bé đó trong thời gian qua chỉ là việc hắn thường làm đối với những cô gái khác. Hắn còn đi kể cho mọi người nghe về việc cô bé đó tỏ tình. Cô bé bị mọi người trêu ghẹo tới mức bị trầm cảm một thời gian dài. Rồi cô bé đó quyết định thay đổi bản thân. Những ngày giảm cân của cô bé là cực hình, mỗi bữa chỉ uống mỗi một cốc sữa, còn tập thể thao tới mức ngất lên ngất xuống mãi. Nếu tôi nói tôi là cô bé đó anh tin không? – Mi quay sang Justin

– Thế hắn ta là tên hot boy sao? – Justin nhìn Mi

– Ừ. – Mi gật đầu

– Vậy sao lại khóc? – Justin lại hỏi câu này

– Ừm.. cũng không biết tại sao lại khóc nữa. Chắc là không biết đối mặt với hắn thế nào thôi. – Mi ngước mặt lên

– Ừ đừng buồn nữa. Thôi đi mua đồ đi. – Justin xoa đầu Mi rồi đứng lên

– Ừ. – Mi có chút ngạc nhiên rồi cũng nhanh chóng đứng lên

Đến trưa cả bọn tập trung tại KFC:

– Đây chị hai đâu Mi. – Rain quay sang Mi

– Hai nói hai đi ăn với bạn rồi. – Mi vừa xem tin nhắn vừa trả lời Rain

– Vậy mọi người ăn gì? – Rain hỏi

– Em ăn gì cũng được. – Shi mệt mỏi dựa vào Ken

– Thế anh kiu đại đó nha. – Rain nói rồi đi tới quầy đồ ăn

– Đây lúc này kao gặp hắn ta. – Mi nói

– Hắn ta là cái tên này từng kể đó hả? – Shi ngồi bật dậy

– Ừ. – Mi gật đầu

– Hắn ta có nói gì không? – Su quay sang Mi

– Không. – Mi nhìn Su lắc đầu

Lúc đó đồ ăn được mang tới nên cả bọn cũng không nói gì mà bắt đầu ăn. Ăn uống xong cả bọn kéo nhau về nhà, chuẩn bị cho cuộc thi sắp tới.

~ End Chap ~

Có vài bạn nói Nhi nên đổi chữ ” kao ” thành ” tao ” và đổi cách xưng hô của Yumi thành mày tao luôn nên từ chap sau Nhi sẽ đổi nha ^^ . Máy bạn đọc xong cho Nhi nhận xét nha ^^

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mỹ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Cuộc Thi

Sáng hôm sau, cả bọn tới trường và như thường lệ bốn người con trai lại được vây quanh trong khi bọn con gái lại bị nhìn với ánh mắt ghen ghét từ những đứa con gái khác. Chuyện của Ken và Shi lại có thêm một lí do để nó bị đám con gái trong trường nhign bằng ánh mắt ghen ghét. Nếu ánh mắt mà giết người được chắc tụi nó đã phải chết cả ngàn lần. Sau một hồi chen lấn cả bọn cũng lên được tới lớp, vừa vào lớp thì Ai đã ngồi ngay bàn JustiN, Mi thấy vậy nên cũng đi sang bàn khác ngồi mà không nói gì.

Sau hai tiết học (ngủ thì có) cuối cùng cũng reng chuông, cả bọn lại kéo nhau xuống căn-teen. Ai vẫn cứ đi theo Justin, bọn con gái cực kì khó chịu nhưng vẫn không muốn nói:

– Em đi lấy đồ ăn. – Mi đi về phía bán đồ ăn

– Kao đi nữa. – Su cũng chạy theo Mi

Shi và Yumi ngồi xuống bàn, cả bọn cũng ngồi xuống:

– Anh Rain này đồ tham gia diễn anh chuẩn bị chưa? Cho em xem với được không? – Ai hỏi Rain

– Hồi làm gì? Chuẩn bị rồi cũng không cho cô xem đâu khỏi hỏi. – Rain chưa kịp trả lời thì Shi đã lên tiếng

– Shi . – Rain lên tiếng ý muốn Shi im lặng

– Em nói có gì sai sao? – Shi bịu môi

– Thôi. – Ken lên tiếng

Shi cũng không thềm nói nữa mà quay mặt đi chỗ khác. Đúng lúc đó Su và Mi đem đồ ăn tới. Cả bọn bắt đầu ăn mà không nói tiếng nào:

– Anh Ken. – Kiều Linh từ ngoài đi vào

Ken nghe tiếng Kiều Linh thì mém nữa đã phun hết thức ăn trong miệng ra rồi. Kiều Linh chạy tới lấy ghế ngồi cạnh Ken rồi choàng tay Ken:

– Ê này bùng ra có án mạng đó. – Ken đẩy Kiều Linh ra

– Có sao đâu chứ, mà em thua gì cô ta chứ. – Kiều Linh lại bám lấy Ken rồi liếc qua Shi

Shi này giờ thực sự là tức điên, nghe Kiều Linh nói câu đó nữa nên lần này Shi nhìn Kiều Linh:

– Bây giờ cô muốn chỉnh sửa nhan sắc đó hả? Qua đây tôi chỉnh sửa miễn phí cho này. – Shi nhìn Kiều Linh đang tức giận mà cảm thấy hả hê

– Cô .. cô dám nói lần nữa không? – Kiều Linh tức giận nhìn Shi

– Tôi nói CÔ MUỐN CHỈNH SỬA NHAN SẮC KHÔNG? QUA ĐÂY TÔI CHỈNH MIỄN PHÍ CHO NÀY. – Shi nhấn mạnh từng chữ.

– Cô. – Kiều Linh tức tới nổi mặt đỏ hết cả lên

– Tôi sao? Đừng nghĩ là chị ba của Will thì tôi sợ cô nha. – Shi đứng lên nhìn vào mặt Kiều Linh nhếch mép

Su, Mi, Yumi lúc này hơi giật mình, Su trầm nghĩ :” Trời ơi cái con này nó đang nói cái gì vậy? Nói vậy không sợ lộ hả trời? ”

– Cô .. đợi đó. – Kiều Linh tức giận bỏ đi

Shi vừa ngồi xuống:

– Sao em biết Kiều Linh là chị ba của Will – Rain nghiêm túc hỏi

– Em nghe mọi người trong trường bàn tán. – Shi bình tĩnh trả lời

– Ừ. – Rain gật đầu

Ba người kia cũng thờ phào nhẹ nhõm:

– À quên nữa lúc nãy hai có nhận tin báo chúng ta ra chơi xong thì về luôn để thử trang phục. – Mi lên tiếng

– Ừ vậy hết ra chơi rồi về. – Justin vừa nói chung thì chuông reng.

Bọn nó kéo nhau về lớp lấy sách vở rồi nhanh chóng ra về

Vừa về tới nhà thì Jessica đã ngồi trong phòng khách:

– Mấy đứa về rồi hả? Yumi đi theo chị thử trang phục đi. – Jessica kéo Yumi đi lên phòng.

Cả bọn kéo vào phòng khách ngồi đợi. Chừng 15’ sau Yumi đi xuống làm cho cả bọn nhìn không chớp mắt, Rain ngạc nhiên tới nỗi mắt mở to cực kỳ:

– Sao mọi người nhìn dữ vậy? Xấu lắm đúng không? – Yumi nhìn cả bọn

Cả bọn không ai trả lời mà cứ nhìn Yumi:

– Nè mấy cái đứa kia, sao cứ nhìn mà không nói gì hết vậy? Rain đây là bạn gái e đó nhận xét cái đi. – Jessica đẩy Yumi lại trước mặt Rain

– Không hợp đúng không anh? – Yumi nhìn Rain – Thôi em đi thay đồ lại đây. – Thấy Rain cứ nhìn mà không trả lời Yumi nghĩ chắc không hợp thật nên nói tiếp.

– Hợp mà. – Yumi định quay đi thì Rain đã kéo lại

– Yumi thật đó hả? – Shi xoay Yumi sang trái rồi sang phải

– Thấy sao? Chị quá giỏi đúng không? – Jessica tâm đắc

– Tuyệt thật nha. – Su cũng cảm thán

(À quên để au diễn tả Yumi)

Yumi mặc một chiếc đầm tới đầu gối màu trắng không dây, tóc thì búi lên để mái ngó, trên tóc còn cài một chiếc vương miện nhỏ. Trên mặt trang điểm nhẹ, không đeo kính. Thực sự là cực kì đẹp.

– Kì này thắng chắc rồi. – Jun cũng tấm tắc khen

– Công sức của chị đó nên mấy đứa cũng ráng diễn cho tốt đó. – Jessica nhìn cả bọn

– Bọn em biết rồi. – Rain trả lời thay cả bọn

– Một lát qua phòng chị lấy trang phục ngày mai nha. – Jessica nói rồi đi lên phòng

Sáng hôm sau cả bọn tới trường từ sớm, Yumi và Rain đang tập lại màn diễn đôi. Sau đó cuộc thi được diễn ra, các lớp khác lần lượt lên biểu diễn, vì là lớp cuối nên Yumi và Rain có nhiều thời gian chuẩn bị hơn. Lúc này Kiều Hà chạy lại chỗ Rain:

– Anh Rain à, hôm nay em mặc đồ của nhà thiết kế Jessica Jung đó. – Kiều Hà choàng tay Rain

– Ồ ờ. – Rain đẩy cô ta ra

– Lát anh cổ vũ cho em nha. – Kiều Hà vẫn mặt dày tiến về phía Rain

– Trời ơi tránh ra chỗ khác đi. – Yumi lần này tức giận lên tiếng

- Cô là thứ gì mà tôi phải nghe. – Kiều Hà liếc về phía Yumi
- Là người yêu anh Rain được không? – Yumi tiến lại đứng trước mặt Kiều Hà
- Cô .. – Kiều Hà cứng họng
- Tôi thì sao? – Yumi lần tới
- Cô .. đợi đó. – Kiều Hà nói rồi quay lưng đi

Rain bước tới kéo Yumi lại ghé ngồi:

- Em ghen đáng yêu quá nha. – Rain bẹo má Yumi
- Em không có ghen. – Yumi biểu môi
- Có mà. – Rain cười
- Không có. – Yumi lắc đầu
- Có
- Không
- Có
- Không
- Thế kêu Kiều Hà lại đây nha. – Rain trêu ghẹo
- Anh thử đi, kêu cô ta lại thì một đùng nói chuyện với em đó. – Yumi đổi quay mặt chỗ khác
- Anh giỡn thôi mà, đừng có đổi. – Rain cười kéo Yumi quay sang
- Nè hai người đi chuẩn bị đi sắp thi rồi đó. – Mi tới kêu Yumi và Rain
- Ừ. – Rain trả lời rồi nắm tay Yumi đi chuẩn bị

Khoảng 10' sau, Rain và Yumi bước ra sau cánh gà chờ lượt thi:

- Và sau đây là phần thi của lớp A2. – Tiếng MC vang lên

Yumi căng thẳng bước ra cùng Rain. Yumi bước ra khiến cho cả đám con trai bên dưới hú hét um sùm, bọn con gái thì cực kì ngạc nhiên, không ngờ Yumi xinh tới vậy. Sau khi xong phần thi đầu tiên, Rain đem cây đàn ghita lên sân khấu khiến bọn con gái bên dưới hú hét. Yumi đi lên đứng cạnh Rain. Tiếng ghita của Rain cất lên, Yumi bắt đầu cất tiếng hát. Tất cả đều im lặng lắng nghe. Đến khi bài hát kết thúc thì tiếng vỗ tay tiếng hú hét vang lên. Yumi thở phào nhẹ nhõm

- Sau đây là phần thi nhóm của A2, là phần thi trang phục. – MC đồng dục nói

Lúc này Jun, Ken, Justin, Su, Shi, Mi bước lên, ai cũng cực kì xinh đẹp không thua gì Yumi. Khán giả bên dưới ngạc nhiên đến nỗi cứ trợn tròn mắt lên nhìn tụi nó. Sau khi xong phần thi, tụi nó bước xuống sân khấu chờ kết quả:

- Sau đây là cách thức tính điểm, phần thi nhóm và tài năng sẽ do các bạn bầu chọn còn phần trang phục cặp đôi sẽ do BGK quyết định, và bây giờ bắt đầu bình chọn, thời gian bình chọn là 10'. – MC dứt lời mọi người bên dưới đã bắt đầu viết phiếu bình chọn và bỏ vào thùng phiếu

15' sau, sau khi tổng kết và kiểm phiếu thì kết quả phần thi nhóm Yumi và Rain có kết quả cao nhất, còn phần thi tài năng thì số phiếu bằng với nhóm Kiều Hà:

- Lớp A2 và A3 sẽ tranh giải, nếu như phần thi nhóm A2 được điểm cao thì phần thưởng sẽ thuộc về lớp A2 ngược lại chúng ta sẽ có một phần thi phụ để quyết định lớp chiến thắng. – MC giải thích

BGK bao gồm thầy hiệu trưởng, nhà tài trợ và thầy tổng phụ trách. BGK bắt đầu chấm điểm trang phục của Kiều Linh

Thầy hiệu trưởng: 75đ

Thầy tổng phụ trách: 70đ

Nhà tài trợ: 100đ

Toàn bộ khán giả ngạc nhiên, trang phục của Kiều Hà mà 100đ sao. Trang phục của Kiều Hà chỉ là một chiếc đầm đen dài, không có gì đặc biệt. Sau đó bắt đầu tới phần chấm điểm trang phục của Yumi

Thầy hiệu trưởng: 90đ

Thầy tổng phụ trách: 95đ

Nhà tài trợ: 50đ

Lúc này toàn bộ khán giả tên dưới đều cực kì ngạc nhiên. Trang phục đẹp như vậy mà chỉ cho có 50đ:

– Nè cái ông kia, chấm điểm kiểu gì vậy? Trang phục như vậy mà cho có 50đ hả. – Lốp trưởng lớp A2 lên tiếng

– Đúng đó, chấm kiểu gì vậy? – Nhiều người khác bắt đầu lên tiếng

– Chấm như thế đúng rồi, còn ý kiến cái gì. Trang phục của tôi là thiết kế mới của nhà thiết kế Jessica Jung đó- Kiều Hà lên tiếng

Các nhà báo phía dưới bắt đầu bàn tán :” Thế tin tức nhà thiết kế Jessica Jung sẽ cho ra thiết kế mới trong cuộc thi này là trang phục đó sao, khó tin quá “. Những tiếng xì xầm vang lên:

– Cô chắc đó là của nhà thiết kế Jessica Jung sao? – Một cô gái đeo mặt nạ bước lên.

Mọi ánh mắt đều hướng về phía cô gái đó, trong khi Rain, Su và Shi thì không có gì để ngạc nhiên, vì người đó không ai khác là Mi. Còn Justin, Jun, Ken và Yumi thì hóa đá.

– Đó .. đó là người mẫu Krystal Jung đúng không? – Một nhà báo phía dưới lên tiếng

– Cái mặt nạ đó chỉ có Krystal Jung có thôi, nên hình như đúng rồi. – Một nhà báo đưa máy ảnh lên chụp hình

– Cô .. cô là. – Kiều Hà ngạc nhiên ấp úng

– Cô không biết tôi là ai sao? Thế để tôi giới thiệu cho cô biết. Tôi là Krystal Jung là người mẫu của công ty thiết kế nhà họ Tống, là em gái của Jessica Jung. – Mi cầm micro nhìn xuống mọi người mà nói.

Lần này tất cả mọi người đều ngạc nhiên vì trước đây không hề nghe nói Krystal Jung là em gái của Jessica Jung. Jun, Justin, Ken và Yumi là những người sốc nhất, tụi nó không ngờ Krystal Jung lại là Mi:

– Xin chào mọi người, tôi là Krystal Jung trang phục tôi đang mặc là một trong những mẫu thiết kế mà nhà thiết kế Jessica Jung sẽ đưa ra vào ngày hôm nay. – Mi nhìn xuống mọi người.

– Thế những mẫu thiết kế còn lại thì sao? – Một nhà báo đứng lên đặt câu hỏi

– Những mẫu đó các vị cũng đã nhìn qua rồi đấy. – Mi nhìn vị nhà báo đó

– Đã thấy qua rồi sao. – Mọi người bắt đầu bàn tán

– Mọi người lên đây. – Mi quay xuống bọn nó

Rain, Justin, Jun, Ken, Yumi, Su, Shi lần lượt bước lên sân khấu:

– Cô đừng nói nhảm, cô là Krystal Jung thì sao chứ, dựa vào đâu mà cô nói trang phục các người mặc là của Jessica Jung chứ. – Kiều Hà cãi lại

– Dựa vào tôi có được không? – Jessica Jung bước lên sân khấu

Mọi người ngạc nhiên.

– Thế nào? Cô dựa vào cái gì mà bảo mánh vãi cô đang mặc là thiết kế của tôi. – Jessica bước lại gần Kiều Hà.

Lúc này Kiều Hà cứng họng không thể nào mở miệng ra nói gì được, cũng không dám ngẩng đầu lên nhìn Jessica

– Thừa nhà tài trợ, thiết kế của tôi chỉ có 50đ thôi sao. – Jessica quay xuống phía BGK

– Sửa điểm lại đi. – Khán giả bên dưới lên tiếng

Nhà tài trợ bực bội rồi cũng sửa điểm lại cho bọn nó thành 70đ:

– Miếng vải cô gái kia mặc thì được 100đ còn trang phục tôi thiết kế lại chỉ có 70đ, vậy ý ông là chê thiết kế của tôi không bằng mảnh vải kia sao. – Jessica nhìn nhà tài trợ

Nhà tài trợ bực bội nhưng cũng phải sửa điểm lại cho bọn nó thành 100đ:

– Kết quả chung cuộc lớp A2 là lớp chiến thắng và sẽ được một chuyến đi biển. – MC lên tiếng

– Hoan hô. – Lớp A2 reo lên

Kiều Hà bực tức bước khỏi sân khấu.

Cả bọn kéo nhau về nhà chuẩn bị cho chuyến đi ngày mai

~ End chap ~

Máy bạn nhận xét chap này nha ^^

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Bốn chàng Hoàng tử Và Tứ Đại Mỹ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Thực Hiện Nhiệm Vụ

Sáng hôm sau, cả bọn đến trường từ rất sớm. Vừa bước tới cổng đã thấy Kiều Hà và Kiều Linh và Lyly:

– Anh Ken/anh Rain. – Kiều Hà và Kiều Linh

– Tránh ra liền. – Shi thấy Kiều Linh đi tới liền kéo Ken đi trước

– Thứ mặt dày. – Yumi cũng bực bội mà kéo Rain đi

Kiều Hà và Kiều Linh tức đỏ cả mặt nhưng vẫn không làm gì được. Lyly thì chỉ đi sát với Jun mà không nói gì, Jun khó chịu thì bỗng thấy Su chạt vật với hai cái balô bự tổ chừng. Jun đi tới:

– Cô mang hết cái tủ đồ đi đó hả? – Jun nhìn Su

– Kệ tôi. – Su trả lời rồi vẫn cục cựa cầm cái balô

– Đưa đây. – Jun nói rồi cầm lấy cái balô Su đang cầm

– Ờ .. cảm ơn. – Su hơi đơ một chút rồi cũng nhanh chóng cảm ơn Jun

LyLy đứng sau nhìn thấy tất cả, trong lòng LyLy lại xuất hiện cảm giác ganh ghét. Lên tới xe, Jun đi vào chỗ ngồi trước, Su đi phía sau thì từ đâu một bạn nam xuất hiện trước mặt Su:

– À bạn ngồi với mình được không? – Bạn nam đó nhìn Su

– Cậu là ai vậy? – Su nhìn người trước mặt

– Trời ơi lớp phó lớp mình đó. – Lớp trưởng ngồi ngay đó lên tiếng

– À. – Su gật gù

– Thế cậu ngồi với tôi nhá. – Cậu bạn đó nháy mắt với Su

– Không được. – Jun ngồi phía sau lên tiếng

– Tại sao? – Cậu bạn đó quay xuống nhìn Jun mà thật ra ai có mặt trên xe đều quay sang nhìn Jun

– Không tin hỏi cô ta đi, xem có ngồi cùng cậu không? – Jun cười khẩy

– Thế cậu ngồi cùng tớ nhé. – Cậu bạn đó quay lên Su

– Không. – Su trả lời rồi thản nhiên tìm chỗ ngồi

Mi đi phía sau Su, đi ngang vỗ vai cậu bạn đó ra về an ủi rồi cũng nhanh chóng tìm chỗ ngồi:

– Đây đồ có cô ở đây này. – Jun giơ balô của Su ra

– Đưa đây. – Su đưa tay ra

– Không thích. – Jun đem balô Su để sang ghế trống bên cạnh

– Anh .. – Su tức giận

– Thôi dù gì đồ của mày cũng ở đó rồi, thôi qua đó ngồi đi. – Mi mặt gian nhìn Jun

– Rồi mày ngồi đâu. – Su quay sang Mi

– Kao ngồi hàng sau cũng được mà. – Mi đẩy Su vào chỗ ngồi

– Ủ. – Su gật đầu

Mi sau khi thấy Su vào chỗ cũng đi ra hàng ghế sau:

– Mà Justin, bộ Ái không đi hả? – Ken quay xuống Justin ở hàng ghế sau

– Ủ. – Justin gật đầu

– Sao vậy? – Ken thắc mắc

– Không biết nữa, chỉ nói là không muốn đi thôi. – Justin trả lời

– Ủ. – Ken nói rồi cũng quay lên

Lúc này Kiều Hà, Kiều Linh và LyLy lên xe:

– Ủa tôi nhớ hôm qua lớp mấy cô thua rồi mà, sao hôm nay lên xe vậy. – Shi đứng lên

– Nhà tài trợ là bác tôi nên bọn tôi được đi. – Kiều Linh vênh mặt trả lời lại

– À bởi vậy nên hôm qua mới điểm cao đó hả? – Shi nhìn Kiều Linh

Kiều Linh cứng họng không trả lời tiếp được. Thấy vậy Kiều Hà kéo Kiều Linh đi vào chỗ ngồi đi ngang Shi còn không quên lườm một cái. LyLy đi ngang chỗ Su và Jun ngồi cũng không quên liếc Su một cái.

Xe bắt đầu di chuyển, Su liền đeo tai nghe đi ngủ. Trong xe chìm vào im lặng vì ai cũng ngủ. Được một lúc sau xe tới nơi:

– Đây đây đi, tới nơi rồi. – Jun quay sang kiu Su.

Su mở mắt nhận ra là mình ngủ mà dựa đầu vào vai Jun thì ngồi bật dậy:

– Dậy rồi đó hả? Đi xuống. – Jun đưa một cái balô cho Su rồi cầm balô của mình và cái balô kia đứng lên

Su cầm lấy balô rồi cũng dụi dụi mắt đi xuống:

– Ê kao thấy hình như tên Jun thích con Su. – Mi đi đằng sau nói chuyện với Shi và Yumi

– Sao mày biết. – Yumi hỏi Mi

– Mày không thấy thái độ hả? – Mi chỉ chỉ về phía Jun

– Ờ cũng đúng thiệt. – Shi cũng gật đầu

– Tại bây nhớ lúc nãy tên kia đòi ngồi kế con Su không? Tên Jun khó chịu ra mặt. – Mi nói

- Ủi kao cũng có thấy. -Yumi nhớ lại
- Ghê thật, nãy giờ tên Jun cầm balô cho nó suốt đó. – Shi chỉ chỉ
- Kao cũng mong nếu nãy giờ tụi mình nghĩ là đúng thì nó chấp nhận Jun. – Mi nghiêm túc nói
- Ủi kao cũng mong vậy, chứ cái bóng của Thiên Minh trong tim nó quá lớn. – Shi cũng nghiêm túc nói

Tụi nó vừa đi vừa nói mà không nhận ra LyLy đi phía sau đã nghe được toàn bộ :” Cô là em của anh Rain cũng không có tư cách giành anh Jun với tôi đâu đợi đấy” – LyLy nhủ thầm

Bọn nó đi một lúc thì tới khách sạn:

- Máy tài trợ đó hả Shi? – Mi nhìn Shi
- Đâu có đâu. – Shi ngạc nhiên lắc đầu
- Thế sao lại tới đây. – Su cũng thắc mắc
- Thôi để vô trong xem đã. – Rain đi vào

Vừa vào bên trong khách sạn, những nhân viên thấy Shi đều cúi người chào:

- Lấy mấy phòng đây. – Shi quay sang hỏi tụi nó
- Mày với Ken một phòng, kao với con Su một phòng, anh Rain với Yumi một phòng, hai người còn lại một phòng. Được không? – Mi lên tiếng
- Ủi cũng được. – Rain gật đầu
- Vậy lấy 4 phòng đôi khu vực VIP. – Shi quay sang nói với nhân viên ở quầy tiếp tân, nhân viên tiếp tân gật đầu rồi nhanh chóng đi lấy chìa khóa phòng
- Nghĩ mình là ai mà đòi lấy phòng VIP. – Kiều Linh đứng phía sau lên tiếng
- Có liên quan tới cô không? – Shi quay xuống nhìn Kiều Linh

Lúc này nhân viên tới đưa chìa khóa:

- Gọi người đem hành lý lên phòng cho tôi. – Shi nói rồi để lại hành lý rồi nhanh chóng đi về phía thang máy, cả bọn cũng đi theo. Lập tức có 4 nhân viên khách sạn đi tới đem hành lý tụi nó lên lầu
- Một phòng đơn, 1 phòng đôi khu vực VIP. – Kiều Linh bước tới quầy tiếp tân
- Xin lỗi cô nhưng học sinh của trường Royal hôm nay không được sử dụng phòng VIP. – Cô nhân viên nhìn Kiều Linh
- Thế sao con nhỏ ban nãy được sử dụng phòng VIP. – Kiều Linh tức giận
- Tại cô ấy là chủ khách sạn này. – Cô nhân viên nhẹ nhàng nói
- Cái gì? – Kiều Linh ngạc nhiên
- Trời ơi lạ đi, đi ké lóp người ta mà làm cái gì lâu dữ vậy. – Lóp trưởng đứng phía sau lên tiếng
- Cô muốn chết đó hả? – Kiều Hà quay lại nhìn lóp trưởng
- Sao, là Will thì tôi sợ cô hả? – Lóp trưởng vênh mặt

Mọi người im lặng nhìn lóp trưởng:

- Đừng tưởng nhà cô giàu có rồi thích làm gì thì làm. – LyLy cũng quay xuống
- Ờ tụi vậy đó, nhà tụi giàu vậy đó, thế mấy người có tin là nhà mấy người phá sản liền không? – Lóp trưởng nhếch mép nhìn LyLy

ỒỒ. Mấy người đứng phía sau vỗ tay nhìn lóp trưởng. Lóp trưởng lớp A2 mặc dù học giỏi nhưng gia thế hoàn toàn không bình thường, là con lai Hàn-Việt có bố là chủ tịch hội đồng quản trị hệ thống siêu thị lớn nhất Hàn Quốc, mẹ là nhân viên cấp cao Bộ Ngoại giao. Đối với gia thế đã chi cần vài câu nói có thể khiến gia đình Kiều Hà và Kiều Linh phá sản nên lóp trưởng không hề sợ hai ả. Sau khi nghe lóp trưởng nói thế Kiều Linh, Kiều Hà và LyLy bực tức đánh lấy phòng thường rồi nhanh chóng đi về phía thang máy.

Vừa ra khỏi thang máy, Jun kêu kêu Su:

– Tôi nghe nói trường mình hôm nay không sử dụng phòng VIP được mà. – Jun hỏi Su

– Khách sạn này là của con Shi nên tất nhiên là được sử dụng rồi. – Su quay sang Jun

– Thật sao? – Jun tròn mắt ngạc nhiên

– Ừ. – Su gật đầu rồi đi về phía phòng của mình

Tối hôm đó, lớp trưởng đi lên từng phòng của bọn nó để thông báo xuống ăn tối cùng lớp. Tại phòng của Shi:

– Một lát anh xuống ăn tối trước đi. – Shi quay sang nói với Ken

– Sao vậy? – Ken hơi ngạc nhiên nhìn Shi

– Em có việc một lát sẽ xuống. – Shi vừa nói vừa kéo Ken đứng lên

– Em xuống sớm đó không thì hết đồ ăn đó. – Ken cười rồi cũng đi ra cửa

– Em biết rồi anh xuống mau đi. – Shi đẩy Ken ra khỏi phòng rồi đóng cửa lại

Shi nhanh chóng thay một bộ đồ bó màu đen dài rồi chạy sang phòng Su:

– Mày nói với Ken thế nào? – Su hỏi

Trong phòng lúc này Mi và Yumi cũng đã thay đồ:

– Kao bảo là có việc một lát sẽ xuống. – Shi nhận bao tay từ Mi rồi nhanh chóng đeo vào

– Đồ của mày kao để trong hộp đó lại đó lấy đi. – Su chỉ tay về phía chiếc rương trên bàn

Shi tiếng tới mở ra, bên trong là dao bấm. Shi nhanh chóng lấy hai con dao bấm màu đen rồi nhét vào túi:

– Yumi mày xài cái gì thế? – Shi quay sang Yumi

– Súng. – Yumi lấy khẩu súng trên thắt lưng cho Shi xem

– Hai đứa bây vẫn như cũ hả? – Shi quay sang Su và Mi

– Ừ. – Mi gật đầu

– Tụi bây đeo vào đi. – Su đưa cho ba đứa kia một chiếc bông tai nhỏ

– Gì đây? – Mi cầm chiếc bông tai hỏi

– Thiết bị truyền tin đó. Vĩnh Kiệt lần này sẽ giúp chúng ta quan sát xung quanh rồi truyền tới cho chúng ta thông qua cái này. – Su vừa giải thích vừa đeo bông tai vào.

Ba người còn lại cũng nhanh chóng leo vào rồi vòng sang hướng cửa sổ mà treo xuống. Vừa xuống tới đã có hai một chiếc mô tô và một ô tô đợi sẵn:

– Mày với Shi đi xe mô tô, Yumi sang đây đi với kao. – Su vừa nói vừa đưa cho mỗi người một cái mặt nạ

– À từ bây giờ không kêu tên bình thường, Yumi sẽ là Vampire. – Su nói rồi nhanh chóng lên xe.

Mi và Shi cũng lên mô tô phóng đi trước. Mi và Shi vừa tới cảng để đón thuyền thì đã thấy sẵn một nhóm băng nhóm con trai đầu trọc đứng đó:

– Cuối cùng bọn bây cũng tới. – Một tên đầu trọc đang ngồi đứng dậy

– Kao không muốn đánh nhau, bọn bây mau rút đi. – Mi cất giọng

– Kao hôm nay đến đây là để tìm con Angela chứ không tìm con nhãi như mày. – Tên đó hất hàm nhìn Mi

– Tìm kao? Mày có tư cách đó sao? – Shi đứng phía sau lên tiếng

”Khoan động tay động chân đã Angela, đợi hai người kia tới đi. Bây giờ mà động tay động chân là bọn xung quanh sẽ nhảy ra đó ” – Tiếng của Vĩnh Kiệt truyền từ bông tai Mi và Shi đang đeo

– Lần trước mày để lại cho kao một vết sẹo thì lần này mày phải trả. – Tên đó nhìn Shi

– Kao nghĩ lần này mày không còn cả cái mạng để lần sau đòi đấy. – Shi cười khinh nhìn tên đó. Đúng lúc này Su và Yumi tới.

– Mày dám ... – Tên đó tức giận nhìn Shi

– Thế mày nghĩ lý do tại sao là Evil là gì? – Shi bước tới trước mặt tên đó

”Phập” con dao trong tay Shi đâm thẳng vào bụng tên đó:

– Phản ứng quá chậm – Shi rút con dao ra lắc đầu

Đám phía sau thấy vậy thì có phần hoảng loạn. Những đứa núp trong những bụi cây gần đó cũng đi ra:

– Lên hết đi. – Shi nhếch mép

Bọn nó bắt đầu lao tới, bên phía Evil cũng đánh trả. Sau một hồi, thì bọn ban nãy cũng gục hết toàn bộ. Lúc này tàu chở vũ khí cũng cập bến. Bọn nó cũng thấm mệt:

– Angela mày với Vampire chuyển hàng về kho, sao đã mở cửa rồi. Còn Elly mày phụ tại nó chuyển hàng lên xe rồi lấy hai thùng xăng trên xe qua đây. – Su trầm mặc lên tiếng

– Đem xăng qua đây làm gì? – Yumi thắc mắc

– Đốt sạch mọi thứ ở đây, chứ không sáng mai bọn cóm lại làm rùm beng. – Mi giải thích

Nói xong bọn nó bắt đầu chuyển vũ khí xuống xe:

– Tại bây giờ cẩn thận đó. – Sau khi chuyển vũ khí xong thì Su nhắc nhở

– Sao biết rồi. – Shi nói rồi đóng cửa xe

Shi lái xe đi khỏi cảng. Đi được một nửa đoạn thì trước mặt có cảnh sát kiểm tra xe:

– Chết tiệt, bây giờ làm sao Vĩnh Kiệt? – Shi nhăn mặt

”Phía trước có một hẻm nhỏ bên tay trái, quẹo vào đó rồi nhấn ga chạy thật nhanh” – Tiếng Vĩnh Kiệt truyền tới

Shi nhanh chóng quẹo vào con hẻm Vĩnh Kiệt chỉ. Vừa quẹo vào đã thấy một đám người ở đó, Shi nhấn ga chạy thật nhanh bọn đó liền đuổi theo:

– Bọn khốn nạn nào nữa đây? – Shi bực bội

”Bọn Black Dragon đó, bọn nó muốn cướp hàng” – Tiếng Vĩnh Kiệt truyền tới qua chiếc bông tai

– Mẹ kiếp, bọn nó sắp đuổi kịp rồi. – Shi quay đầu lại xem

”Cứ chạy ra khỏi đường này đi, tôi sẽ ra cản đường bọn chúng, bây giờ ngắt kết nối” – Vĩnh Kiệt vừa nói xong thì tiếng tút .. tút vang lên

– Yumi thắt dây an toàn đi. – Shi quay sang Yumi

Yumi nghe vậy liền nhanh chóng thắt dây an toàn. Shi nhanh chóng nhấn ga hết cỡ. Chạy được một đoạn Shi quay lại đã không thấy bọn ban nãy. Về tới kho Shi và Yumi nhanh chóng chuyển vũ khí vào kho rồi nhanh chóng lên xe quay về khách sạn. Shi và Yumi về tới liền nhanh chóng lên ra cổng sau vào khách sạn, nhanh chóng thay đồ, thay đồ xong thì đã thấy Su và Mi cũng đã thay đồ xong. Cả bốn người nhanh chóng đi xuống phòng ăn.

~ End chap ~

Au không biết diễn tả cảnh đánh nhau sao hết á T.T nên viết hơi ngắn mấy bạn thông cảm nha. Mấy bạn nhớ vote cho au với cmt nha au cảm ơn :* <3

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mi Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Tổ Tình

Bọn nó vừa xuống dưới nhà ăn thì đã thấy Kiều Hà, Kiều Linh cứ bám lấy Rain và Ken, còn LyLy thì cứ đi theo Jun:

– Em đi đâu này giờ vậy? – Rain thấy Yumi thì nhanh chóng đi lại phía Yumi

– Em có chút việc riêng. – Yumi cười

Shi từ xa thấy Kiều Linh bám theo Ken thì lên tiếng:

– Thứ mặt dày. – Shi cười khinh nhìn Kiều Linh

– Cô nói ai mặt dày. – Kiều Linh tức giận quay sang nhìn Shi

– Tôi nói cô đó. – Shi nhìn thẳng vào mặt Kiều Linh

– Cô dám.. -Kiều Linh đưa tay tính đánh Shi

– Nè. – Lớp trưởng không biết từ đâu bước tới nhanh chóng giữ tay Kiều Linh lại

– Đã đi kè rồi mà còn kìm chuyện với người lớp tôi hả? – Lớp trưởng khoanh tay đứng nhìn Kiều Linh

– Cô quá đáng lắm rồi đó. – Kiều Linh tức giận

– Quá đáng thì sao tính làm gì tôi. – Lớp trưởng vẫn bình tĩnh

– Đủ rồi, đi thôi. – Kiều Hà kéo Kiều Linh đi

– Lớp trưởng giỏi quá nha. – Shi quay sang cười với lớp trưởng

– Đối với thể loại đó thì phải như vậy, mà sao khách sạn này của cậu lại không nói cho lớp biết. – Lớp trưởng quay sang Shi

– Chưa kịp nói mà. – Shi cười

– Lớp trưởng nè tôi mượn cậu ấy một chút nhé. – Ken nói rồi kéo Shi đi

Trong khi đó, Su không vào trong mà lẳng lặng đi ra bờ biển ngồi, vì trời đã tối nên có ít người đi dạo nên không ai chú ý:

– Đây sao lại ra đây ngồi? – Jun không biết từ đâu xuất hiện đi sang ngồi cạnh Su

– À không có gì. – Su nói nhưng vẫn không nhìn Jun

– Có chuyện buồn sao? – Jun thắc mắc

– Một chút. – Su nói xong thì cả hai im lặng không ai nói gì

Bỗng nhiên Su có cảm giác có thứ gì đó đè lên vai, thì ra là áo khoác của Jun:

– Không cần đâu, anh sẽ lạnh đó. – Su lấy áo trả lại cho Jun

– Mặc đi. – Jun lại khoác áo lên vai Su

– Không cần thật mà. – Su lại lấy áo ra

– Tôi bảo mặc đi. – Jun giằng giộng rồi lấy áo khoác lại cho Su

Su nhìn Jun:

– Làm gì lo cho tôi dữ vậy? – Su chột lên tiếng

– Không biết. – Jun khẽ cười

– Thích tôi hay gì? – Su trêu

– Ừ hình như vậy. – Jun quay sang nhìn Su

Su hơi đơ người nhìn Jun

- Tôi nói thật. – Jun bỗng nghiêm túc
- Lúc này tôi đùa thôi .. haha .. nên không cần đùa tới như vậy đâu. – Su cười gượng
- Nhìn mặt tôi có giống đang đùa không ? – Jun nghiêm mặt nhìn Su
- Tôi .. – Su ấp úng
- Trả lời tôi được không? – Jun cười mỉm
- Trả .. trả lời gì? – Su nhìn Jun
- Có thích tôi không ? – Jun nhìn thẳng vào mắt Su
- Tôi . – Su né tránh ánh nhìn của Jun

Thật ra, Su trong lòng không muốn nói Có, từ Không cũng không nói được.

- Thôi không cần trả lời nữa, tôi vào trong trước đây. – Jun cười xoa đầu Su rồi đi vào trong

Su ngồi đó nhìn theo bóng Jun đi vào trong. Trong lòng Su có một sự đắn đo rất lớn. Su biết Thiên Minh là quá khứ nhưng tình cảm đó lại không thể quên được, tình yêu đầu quá lớn đối với Su. Su không phải là không thích Jun nhưng để trả lời có cho câu hỏi ban nãy thì Su không làm được:

- Này sao không vào trong. – Su đang suy nghĩ thì không biết từ đâu Mi bước tới vỗ vai Su
- Tao ngồi đây hóng gió mà chút, mà tao có chuyện muốn hỏi mày. – Su cười
- Chuyện gì? – Mi ngồi xuống
- Quá khứ và hiện tại thứ nào đáng quý hơn?
- Ừm .. quá khứ đáng quý hơn. – Mi hơi ngạc nhiên nhưng cũng nhanh chóng trả lời
- Vì có quá khứ mới có hiện tại, mà nếu chọn giữa hai cái thì nên chọn hiện tại. – Mi nói tiếp
- Tại sao? – Su quay sang nhìn Mi
- Có hiện tại thì sẽ có tương lai, còn đã gọi là quá khứ thì nó chỉ là một việc đã trải qua rồi không nên luyến tiếc nữa. – Mi nhẹ nhàng giải thích
- Ừm nếu như Thiên Minh là quá khứ .. – Nói tới đây Su đột nhiên im lặng
- Còn Jun là hiện tại đúng không? – Mi nói tiếp câu nói của Su

Su gạt đầu

- Tao biết mày yêu anh Minh rất nhiều, nhưng anh Minh đã là quá khứ rồi. Mày nên sống với hiện tại đi, tên Jun đó là hiện tại cũng có thể là tương lai mà. – Mi nghiêm túc
- Ừ. – Su trầm ngâm
- Thôi đi vô trong đi, tao lạnh quá rồi. Mà áo ai đây?- Mi đứng lên
- Áo tên Jun đó. – Su cũng đứng lên
- Ghê nha. – Mi cười rồi cả hai nhanh chóng đi vào trong

Vừa vào trong Su và Mi đã thấy mọi người đứng tập trung trong sảnh khách sạn:

- Sao đứng đây vậy? – Su lên tiếng
- Đợi hai đứa bây đó. – Shi lên tiếng trả lời
- Đợi tụi tao chi? – Mi ngạc nhiên
- Sang phòng anh Rain xem phim mà không? – Yumi cười

- Không .. không .. không? – Su lắc đầu liên tục
- Sao vậy? Sợ hả? – Yumi trêu
- Ai nói tao sợ .. tao .. tao không có sợ chỉ là không thích thôi. – Su biện minh
- Haha thế Mi mày đi không? – Yumi quay sang Mi
- Đi. – Mi trả lời cụt ngắn
- Thế mày về phòng ngủ một mình đi, coi chừng có ai nằm kế bên đó nha. – Shi lên tiếng trêu Su
- Mày .. tao đi. – Su nói dứt khoát
- Ồ thế đang coi chừng có khóc đó nha. – Yumi lại bắt đầu trêu
- Tụi bây hùa nhau ăn hiếp tao nha. – Su đổi

Thái độ của Su khiến cả bọn phá lên cười:

- Thôi đi lẹ đi. – Rain nắm tay Yumi đi trước

Vào tới phòng Rain:

- Coi phim gì? – Justin nhìn Rain
- Phim này đi. – Rain quăng một cái đĩa phim về phía Justin
- Ma trên biển, tên gì nghe nhảm thế? – Justin cầm cái đĩa phim trên tay
- Tao nghe nói hay lắm đó. – Ken lên tiếng
- Coi đi rồi biết. – Jun nói rồi ngồi xuống đất

Cả bọn lần lượt ngồi xuống. Thứ tự ngồi là Ken-Shi, Rain-Yumi, Jun-Su, Justin-Mi. Su dùng cái chăn quăn che nửa mặt:

- Đây làm gì thế? Sợ hả? – Jun cười trêu Su
- Không có là tui .. tui lạnh thôi. – Su giải thích

Phim bắt đầu chiếu. Đến đoạn con ma đi từ dưới biển lên thì:

- Đây. – Jun khều khều vai Su
- Aaaa cái gì vậy? Anh đừng có khều như vậy mà. – Su nhăn mặt
- Sợ tới mức đó hả? – Jun thì thầm
- Chứ sao không? – Su quay mặt đi phụng phịu
- Tòì thấy mấy người kia có sợ đâu? – Jun chỉ sang phía Yumi và Shi
- Anh nhìn cho kĩ đi, mấy người đó lo tình thương mến thương như vậy thì sợ cái nỗi gì? – Su chỉ chỉ sang phía bên đó

Tình trạng phía bên đó là Yumi dựa đầu vào vai Rain, Rain thì vòng tay sang đặt trên eo Yumi. Còn về phía Ken và Shi thì Shi ngồi phía trước Ken ngả người dựa về phía sau Ken (À: Tình quá T.T)

- Mi cũng có sợ đâu? – Jun nhìn rồi quay sang Su
- Anh nhìn cho kĩ đi, nó là đang ngủ đó. – Su chỉ chỉ sang phía Mi

Jun quay mặt sang nhìn thì thấy Mi đeo headphone mắt nhắm đầu hơi nghiêng về phía Justin:

- Hai người ồn ào quá đó nha. – Justin quay sang
- Mi ngủ rồi hả? – Jun hỏi Justin

– Ủngừ từ lúc vừa mới ngồi xuống rồi. – Justin nhìn sang Mi rồi trả lời Jun

– Nó hơi mệt thì phải. – Su cũng quay sang

– Hình như vậy, ngủ say lắm. – Justin gật đầu

Su vừa quay lên nhìn vào màn hình tivi thì khuôn mặt con ma đưa trước màn hình:

– Ôi mẹ ơi. – Su kéo chăn lên che kín mặt

– Haha sợ vậy hả? – Jun cười

– Mặc kệ tôi. – Su dỗi

– Xích lại đây. – Giọng của Jun bỗng nhiên nghiêm túc

Jun kéo Su ngồi xích lại gần rồi choàng tay qua vai Su:

– Như vậy hết sợ này. – Jun cười

Su cứng đờ người, trong lòng một phần cứ muốn ngồi như thế này mãi, một phần lại muốn đẩy ra (À: Đây gọi là đã nghiện còn ngại :v). Mọi người vẫn cứ im lặng xem phim. Đến khi hết phim:

– Hết phim rồi giải tán về ngủ đi. – Rain đứng lên

Mi nghe tiếng liền mở mắt ra thì thấy đang dựa lên vai Justin:

– Tôi xin lỗi. – Mi gỡ headphone ra đứng lên

Mọi người đều đứng lên đi về phòng. Đến nửa đêm, Su vẫn không ngủ được thế là quyết định ra ngoài đi dạo. Vừa mở cửa phòng Su đã thấy Jun:

– Chưa ngủ hả? – Jun lên tiếng hỏi Su

– Ủ. – Su gật đầu

– Đi dạo với tôi không? – Jun hỏi

– Ủ. – Su gật đầu rồi nhanh chóng đi theo Jun

Cả hai người đi ra biển không ai nói gì chỉ im lặng đi song song cạnh nhau:

– Đừng nghĩ tới chuyện lúc chiều tôi nói nữa nhé. – Jun lên tiếng phá tan sự im lặng

– Hả .. ồ. – Su âm ừ

Cả hai lại tiếp tục im lặng, Su đi chậm lại đi phía sau Jun:

– J .. Jun. – Su ấp úng

– Chuyện gì vậy? – Jun quay lại

– Lại .. lại đây. – Su nhắm mắt, dùng tay bịt hai tai lại

– Sao vậy? – Jun đi lại trước mặt Su

– Bên đó có tiếng gì kia. – Khi biết Jun đã đứng trước mặt Su mở mắt ra chỉ chỉ về phía bụi cây gần đó

Jun quay sang nhìn về phía bụi cây rồi quay lại nhìn mặt Su thì phụt cười:

– Anh cười cái gì chứ? – Su thấy Jun cười thì lên tiếng

– Không có gì, tiếng gió thổi thổi, vào trong ngủ thôi, tôi mệt rồi. – Jun nói rồi quay lưng đi vào trong

– Đây đừng có đi trước, đợi tôi nữa. – Su nhanh chóng chạy theo bám vào cánh tay Jun

– Nhớ phim lúc nãy không? Có con ma đi từ dưới biển lên đó. – Jun nói càng ngày càng nhỏ

– Aaa đừng có nói nữa. – Su nhắm mắt bám chặt vào tay Jun

- Hahahaha. – Jun cười lớn
- Đừng có cười nữa. – Su dỗi
- Này nếu cô cứ bám vào tôi như vậy thì đi càng ngày càng chậm đó. – Jun nhìn Su
- Chứ làm sao? – Su ngược mặt lên nhìn lại Jun

Jun bỗng buông tay Su rồi ngồi xồm xuống:

- Lên tôi công vào trong. – Jun kéo Su ra phía sau
- Không ... không được. – Su lắc đầu
- Thế cô ở đây luôn đi nha, tôi vào trong. – Jun đứng lên định đi thì Su kéo lại
- Anh ngồi xuống đi. – Su ngậm ngùi chấp nhận

Jun ngồi xồm xuống:

- Nhanh lên. – Jun cười mỉm

Su nhanh chóng lên lưng Jun:

- Này tôi nặng không? – Đi được một đoạn Su lên tiếng hỏi
- Nặng, cứ như đang cõng con heo vậy. – Jun trêu
- Ya anh. – Su đấm vào tay Jun
- Hahahaha. – Jun cười

Hai người vừa đi vừa giỡn, Jun cõng Su tới tận cửa phòng:

- Vào ngủ đi, ngủ ngon. – Jun cười mỉm xoa đầu Su
- Ừ anh ngủ ngon. – Su cũng cười

Cả hai vào phòng nhưng hai người đều không ngờ từ lúc Jun cõng Su tới phòng cho tới khi hai người vào phòng đều bị hai người khác thấy. Hai người đó nở một nụ cười gian manh rồi nhanh chóng đi vào phòng.

~ End Chap ~

Mình ra chap hơi trễ mấy bạn thông cảm nha TvT. Chap sau sẽ gây cán lăm đó nha =))))

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mĩ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Bị Thương

Sáng hôm sau cả bọn tập trung tại sảnh của khách sạn:

- Đi ăn sáng rồi đi đâu chơi đi. – Shi nêu ý kiến
- Tắm biển đi. – Yumi cũng hào hứng

- Duyệt, tắm biển đi. – Mi cũng đồng ý
- Thế giờ đi ăn rồi tắm biển sau. – Rain gật đầu
- Em đi nữa. – Kiều Linh từ đâu chạy tới lên tiếng
- Mơ đi nha. – Shi nhìn Kiều Linh khinh bỉ
- Thôi Shi, còn mấy cô muốn đi đâu không liên quan tới bọn này. – Rain quay sang nhìn Kiều Linh
- Nhưng mà bọn em muốn đi cùng anh. – Kiều Hà lúc này cũng lên tiếng
- Sao mặt dày thế hả trời? – Yumi bực bội
- Cái mặt trét cả kí phần lên nên dày như mặt đường vậy đó. – Shi lên tiếng

Kiều Linh trừng mắt nhìn Shi:

- Nhìn cái gì? Có tin tôi móc mắt cô ra không hả? – Shi nhìn Kiều Linh lớn tiếng nói
- Cô dám.. đừng tưởng em anh Rain thì tôi không làm gì cô? – Kiều Linh tức giận mặt đỏ hết cả lên
- Thế làm gì tôi? Thách cô đó. – Shi gân cổ lên cãi lại
- Thôi được rồi, đi ăn. Tao đói rồi. – Mi lên tiếng rồi quay lưng đi

Cả bọn thấy vậy cũng đi theo, Shi cũng không cãi với Kiều Linh nữa:

- Chị, cái con nhỏ đó quá đáng quá rồi. – Kiều Linh bực tức quay sang nói với Kiều Hà
- Em cứ bình tĩnh đi. – Kiều Hà trấn an Kiều Linh
- Mà LyLy nè chị thấy con Su em anh Rain với anh Jun hình như có gì đó đó, em coi chừng đó. – Kiều Hà quay sang LyLy
- Em biết rồi. – LyLy gật đầu

Cả bọn ăn uống xong thì ra bãi biển:

- Mà khoan đã, cái thời tiết này mà xuống biển chắc có nước thành cá đông quá. – Vừa đi tới gần nước biển Mi đã nhăn mặt
- Ừ lạnh thiệt đó. – Shi chạm một chân xuống nước biển
- Thôi ngồi trên bờ thôi, tao không xuống đâu lạnh chết. – Su ngồi xuống bãi cát
- Mà đứng đây cũng lạnh quá trời. – Yumi rùng mình
- Lạnh lắm hả? – Rain quay sang hỏi Yumi

Yumi gật đầu:

- Thôi đi vào trong đi, đứng đây cũng lạnh mà. – Rain lên tiếng

Su gật đầu rồi nhanh chóng đi vào trong. Cả bọn vừa vào tới khách sạn thì gặp lớp trưởng:

- Thầy cô bảo lớp mình tối nay tập trung ở bãi biển đó nha, các cậu nhớ tới đúng giờ đó. – Lớp trưởng nhìn bọn nó
- Tập trung ở biển để tắm biển hả? – Shi ngạc nhiên
- Không có, chỉ bảo chơi trò chơi gì đấy. – Lớp trưởng xoa tay
- Ừ biết rồi, tối tui này sẽ xuống. – Rain trả lời

Lớp trưởng cũng gật đầu rồi quay đi.

Tối hôm đó, bọn nó tập trung xuống bãi biển như lời lớp trưởng dặn:

- Bây giờ sẽ chơi trò giải mật thư, sau khi phân đội các em sẽ vào rừng tìm mật thư. – Thầy phụ trách cầm loa nói

- Không chơi được không thầy. – Jun gờ tay ý kiến
- Không được tất cả phải chơi. Bây giờ các em tự tìm đội của mình đi, mỗi đội hai người.
- Haiz. – Mi thở dài mệt mỏi
- Mà tính đi với ai? – Su bước tới hỏi Mi
- Không biết, tao tính trốn không chơi. – Mi cười
- Này hai đứa kia lại đây. – Shi đứng từ xa gọi Su với Mi
- Chuyện gì? – Mi hỏi
- Lại đây. – Shi hỏi

Mi với Su nhanh chóng đi lại chỗ Shi:

- Giờ chia đội. – Rain lên tiếng
- Ờii, chia cái gì, mọi người có couple thì đi chung với nhau đi. – Su phản bác
- Thế mày đi với Jun đúng không? – Shi lên tiếng trêu
- Liên quan đâu. – Su chối
- Chứ hôm qua ai cổng mày về tới tận cửa phòng thế. – Shi cười gian
- Cái gì, thiệt hả? – Yumi ngạc nhiên hết nhìn Shi rồi nhìn sang Su
- Đúng rồi chứ còn gì nữa. – Ken cũng góp phần
- Sao hai người biết? – Mi cũng ngạc nhiên không kém
- Chà là hôm qua tối đó đi ra ngoài mua đồ ăn. Vừa về thì thấy có hai người tình thương mến thương đi về, nên theo rình. – Shi cười gian
- Sao mày im re thế? – Ken quay sang Jun
- Thế mày muốn tao nói gì? – Jun hỏi ngược lại Ken
- Cũng phải thừa nhận chứ. – Justin cũng góp lời trêu

Su âm ức không nói được tiếng nào:

- Thôi thế Su đi với Jun, còn Mi.. – Rain ngập ngừng nhìn Mi
- Không cần quan tâm tới em, em không chơi đâu. – Mi vẫn giữ vẻ lạnh lùng nói
- Sao được, lỡ thầy phát hiện rồi sao? – Justin hỏi
- Thì thôi, cùng lắm là bị mắng. – Mi vẫn lạnh lùng
- Không được. – Rain cũng lên tiếng
- Cô đi với tôi. – Justin nhìn Mi
- Rồi quyết định vậy đi. – Ken nói rồi nắm tay Shi đi trước

Cả bọn được phân chia thành từng đợt đi vào rừng, mỗi đội đều được phát một cây đèn pin để sử dụng:

- Một lát anh đi từ từ thôi. – Su thấy chuẩn bị tới lượt của mình thì quay sang nói với Jun
- Được rồi, một lát sẽ đi chậm đội cô. – Jun gật đầu

Cuối cùng cũng tới lượt của Jun và Su. Vừa bắt đầu Su đã nắm chặt tay Jun đi vào rừng:

- Su à coi chừng ma nó bắt mày đó. – Shi đứng bên ngoài hét lên

– Nó mà bắt tao thì tao cũng quay lại bắt mày theo tao. – Su quay lại

Jun phì cười vì thái độ của Su:

– Thôi đi lẹ lên. – Jun hổi

– Từ từ. – Su nhăn nhó

– Cô không muốn ra khỏi đây sớm đúng không? – Jun trêu

– Ai nói chứ. – Su vẫn bám chặt Jun mà nói. Khi đang đi được nửa đoạn đường thì Jun lên tiếng:

– Đứng lên khoan đi nữa.

– Sao vậy? – Su cảm nhận được có gì đó kì lạ

– Hình như có người đang theo dõi. – Jun kéo Su đứng sát lại

– Ai chứ? – Su hơi thắc mắc

– Không biết nữa? – Jun siết chặt tay Su

– Là ai đó? Ra mặt đi. – Jun hét lên

Trong bụi cây bắt đầu có tiếng động:

– Là .. là ai thế? – Su lên tiếng

Từ trong bụi cây có một tên mặc đồ đen cầm dao xông ra, Jun nhanh chóng kéo Su né qua một bên. Từ những bụi cây khác những tên mặc đồ đen khác cũng bắt đầu xông ra. Jun chập vật vừa đánh nhau vừa bảo vệ cho Su, Su cũng chập vật không kém vì đường đường là chị hai của Evil mà bây giờ chỉ có để người khác bảo vệ mà không đánh đấm được gì. Vì không chú ý nên có một tên mặc đồ đen cầm dao lên ra phía sau Su:

– Su cẩn thận phía sau. – Jun thấy được nên hét lên

Su vừa quay lại thì vừa đúng lúc hấn ta đâm tới:

– Su. – Jun nhanh chóng chạy lại

Su ngã xuống vừa đúng lúc Jun chạy tới, những tên mặc đồ đen khác thấy vậy thì định xông vào:

– Jun à. – Tiếng Rain vang lên

– Su ơi. Mày đâu rồi. – Tiếng Shi cũng từ xa vang tới

Những tên mặc đồ đen thấy vậy liền chạy mất:

– Có chuyện gì vậy? – Rain hoảng hốt chạy tới đỡ Su lên

– Sao tụi mày ở đây? – Jun ngạc nhiên khi Rain cùng những người còn lại xuất hiện ở đây

– Tao thấy tụi mày đi lâu quá nên đi tìm. Mà chuyện gì xảy ra vậy? – Rain hơi hoảng

– Đưa con Su ra khỏi đây trước đi rồi tính. – Mi bình tĩnh nói

Jun nhanh chóng bế Su đi khỏi khu rừng. Vừa ra khỏi rừng mọi người đều bu lấy xem có chuyện gì:

– Justin gọi xe cấp cứu. – Jun quay sang Justin

– Ờ. – Justin nhanh chóng lấy điện thoại ra

Chỉ 10' sau xe cấp cứu tới nơi, Jun đỡ Su lên xe rồi cùng đi chuyển tới bệnh viện. Trong khi những người còn lại phải tìm xe riêng để tới bệnh viện. Trên xe, lúc này Jun cực kì lo lắng:

– Này mở mắt ra nhìn tôi này, đừng có nhắm mắt lại. – Jun nắm tay Su lo lắng

– Tôi ... không sao. – Su thều thào trả lời

Cuối cùng cũng tới bệnh viện, Su nhanh chóng được đưa vào phòng cấp cứu. Đúng lúc này những người kia cũng tới:

- Sao rồi? – Rain lo lắng chạy tới
- Không biết nữa, đang trong phòng cấp cứu. – Jun cũng lo lắng không kém Rain
- Mọi người đừng lo lắng quá. – Mi bình tĩnh lên tiếng

Đúng lúc này phòng cấp cứu mở cửa:

- Bác sĩ sao rồi? – Jun nhanh chóng nín vị bác sĩ vừa đi ra
- Hiện tại đang mất rất nhiều máu, cần phải truyền máu gấp. Ở đây ai là người nhà của bệnh nhân.
- Tôi. – Rain đứng lên
- Anh đi theo tôi để truyền máu cho bệnh nhân. – Bác sĩ nhanh chóng bước đi, Rain cũng nhanh chân đi theo

Chỉ 15' sau, Rain quay lại trên tay có dán một miếng băng gạc:

- Sao rồi anh? – Yumi lên tiếng hỏi
- Ổn rồi, không sao đâu. – Rain xoa đầu an ủi Yumi
- Mà bọn nào làm chuyện này thế? – Ken nhìn Jun lên tiếng hỏi
- Hình như là Black Dragon. – Jun vò đầu bứt tóc

Yumi và Shi hơi giật mình:

- Lại là bọn nó. – Justin đâm vào tường
- Cho người điều tra đi. – Jun lạnh lùng lên tiếng
- Ừ. – Ken gạt đầu rồi lấy điện thoại ra nhắn tin cho ai đó

Đúng lúc này cửa phòng cấp cứu lại mở ra:

- Bệnh nhân đã ổn, bây giờ sẽ được chuyển vào phòng hồi sức. – Bác sĩ đi ra lên tiếng
- Cảm ơn bác sĩ. – Cả bọn cúi đầu rồi đi về phía phòng hồi sức

Vào trong phòng, lúc này Su vẫn chưa tỉnh:

- Có tin rồi này. – Ken cầm điện thoại nhìn mọi người
- Sao? – Jun quay sang hỏi Ken
- Là bọn Black Dragon, nghe nói lần này không phải nhắm vào bọn mình. Mà là đi cướp hàng hình như là của Evil sau đó vô tình gặp bọn mình nên bọn nó chuyển hướng. – Ken chậm rãi đọc tin nhắn từ chiếc điện thoại

Shi, Mi, Yum hơi giật mình nhưng vẫn cố gắng giữ bình tĩnh:

- Cướp hàng của Evil thật hả? – Justin hơi ngạc nhiên
- Ừ hình như là vũ khí, tối ngày hôm qua thì phải. – Ken gạt đầu
- Con mẹ nó. – Rain bực bội
- Thôi, cũng tối rồi bọn mình nên quay về. – Justin lên tiếng
- Lỡ bọn chúng mò tới đây rồi sao? – Rain quay sang Justin
- Cừ một người ở lại. – Ken nêu ý kiến
- Tao ở lại. – Rain/Jun đồng thanh
- Tao biết mày lo cho em gái mày, nhưng mà còn Yumi nên để thằng Jun ở lại đi. – Justin nhìn Rain

– Được rồi. – Rain cũng gật đầu

– Vậy đi về. – Ken đứng lên nắm tay Shi đi ra khỏi cửa

Cả bọn cũng nhanh chóng đi về chỉ còn mình Jun ở lại.

~ End Chap ~

Sau đây là đôi lời au muốn nói với các bạn:

1. Chap này hơi ngắn phải không T.T au biết mà nên mấy bạn thông cảm nha
2. Fic này là fic đầu tay của au nên mấy bạn đừng có đem đi đâu mà không xin phép au được không? Mấy bạn muốn edit hay up ở đâu thì mấy bạn inb au đi, au rep hết mà, mà mấy bạn có up thì cũng đừng có làm như đây là fic của mấy bạn viết chứ. Mấy bạn cũng phải ghi tên authorùm au.
3. Bạn gì mà có up fic của au có đọc được mấy dòng này làm ơn sửa truyện của bạn lại được không? Fic này của au không biết khi nào nó full, tại au viết một chap rồi mới nghĩ tới tình tiết của chap khác mà T.T. Bạn ít nhất cũng phải ghi tên authorùm nha T.T

Bạn đang đọc truyện *Bốn chàng Hoàng tử Và Tứ Đại Mỹ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Chấp Nhận

Jun nhìn Su nằm trên giường mà không khỏi chua xót trong lòng. Lúc này Su đột nhiên mở mắt ra:

– Tỉnh rồi hả? Còn đau không? – Jun lo lắng lại gần hỏi

– Bớt đau rồi. – Su trả lời có vẻ còn hơi mệt

– Ừ nằm đó đi, uống nước không? Tôi lấy nước cho uống. – Jun nhìn Su

– Ừ. – Su khẽ gật đầu

Jun lấy ly rót cho Su một chút nước ấm

– Nè, ngồi dậy được không? – Jun cầm ly nước quay sang hỏi Su

Vì vết thương còn hơi đau nên Su khó khăn ngồi dậy. Jun thấy vậy liền đặt cốc nước lên bàn rồi nhanh chóng giúp Su ngồi dậy. Su ngồi dậy xong thì Jun đưa ly nước tới:

– Uống đi.

– Mà mọi người đâu hết rồi sao chỉ còn có mình anh ở đây? – Su uống nước xong nhìn quanh rồi hỏi Jun

– Về khách sạn nghỉ ngơi hết rồi, còn tôi ở lại thôi.

– Ồ mà đám người bạn này là ai thế? – Su đưa ly nước cho Jun

– Là bọn Black Dragon. – Jun vừa dẹp ly nước vừa trả lời

Cả căn phòng rơi vào im lặng:

– Mệt thì ngủ trước đi. – Jun lên tiếng phá vỡ sự im lặng

– Thế anh ngủ ở đâu? – Su thắc mắc

– Ừ không biết nữa, ngủ đi, đừng lo cho tôi. – Jun cười xoa đầu Su

– Nhưng mà .. – Su ngập ngừng

- Không sao đâu, ra hành lang ngủ cũng được. Mượn bác sĩ cái gì đó để lót là được rồi.
- Thôi anh ngủ trong này đi.
- Cô tính cho tui ngủ dưới đất đó hả? – Jun quay sang nhìn Su cười
- Ừm .. giường .. giường còn trống này, với lại tôi không thích ngủ một mình ở bệnh viện. – Su ngượng quay mặt đi chỗ khác

Jun cười xoa đầu Su rồi ngồi xuống giường:

- Mà nè, câu hỏi hôm bữa tôi hỏi ở biển đó, trả lời tôi được không? – Jun bỗng nghiêm túc
- Ừm .. tôi .. tôi không yêu anh- Su ngập ngừng
- Hahaha .. tôi biết mà.

Jun cười rồi đứng lên tính đi ra cửa thì Su kéo tay Jun lại:

- Nhưng mà .. tôi .. tôi thích anh. – Su không dám ngước mắt lên nhìn Jun
- Cái gì? Không nghe rõ, nói lại đi. – Jun cười cười nhìn Su và tất nhiên là đã nghe rõ Su nói cái gì.
- Không nói lại, không nghe thì thôi. – Su quay mặt chỗ khác
- Rồi nghe rồi. – Jun cười xoa đầu Su
- Đi ngủ. – Su cố gắng nằm xuống chồm chắn kín đầu
- Đây chồm như thế ngẹt thở chết đó. – Jun cười kéo chân của Su ra
- Chết thôi. – Su đùa
- Đây không được nói vậy, chết rồi bỏ anh một mình hả? – Jun cũng bắt đầu đùa
- Ai là anh chứ?- Su bịu môi

Cộc cộc

Tiếng gõ cửa vang lên:

- Ai thế? – Su nhìn Jun
- Không biết để ra xem. – Jun đứng lên ra mở cửa

Jun mở cửa ra thì không thấy ai, liền thấy nghi:

- Ai vậy? – Thấy Jun đi vào Su lo lắng hỏi
- Không có ai hết.
- Thế .. thế ai gõ cửa. – Su tròn mắt nhìn Jun
- Chắc ai đi ngang lỡ trúng cửa thôi, không có ma đâu mà sợ. – Jun cười
- Ừ. – Su gật đầu
- Ngủ đi. – Jun chính chắn lại cho Su
- Anh không ngủ sao?
- Một lát nữa anh ngủ. anh đi rồi ngoài một chút. – Jun nói rồi đi ra ngoài

Ra khỏi phòng, Jun liền lấy điện thoại ra điện cho Ken:

- Hình như bọn Black Dragon mò tới bệnh viện rồi, mày cho thêm người tới bệnh viện đi.
- Ừ, tỉnh rồi, không sao. Thôi tao cúp máy đây. – Jun nói xong thì cúp máy đi vào phòng

Jun quay trở lại phòng thì đã thấy Su nhắm mắt ngủ nên cũng leo lên giường trùm mền đi ngủ.

Sáng hôm sau, y tá của bệnh viện vào phòng của Su thì nhanh chóng chạy ra khỏi phòng vì cái cảnh tượng ”tình thương mến thương “. Đó là Jun nằm vòng tay qua ôm Su. Một lúc sau, Su mở mắt ra đã thấy Jun thức dậy và đang nhìn mình:

– Dậy sớm thế?

– Thế sao không hỏi là tại sao em dậy trễ thế? – Jun cười

Su không nói gì mà kéo chăn lên trùm kín đầu:

– Dậy đi, anh vào nhà vệ sinh trước. – Jun nói rồi đứng lên vào nhà vệ sinh

Jun vừa vào nhà vệ sinh thì cửa phòng bật mở:

– Hello. – Shi đi vào

– Mà dậy sớm vậy? – Mi cũng lên tiếng

– Anh có đem đồ ăn cho em nè. – Rain đưa bịch cháo lên

– Em không ăn cháo đâu. Không ngon. – Su lắc đầu

– Em ráng ăn đi. – Rain vừa nói vừa đổ cháo ra tô

Đúng lúc đó, Jun đi từ nhà vệ sinh ra:

– Tụi bây tới khi nào thế?

– Mới tới. – Justin ngồi trên ghế lên tiếng trả lời

– Mà ăn đi, rồi còn uống thuốc nữa. – Shi cầm tô cháo cần năn

– Tao không ăn cháo đâu. – Su lắc đầu

– Mà ăn dùm tao đi. – Shi năn nỉ

– Không.

– Đưa đây cho anh. – Jun đi tới chỗ Shi lấy tô cháo rồi lại ngồi cạnh giường

– Ngoan, ăn đi. – Jun đưa muỗng cháo tới trước mặt Su

Su bữu môi lắc đầu

– Ăn đi mà, còn uống thuốc nữa. – Jun năn nỉ

Su thấy Jun như vậy cũng mở miệng ra ăn trước sự ngạc nhiên của cả bọn:

– Oh My God, chuyện gì vừa xảy ra thế? – Shi tròn tròn mắt nhìn hai người đó

– Tao vừa nhìn thấy cái gì vậy? – Mi đứng hình

– Mới có một ngày thôi mà, chuyện gì xảy ra vậy? – Rain cũng kinh ngạc

– Tụi bây làm cái gì mà nhìn dữ vậy hả? – Su ngượng

– Thôi được rồi em ăn tiếp đi. – Rain cười

– Mà khi nào em được xuất viện? – Su vừa ăn một muỗng cháo liền qua sang hỏi Rain

– Khi nào vết thương lành hẳn mới được đi. – Rain chưa kịp trả lời thì Jun đã lên tiếng

– Không được. – Su lớn tiếng quay sang nhìn Mi

– Sao thế? – Jun ngạc nhiên

– À .. còn phải .. đi học nữa mà. – Su liền giải thích

Ngoài mặt thì nói vậy chứ trong lòng Su đang gào thét vì ngày mai sẽ là ngày chọn ra bang phái ủng hộ Devil trong lần đấu giữa các bang phái lần này. Mi, Shi và Yumi sau khi nghe Jun nói thì cũng hơi hoảng loạn, nếu tới nơi đó mà không có Su thì chả khác nào làm những người kia nghi ngờ:

– À Jun, anh về nghỉ ngơi đi. Em ở đây với nó được rồi. – Shi lên tiếng

– Thế sao được? – Jun nhìn Shi rồi lắc đầu

– Được mà anh đi về đi. – Yumi cũng lên tiếng phụ họa

– Thôi mày về nghỉ ngơi đi Jun. – Ken lên tiếng

– Ừ, tối anh sẽ quay lại. – Jun nhìn Su rồi đứng lên đi ra ngoài

– Ba người cũng về đi. – Shi quay sang ba người kia

– Sao thế? – Justin thắc mắc

– Cứ đi về đi. – Lúc này Mi mới lên tiếng

Sau đó ba người kia đành ngậm ngùi đi về. Khi ba người kia vừa đi khỏi thì Mi lên tiếng:

– Giờ tính sao?

– Tính gì nữa? Tối đó phải lên đi thôi. – Su buồn bực trả lời

– Mày nhắm ỏn không? Vết thương của mày đó. – Shi khẽ nhủ mày

– Được mà. – Su gật đầu

– Thôi được rồi, vậy mai bọn tao sẽ qua đón mày. Còn bây giờ bọn tao về chuẩn bị cho ngày mai. – Yumi lên tiếng

– Ừ về đi. Bye bye.

Tối hôm đó, Su nhận được tin nhắn từ Jun :” Tối nay anh có việc phải chuẩn bị không tới bệnh viện với em được, nên ăn cháo uống thuốc rồi ngủ đi “. Su đọc xong tin nhắn thì gọi cho Mi:

– Mi à, sang đây ngủ với tao đi.

– Ừ khi nào xong thì sang đây ngủ với tao. – Nói xong Su cúp máy rồi bắt đầu ăn cháo

Một lúc sau Mi tới. Cả hai người nói chuyện với nhau vài câu sau đó đi ngủ.

~ End Chap ~

Chap này kh pải do author viết mà của beta nha T.T tui viết đam mê với fanfic thôi nên có thể kh được hay nên mấy bạn thông cảm nha. Còn về author thì tự nhiên quảng cho tui cái tin nhắn :” Mày viết dùm vài chap truyện đi ” thì mất tích T.T face kh onl, đt kh gọi được nên tui bó tay rồi. Chừng nào author về tui sẽ bắt nó viết truyện liên tục cho mấy bạn đọc nha =))))

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Bốn Chàng Hoàng Tử Và Tư Đại Mi Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.